

ข้อผูกพันหลัก ในการดำเนินการ ด้านมนุษยธรรม **สำหรับเด็ก**

(Core Commitments for Children in Humanitarian Action: CCCs)

ฉบับย่อ

unicef
for every child

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นโดย [UNICEF Thailand](#) และออกแบบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ยูนิเซฟและพันธมิตรของยูนิเซฟสามารถใช้งานได้ในพื้นที่ภาคสนาม

ข้อผูกพันหลักในการดำเนินการด้านมนุษยธรรมสำหรับเด็ก (Core Commitments for Children in Humanitarian Action: CCCs) ฉบับนี้กำหนดข้อผูกพันทั้งหมดทั้งในเชิงองค์กร และการจัดการ ([บทที่ 1](#)) ข้อผูกพันของโครงการ ([บทที่ 2](#)) ข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการ ([บทที่ 3](#)) และเกณฑ์มาตรฐานที่งานสามารถศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับข้อพิจารณาที่สำคัญได้ใน CCCs ฉบับสมบูรณ์

ท่านสามารถศึกษา CCCs ฉบับสมบูรณ์ ตลอดจนอภิธานศัพท์ และเอกสารอ้างอิงได้ที่ corecommitments.unicef.org

โปรดศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือการติดตามและการรายงานผลที่เกี่ยวข้องในแนวทางเกี่ยวกับตัวชี้วัดของ CCCs (CCCs Indicator Guidance) และกรอบการติดตาม ตรวจสอบ CCCs เชิงปฏิบัติการ (CCCs Operational Monitoring Framework) ได้ที่เว็บไซต์ ภายในองค์กร และ E-resources เกี่ยวกับ CCCs

ข้อผูกพันหลัก ในการดำเนินการ ด้านมนุษยธรรม

สำหรับเด็ก

(Core Commitments for Children in Humanitarian Action: CCCs)

ฉบับย่อ

อักษรย่อ

AAP	ภาระรับผิดชอบต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ (Accountability to Affected Populations)	FO	สำนักงานภาคสนาม (Field Office)
ADAP	การพัฒนาและมีส่วนร่วมของวัยรุ่น (Adolescent Development and Participation)	GBV	ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender-Based Violence)
ANC	การฝากครรภ์ (Antenatal Care)	GBVIE	ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศในภาวะฉุกเฉิน (Gender-Based Violence in Emergencies)
AoR	พื้นที่รับผิดชอบ (Area of Responsibility)	HC	ผู้ประสานงานด้านมนุษยธรรม (Humanitarian Coordinator)
BMI	ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index)	HCT	คณะทำงานด้านมนุษยธรรมประจำประเทศ (Humanitarian Country Team)
CCCs	ข้อผูกพันหลักในการดำเนินการด้านมนุษยธรรมสำหรับเด็ก (Core Commitments for Children in Humanitarian Action)	HQ	สำนักงานใหญ่ (Headquarter)
CEDAW	อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women)	IASC	คณะกรรมการประจำระหว่างหน่วยงาน (Inter-Agency Standing Committee)
CFS	พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก (Child-Friendly Spaces)	IASMN	เครือข่ายจัดการด้านความปลอดภัยระหว่างหน่วยงาน (Inter-Agency Security Management Network)
CHS	มาตรฐานหลักมนุษยธรรมเกี่ยวกับคุณภาพและภาระรับผิดชอบ (Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability)	ICT	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology)
CLA	หน่วยงานผู้นำคลัสเตอร์ (Cluster Lead Agency)	INEE	เครือข่ายระหว่างหน่วยงานเพื่อการศึกษาในภาวะฉุกเฉิน (Inter-Agency Network for Education in Emergencies)
CMT	คณะบริหารจัดการประจำประเทศ (Country Management Team)	IPC	การควบคุมและการป้องกันการติดเชื้อ (Infection and Prevention Control)
CO	สำนักงานประจำประเทศ (Country Office)	IYCF	การให้อาหารทารกและเด็กเล็ก (Infant and Young Child Feeding)
CPMS	มาตรฐานขั้นต่ำในการคุ้มครองเด็ก (Child Protection Minimum Standards)	JMP	โครงการติดตามตรวจสอบร่วม (Joint Monitoring Programme)
CRVS	ทะเบียนราษฎรและสถิติชีพ (Civil Registration and Vital Statistics)	MAM	ภาวะขาดสารอาหารเฉียบพลันปานกลาง (Moderate Acute Malnutrition)
CRC	อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก	MHPSS	การช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม (Mental Health and Psychosocial Support)
CSO	องค์กรภาคประชาสังคม (Civil Society Organisation)	MPAs	การดำเนินงานขั้นต่ำด้านการเตรียมความพร้อม (Minimum Preparedness Actions)
ECD	การพัฒนาเด็กปฐมวัย (Early Childhood Development)		

MPS	มาตรฐานขั้นต่ำด้านการเตรียมความพร้อม (Minimum Preparedness Standards)	SRM	การบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย (Security Risk Management)
MRM	กลไกการติดตามและการรายงานผล (Monitoring and Reporting Mechanism)	STI	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Infection)
MUAC	เส้นรอบวงกล้ามเนื้อที่กลางแขน (Mid-Upper-Arm-Circumference)	TPMs	บุคคลภายนอกที่เป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (Third Party Monitors)
NGO	องค์กรพัฒนาเอกชน (Non-Governmental Organisation)	UASC	เด็กที่เดินทางคนเดียวและเด็กที่ถูกแยกจากผู้ปกครอง (Unaccompanied and Separated Children)
NSA	ตัวแสดงที่ไม่มีใช้รัฐ (Non-State Actors)	UNCT	คณะทำงานประจำประเทศขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Country Team)
PCA	ข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือในโครงการ (Programme Cooperation Agreement)	VISION	ระบบข้อมูลสารสนเทศบูรณาการเสมือนจริง (Virtual Integrated System of Information)
PHE	ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข (Public Health Emergencies)	UNSMS	ระบบบริหารความปลอดภัยขององค์การสหประชาชาติ (UN Security Management System)
PMTCT	การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก (Prevention of Mother-to-Child Transmission of HIV)	UNSMT	คณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัยขององค์การสหประชาชาติ (UN Security Management Team)
PPE	อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment)	WASH	การจัดการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (Water, Sanitation and Hygiene)
PSEA	การคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (Protection from Sexual Exploitation and Abuse)	WGSS	พื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิง (Women and Girls' Safe Spaces)
RCCE	การสื่อสารเกี่ยวกับความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน (Risk Communication and Community Engagement)	WHO	องค์การอนามัยโลก (World Health Organisation)
RO	สำนักงานประจำภูมิภาค (Regional Office)		
RUTF	อาหารเพื่อการรักษาแบบพร้อมใช้ (Ready-to-Use Therapeutic Food)		
SAM	ภาวะขาดสารอาหารเฉียบพลันรุนแรง (Severe Acute Malnutrition)		
SEA	การแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Exploitation and Abuse)		
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)		
SLT	การร่วมกันช่วยชีวิต (Saving Lives Together)		
SMT	คณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัย (Security Management Team)		

สารบัญ

1. นโยบาย หลักการ และการะับผิดชอบ	6
1.1 ขอบเขตของ CCCs	6
1.1.1 คำจำกัดความ	6
1.1.2 บทบาทของรัฐ	8
1.1.3 พันธมิตร	8
1.1.4 การใช้บังคับ	8
1.1.5 การนำไปใช้ปฏิบัติ	8
1.1.6 การติดตามการดำเนินงาน	9
1.2 กรอบการทำงานด้านกฎหมายระหว่างประเทศ	10
1.3 มาตรฐานและหลักการระดับโลก	11
1.3.1 หลักมนุษยธรรม	11
1.3.2 การรณรงค์ผลักดันด้านมนุษยธรรม	15
1.3.3 มาตรฐานโลกในด้านมนุษยธรรม	15
1.3.4 หลักการชี้แนะ	16
1.3.5 การคุ้มครองถือเป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ	16
1.3.6 ภาระรับผิดชอบต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ (AAP)	16
1.3.7 การปกป้องคุ้มครองเด็ก	17
1.3.8 การคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (PSEA)	17
1.3.9 การสร้างหลักฐานทางจริยธรรมและการคุ้มครองข้อมูล	17
1.4 ความรับผิดชอบในระดับสถาบัน	18
1.4.1 ข้อผูกพันในการปฏิบัติงานตามที่ CCCs กำหนด	18
1.4.2 ขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน	18
1.4.3 บทบาทและความรับผิดชอบ	18
2. ข้อผูกพันของโครงการ	24
2.1 ข้อผูกพันหลัก	24
2.1.1 การเตรียมความพร้อม	24
2.1.2 การประสานงาน	25
2.1.3 การจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์	25
2.1.4 การเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม	25
2.1.5 การคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (PSEA)	26
2.1.6 ภาระรับผิดชอบต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ (AAP)	26

2.2	แนวทางของโครงการ	27
2.2.1	คุณภาพของโครงการ	27
2.2.2	โครงการที่บูรณาการหลายฝ่าย	27
2.2.3	ความเป็นธรรม	28
2.2.4	การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา	28
2.2.5	ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	28
2.2.6	การเข้าใจบริบทในพื้นที่	29
2.2.7	การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม	29
2.2.8	การให้เงินช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม	29
2.3	ข้อผูกพันในระดับฝ่าย	30
2.3.1	การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตาม และการประเมินผล	30
2.3.2	สุขภาพ	32
2.3.3	เอชไอวี / เอดส์	34
2.3.4	โภชนาการ	35
2.3.5	การคุ้มครองเด็ก	38
2.3.6	การศึกษา	41
2.3.7	การจัดการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (WASH)	43
2.3.8	การคุ้มครองทางสังคม	45
2.4	ข้อผูกพันข้ามฝ่าย	46
2.4.1	ความเท่าเทียมทางเพศและการส่งเสริมบทบาทเด็กหญิงและผู้หญิง	46
2.4.2	ความพิการ	47
2.4.3	การพัฒนาเด็กปฐมวัย (ECD)	48
2.4.4	การพัฒนาและมีส่วนร่วมของวัยรุ่น (ADAP)	49
2.5	ข้อผูกพันเฉพาะสถานการณ์	50
2.5.1	ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข (PHE)	50
2.5.2	การเคลื่อนย้ายของผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ และผู้พลัดถิ่นภายในประเทศจำนวนมาก	52
3.	ข้อผูกพันที่ช่วยให้สามารถดำเนินงานได้ และข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการ	54
3.1	การบริหารและการเงิน	54
3.2	ทรัพยากรบุคคล	55
3.3	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	56
3.4	การสื่อสารและงานรณรงค์ผลักดัน	57
3.5	การเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมในการดำเนินโครงการ	58
3.6	การระดมทรัพยากร	59
3.7	การจัดการด้านความปลอดภัย	60
3.8	การจัดการสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์	61

นโยบาย หลักการ และภาระรับผิดชอบ

1.1 ขอบเขตของ CCCs

1.1.1 คำจำกัดความ

CCCs เป็นหลักการที่สำคัญในการกำหนดนโยบายของยูนิเซฟ และเป็นกรอบการทำงานในการดำเนินการด้านมนุษยธรรม อีกทั้งเป็นข้อกำหนดที่บุคลากรทุกคนของยูนิเซฟต้องปฏิบัติตาม CCCs มีพื้นฐานมาจากบรรทัดฐานและมาตรฐานด้านมนุษยธรรม ใช้เป็นเครื่องมือกำหนดข้อผูกพันทั้งด้านองค์กร ด้านโครงการ และด้านการปฏิบัติการ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ เพื่อให้ยูนิเซฟยึดถือปฏิบัติตามในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม และงานรณรงค์ผลักดันต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุม มีคุณภาพ และความเป็นธรรม นอกจากนี้ CCCs ยังใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ตลอดจนภาครัฐ และองค์กรภาคประชาสังคมในการออกแบบการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม และใช้กำหนดมาตรฐาน ตลอดจนการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานเรื่องการเคารพ การคุ้มครอง และการปฏิบัติงานเพื่อให้สิทธิของเด็กบรรลุผล

การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมของยูนิเซฟ ได้แก่ การเข้าช่วยเหลือเพื่อช่วยชีวิต การบรรเทาความทุกข์ การรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการคุ้มครองสิทธิของประชากรที่ได้รับผลกระทบ ทั้งนี้ ในทุกที่ที่มีความต้องการด้านมนุษยธรรม และไม่ว่าจะมีวิกฤตการณ์แบบใดก็ตาม (เช่น ภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเฉียบพลันทันใด หรือ ภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นยืดเยื้อ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ภาวะฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน การขัดกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศหรือภายในประเทศ เป็นต้น) ไม่ว่าประเทศนั้นจะมีรายได้ประชาชาติเบื้องต้นอยู่ในระดับใดก็ตาม (เช่น ระดับต่ำ ระดับกลาง หรือระดับสูง) หรือประชากรที่ได้รับผลกระทบนั้นจะมีสถานะทางกฎหมายใดก็ตาม นอกจากนี้ การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมยังรวมถึงการเข้าช่วยเหลือเพื่อจัดการกับความเสี่ยงพื้นฐาน ตลอดจนสาเหตุของความเปราะบางเมื่อเกิดภัยพิบัติ ความเปราะบางและความขัดแย้ง เช่น การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบ และการเสริมสร้างความยืดหยุ่นในการปรับตัว สิ่งเหล่านี้ช่วยลดความต้องการด้านมนุษยธรรม ความเสี่ยงและภาวะเปราะบางของประชากรที่ได้รับผลกระทบ

CCCs

- กำหนดขึ้นตามแนวทางกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC) และพิธีสารเลือกรับ ตลอดจนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ
- ใช้ได้ในทุกประเทศ และเขตดินแดน ในทุกบริบทและกับเด็กทุกคนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม โดยพิจารณาจากสิทธิและความต้องการ ทั้งนี้ ไม่ต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านการเมือง พลเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น หรือความพร้อมด้านทรัพยากรของยูนิเซฟ
- ใช้เป็นรายการกำหนดข้อผูกพันขั้นต่ำ กิจกรรม เกณฑ์มาตรฐาน และมาตรฐานต่าง ๆ ที่ยูนิเซฟต้องปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุผลร่วมกับพันธมิตรของยูนิเซฟเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม
- มีพื้นฐานมาจากมาตรฐานสเฟียร์ (Sphere Standards) ตลอดจนมาตรฐานหลักด้านมนุษยธรรมในเรื่องคุณภาพและภาระรับผิดชอบ (Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability: CHS) มาตรฐานขั้นต่ำของเครือข่ายระหว่างหน่วยงานเพื่อการศึกษาในภาวะฉุกเฉิน (Inter-Agency Network for Education in Emergencies: INEE) มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองเด็กในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม (Child Protection in Humanitarian Action: CPMS) และสะท้อนข้อผูกพันของคณะกรรมการประจำระหว่างหน่วยงาน (Inter-Agency Standing Committee: IASC) ของยูนิเซฟ ดูหัวข้อ 1.3.3 มาตรฐานโลกในด้านมนุษยธรรม

1 วิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม หมายถึง เหตุการณ์ที่มีความต้องการด้านมนุษยธรรมเป็นอย่างมาก และมีความซับซ้อน ทำให้จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและใช้ทรัพยากรจากภายนอกเป็นจำนวนมากอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลายภาคส่วน และต้องอาศัยผู้ดำเนินงานด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (International Humanitarian Actors) ที่หลากหลาย ทั้งนี้ อาจรวมถึงภาวะฉุกเฉินที่มีขนาดเล็ก สำหรับประเทศที่มีขีดความสามารถจำกัดนั้นเกณฑ์วัดจะต่ำกว่าประเทศที่มีขีดความสามารถที่แข็งแกร่ง ภาวะฉุกเฉิน เป็นสถานการณ์ที่คุกคามชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรจำนวนมาก และจำเป็นต้องดำเนินการเป็นพิเศษเพื่อให้ประชากรอยู่รอด ได้รับการดูแล และการคุ้มครอง

- มีพื้นฐานมาจากหลักการของการเป็นพันธมิตร ได้แก่ ความเท่าเทียม ความโปร่งใส แนวทางการดำเนินการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และความเกื้อกูลกันเพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านมนุษยธรรมตามที่คาดหวังและภายในระยะเวลาที่เหมาะสมได้
- ช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) และกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและระบบงานต่าง ๆ ในพื้นที่ อีกทั้งช่วยให้การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมทุกชั้นตอนมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว
- ช่วยในการดำเนินการตามวาระเกี่ยวกับการบูรณาการการส่งเสริมสันติภาพสำหรับใช้กับทั้งระบบงานขององค์การสหประชาชาติ (UN System-wide Agenda for Sustaining Peace)² ทั้งนี้ เท่าที่เกี่วข้องและสามารถดำเนินการได้ และไม่กระทบถึงหลักมนุษยธรรมในการยึดหลักความเป็นกลาง ความยุติธรรม และความเป็นอิสระ

กลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์การใช้งาน

<p>CCCs เป็นนโยบายหลักด้านมนุษยธรรมและกรอบการทำงานสำหรับการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมของยูนิเซฟ โดย CCCs ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้เป็นนโยบายที่บุคลากรทุกคนของยูนิเซฟต้องปฏิบัติตาม • ใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและเครื่องมือในการรณรงค์ผลักดัน • เพื่อให้ยูนิเซฟและพันธมิตรใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการออกแบบโครงการและข้อตกลงความร่วมมือระหว่างพันธมิตร • ใช้เป็นกรอบการทำงานอ้างอิงเพื่อวางแผน ติดตาม และรายงานผลสำหรับสำนักงานประจำประเทศทุกแห่งของยูนิเซฟ ทั้งนี้ เกณฑ์มาตรฐานของ CCCs ใช้ระบบเกี่ยวกับภาระรับผิดชอบและการรายงานผลในปัจจุบัน • เป็นเครื่องมือสำหรับพันธมิตรเพื่อให้ยูนิเซฟและพันธมิตรใช้ในการหารือเกี่ยวกับภาระความรับผิดชอบร่วมกัน • เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์ (One-Stop Shop) เกี่ยวกับนโยบายด้านมนุษยธรรมที่มีความเป็นปัจจุบัน ตลอดจนแนวทางเกี่ยวกับโครงการและการดำเนินงาน
<p>ใช้สำหรับทั้งบุคคลภายในและภายนอก</p>	<ul style="list-style-type: none"> • บุคลากรของยูนิเซฟทุกคน: ใช้ CCCs เพื่อทำความเข้าใจอำนาจดำเนินการของยูนิเซฟและนำ CCCs ไปปฏิบัติ • รัฐบาล: ใช้ CCCs ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบหลักในการรับมือวิกฤตการณ์ และส่งเสริมให้สิทธิเด็กบรรลุผล ตลอดจนมีความเข้าใจวิธีการที่ยูนิเซฟและพันธมิตรจะสามารถมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินการได้ • พันธมิตรของยูนิเซฟ: (ได้แก่ รัฐบาล ระบบสหประชาชาติ องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศและระดับชาติ (NGOs) ตลอดจนองค์กรในชุมชน ภาคเอกชน และผู้บริจาค) ใช้ CCCs เป็นข้อมูลอ้างอิงในโครงการ อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือสำหรับพันธมิตร และเครื่องมือในการสื่อสารและการรณรงค์ผลักดัน • ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด: (ได้แก่ รัฐบาล ระบบสหประชาชาติ องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศและระดับชาติ (NGOs) และองค์กรในชุมชน ภาคเอกชน ผู้บริจาค สถาบันต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน สถาบันวิชาการและสถาบันวิจัย สื่อ) ใช้ CCCs เพื่อศึกษาอำนาจดำเนินการและข้อผูกพันของยูนิเซฟในภาวะฉุกเฉิน และเพื่อทำงานรณรงค์ผลักดันเพื่อสิทธิเด็ก • ประชากรที่ได้รับผลกระทบ: ใช้เพื่อกำหนดให้ยูนิเซฟปฏิบัติตามภาระรับผิดชอบในโครงการ ตลอดจนข้อมูลพันธกิจปฏิบัติการ
<p>CCCs จัดพิมพ์เผยแพร่พร้อมกับคู่มือและแนวทางต่าง ๆ ดังต่อไปนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เอกสารอ้างอิงซึ่งมีลิงก์ไปยังกรอบการทำงานด้านกฎหมาย บรรทัดฐาน และมาตรฐานระหว่างประเทศ (📖 บทที่ 1) รวมทั้งแนวทางและคู่มือเกี่ยวกับโครงการที่ใช้สำหรับยูนิเซฟและใช้ในระหว่างหน่วยงาน (📖 บทที่ 2) และการดำเนินงาน (📖 บทที่ 3) • แนวทางเกี่ยวกับตัวชี้วัดของ CCCs นั้นทำให้ข้อผูกพันของโครงการยูนิเซฟ (📖 บทที่ 2) สอดคล้องกับระบบการวางแผน การติดตาม การประเมินผล และการรายงานผลของยูนิเซฟโดยอาศัยเครื่องชี้วัดต่าง ๆ • กรอบการทำงานสำหรับติดตามข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการตาม CCCs กำหนดวิธีการและภาระรับผิดชอบในการติดตามข้อผูกพันในการปฏิบัติงานทุกข้อของยูนิเซฟ (📖 บทที่ 3)

2 วาระเกี่ยวกับการบูรณาการการส่งเสริมสันติภาพสำหรับใช้กับทั้งระบบงานขององค์การสหประชาชาติ (UN System-wide Agenda for Sustaining Peace) มุ่งใช้ระบบขององค์การสหประชาชาติเพื่อยุติปัญหาการขัดกันด้วยอาวุธที่สร้างความเสียหายและยึดเยือกมากที่สุดของโลก และสนับสนุนรัฐสมาชิกแห่งองค์การสหประชาชาติในการป้องกันการขัดกันด้วยอาวุธและการอ้างสันติภาพ ดู มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ A / RES / 70/262 และมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ S / RES / 2282 (2016)

วัตถุประสงค์การใช้งาน	กลุ่มเป้าหมาย
 นโยบายที่บุคลากรต้องปฏิบัติตาม	
 กรอบอ้างอิงสำหรับการวางแผน	
 แหล่งรวบรวมข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน	
 เอกสารอ้างอิงสำหรับการออกแบบโครงการ	
 เครื่องมือสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างยูนิเซฟกับองค์กรพันธมิตร	
 เครื่องมือการสื่อสารและการรณรงค์เชิงนโยบาย	
กลุ่มเป้าหมายหลัก	
 องค์กรพันธมิตรของยูนิเซฟ : หน่วยงานภาครัฐ สหประชาชาติ องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ผู้บริจาค	 บุคลากรและสำนักงานของยูนิเซฟ
 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงองค์กรพันธมิตรของยูนิเซฟ สื่อ และภาคีวิชาการ	 กลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบ หน่วยงานภาครัฐ

1.1.2 บทบาทของรัฐ

รัฐยังคงเป็นผู้มีหน้าที่หลักในการเคารพ ส่งเสริม และทำให้สิทธิของเด็กบรรลุผล รัฐมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการสนองตอบต่อวิกฤตการณ์ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ดำเนินงานด้านมนุษยธรรม อีกทั้งระดมทรัพยากรในประเทศและระหว่างประเทศ รวมถึงใช้ระบบและขีดความสามารถของประเทศ ยูนิเซฟช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าวโดยใช้ความชำนาญทางเทคนิค การประสานงาน และการรณรงค์ผลักดันต่าง ๆ เพื่อระดมทรัพยากรทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ รัฐสามารถใช้ CCCs เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม ตลอดจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการ และคุ้มครองสิทธิของประชากรที่ได้รับผลกระทบ

1.1.3 พันธมิตร

ยูนิเซฟพยายามสร้างพันธมิตรในเรื่องเกี่ยวกับ CCCs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ การดำเนินการให้ CCCs สำเร็จเป็นผลนั้น จำต้องมีการร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาครัฐ เจ้าหน้าที่ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ประชากรที่ได้รับผลกระทบ องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ทั้งระหว่างประเทศและระดับประเทศ องค์กรในชุมชน สถาบันที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และองค์กรทางด้านศาสนาและความเชื่อ ระบบสหประชาชาติ ตลอดจนกองทุนของสหประชาชาติที่มีการปฏิบัติงาน หน่วยงาน และโครงการต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ผู้บริจาค สถาบันการศึกษาและการวิจัย ภาคเอกชน และสื่อ

ในการดำเนินโครงการในระดับประเทศนั้น ยูนิเซฟเข้าเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลเจ้าภาพ องค์กรภาคประชาสังคม ชุมชน และภาคเอกชน การนำ CCCs ไปปฏิบัติให้สำเร็จเป็นผลมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความสามารถของพันธมิตรในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการ (บทที่ 3) กล่าวถึงภาระรับผิดชอบ (Accountability) ของยูนิเซฟในการทำให้ยูนิเซฟและพันธมิตรสามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

1.1.4 การใช้บังคับ

สำนักงานประจำประเทศ (COs) ทุกแห่งต้องใช้ CCCs เป็นกรอบการทำงานเพื่อติดตามสถานการณ์ของผู้หญิงและเด็ก อีกทั้งยังต้องใช้มาตรการเตรียมความพร้อมและการสนองตอบที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านมนุษยธรรมได้ตามที่คาดหมาย ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เป็นไปตามหลักการ และให้เด็กเป็นศูนย์กลาง

1.1.5 การนำไปใช้ปฏิบัติ

CCCs กำหนดข้อผูกพันของยูนิเซฟที่มีต่อเด็กด้วยโอกาสและครอบครัวของเด็ก ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตการณ์ประเภทใดก็ตาม (เช่น ภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเฉียบพลันทันที หรือยืดเยื้อ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ภาวะฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน เช่น การขัดกันด้วยอาวุธทั้งระหว่างประเทศและในประเทศ เป็นต้น) และไม่ว่ารายได้ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศจะอยู่ในระดับใด (ต่ำ กลาง หรือสูง) หรือประชากรที่ได้รับผลกระทบนั้นจะมีสถานะทางกฎหมายใดก็ตาม

แม้ว่า CCCs สามารถนำไปใช้ได้ ในทุกบริบท แต่ ยูนิเซฟจะปรับขอบเขตการดำเนินงานและโครงการต่าง ๆ ของยูนิเซฟให้ เข้า กับบริบท การใช้งาน โดยจะวิเคราะห์ สถานการณ์ อีกทั้งประเมินความตึงเครียดด้านมนุษยธรรมและขีดความสามารถของประเทศ การดำเนินงานของยูนิเซฟ มีรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการทำให้ ระบบมีความเข้มแข็งได้ วยการให้ ความช่วยเหลือทางด้ านเทคนิค การพัฒนานโยบาย และการเสริมสร้ าง ขีดความสามารถ การสนับสนุนการให้ บริการ การจัดทำโครงการเองโดยตรง การเข้า ชาญช่วยเหลือด้ านพันธมิตรที่เป็นผู้ ดำเนินงาน การจัดทำ โครงการทางไกล การประสานงาน และการรณรงค์ ผลักดัน

ความสำเร็จของ CCCs ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมของทรัพยากร (เงินสด ทรัพยากรออย างอื่นที่มีใช้ ตัวเงิน ความเชี่ยวชาญ ด้ านเทคนิค ทรัพยากร สินหลัก) อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับปัจจัยว่ ายูนิเซฟและพันธมิตรนั้นอยู่ ในพื้นที่หรือไม่ ทรัพยากรของยูนิเซฟและพันธมิตร ตลอดจน ความสามารถในการทำงานในพื้นที่ การเข้า ชาญถึงประชากรที่ได้ รับผลกระทบ และพื้นที่สำหรับการดำเนินงานด้ านมนุษยธรรม และสภาพแวดล้อม ด้ านความปลอดภัย ในภาวะฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน ยูนิเซฟจะพยายามระดมทรัพยากรออย างเต็มที่ และจะสร้ างเสริมให้ สามารถเข้า ชาญถึงประชากร ที่ได้ รับผลกระทบเพื่อให้ ความช่วยเหลือด้ านมนุษยธรรม

นอกจากนี้ CCCs ยังใช้ ในสถานการณ์ ที่ยูนิเซฟไม่สามารถเข้า ชาญถึงประชากรที่ได้ รับผลกระทบได้ โดยตรง ในกรณีเช่น นั ยูนิเซฟจะพยายาม ออย างเต็มที่ในการคุ้มครองและตอบสนองความตึงเครียดด้านมนุษยธรรมของประชากรที่ได้ รับผลกระทบ หากยูนิเซฟปฏิบัติงานในโครงการและ ติดตามตรวจสอบโครงการจากนอกพื้นที่ ยูนิเซฟจะยังคงเข้า ชาญไปมีสร้ วนร่ วมกับชุมชนจากนอกพื้นที่ โดยจะดำเนินโครงการและติดตามตรวจสอบ ด้ านพันธมิตรและผู้ ตรวจสอบโครงการซึ่งเป็นบุคคลภายนอก

การระบุหาประชากรที่ตึงเครียด ความช่วยเหลือ การกำหนดชุมชนและสถานที่ซึ่งเป็เป้าหมายในการดำเนินงาน ตลอดจนการจัดลำดับ

ความสำคัญนั้นล้ วนเป็นองค์ ประกอบหลักที่สำนั ักงานประจำประเทศพิจารณาเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ และตัดสินใจในการดำเนินโครงการ ในแต่ ละวัน ยูนิเซฟใช้ กระบวนการกำหนดเป้าหมายนี้เพื่อป้องกันมิให้ ประชากรที่ตึงเครียด ได้รับความช่วยเหลือมากที่สุด และมีโอกาสในการ ได้ ได้รับความช่วยเหลือที่ตึงเครียดนี้ ออย ่งที่สุดด้ ้องถูกทิ้งให้ ออย ู่ ด้ านหลัง และเพื่อให้ ประชากรเหล่านั ้นได้ ได้รับความช่วยเหลือด้ านมนุษยธรรม

ขอบเขตที่ยูนิเซฟพิจารณาเพื่อช่วยในการจัดลำดับความสำคัญ ได้แก่ ความรุนแรงของผลกระทบด้ านมนุษยธรรม ขนาด (จำนวนประชากร โดยประมาณที่ตึงเครียด ความช่วยเหลือ) ความเป็นไปได้ ที่ความตึงเครียดจะเปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยตึงเครียด ออย างไร ที่สร้ างผลให้ เกิดความตึงเครียด ประชากร เหล่า นั ้นเองมีลำดับความสำคัญในการได้ ได้รับความช่วยเหลือออย างไร และมีผู้ ดำเนินการอื่นที่เข้า ชาญช่วยเหลือด้ านหรือไม่ การกำหนดเป้าหมายและ การจัดลำดับความสำคัญนั้น ไม่ ควรพิจารณาปัจจัยด้ านความพร้อมของเงินทุน ด้ านอัจักัดในการเข้า ชาญ ถึง ความปลอดภัยและความที่ ทายในการดำเนินงานด้ านอื่น ๆ เนื่องจากจะนำไปพิจารณาต่ อไปในภายหลัง ทั้งในระหว่ างการวางแผนงาน และการนำแผนงานไปใช้ ปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อเป็นขั ้อมูลให้ สำนั ักงานประจำประเทศใช้ ประกอบการตัดสินใจ และการบริหารจัดการลำดับความสำคัญของโครงการในแต่ ละวัน

หากวิกฤตการณ์ ด้ านมนุษยธรรมเกิดขึ้นเฉียบพลัน หรือที่ความรุนแรงออย างรวดเร็ว ยูนิเซฟให้ ความสำคัญในการเข้า ชาญถึงประชากรที่อยู่ในภาวะ เสี่ยงมากที่สุด และด้ ้องดำเนินการที่มีความสำคัญ เช่น การช่วยชีวิต เป็นต้น

1.1.6 การติดตามการดำเนินงาน

CCCs เป็นสร้ วนสำคัญในการวางแผนงาน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลของยูนิเซฟ อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับยูนิเซฟในการให้ ความช่วยเหลือแก่ วงจรโครงการด้ านมนุษยธรรม (Humanitarian Programme Cycle)

เนื้อหาเกี่ยวกับขั ้อมูลพื้นฐานของโครงการ และเกณฑ์ มาตรฐาน (บทย่อยที่ 2) ใช้ เพื่อสร้ างสร้ วนสำนั ักงานประจำประเทศ (COs) วางแผน ติดตามและ รายงานผลเกี่ยวกับโครงการด้ านมนุษยธรรม โดยด้ ้องพิจารณาประกอบกับแนวทางเกี่ยวกับตัวชี้วัดของ CCCs

ขั ้อมูลพื้นฐานเชิงปฏิบัติการและเกณฑ์ มาตรฐาน (บทย่อยที่ 3) ด้ ้องพิจารณาประกอบกับกรอบการทำงานด้ านการติดตามตรวจสอบ CCCs ในเรื่อง ขั ้อมูลพื้นฐานการดำเนินงาน โดยใช้ ระบบองค์ กรของยูนิเซฟเพื่อติดตามผลการดำเนินงาน

การอ้ างอิง CCCs ออย างเป็นระบบในเอกสารแผนงานและการรายงานตึงเครียดต่าง ๆ ของยูนิเซฟนั้นจะช้ วยสนับสนุนประสิทธิภาพของ CCCs และ ช้ วยให้ ยูนิเซฟมีการรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตาม CCCs ยูนิเซฟนำระบบติดตาม³ และสร้ างขึ้นบนพื้นฐานของหลักการที่ 3 ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ICCPR) และหลักการของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ซึ่ง CCCs

1.2 กรอบการทำงานด้านกฎหมายระหว่างประเทศ

งานของยูนิเซฟอยู่ในกรอบการทำงานด้านกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งกำหนดหน้าที่ของรัฐให้เคารพ คุ้มครอง และทำให้สิทธิของเด็กบรรลุผล

ดูภาคผนวก 2 - ข้อมูลอ้างอิง

ทั้งนี้ ได้แก่ กฎหมายระหว่างประเทศที่มีความเกี่ยวข้องและส่งเสริมกันทั้ง 4 ส่วนดังต่อไปนี้

- **กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ** ใช้บังคับทั้งในกรณีที่มีการขัดกันด้วยอาวุธและในยามสันติ ได้แก่
 - อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child: CRC) และพิธีสารเลือกรับ
 - อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women: CEDAW)
 - อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities)
- **กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ** ได้แก่ อนุสัญญาเจนีวา และพิธีสารเพิ่มเติม ใช้เพื่อให้ความคุ้มครองแก่พลเรือนและผู้ที่ทำการสู้รบในระหว่างที่มีการขัดกันด้วยอาวุธ และรวมถึงการให้ความคุ้มครองแก่เด็กเป็นพิเศษ
- **กฎหมายผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ** ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ปีค.ศ. 1951 และพิธีสารปีค.ศ. 1967 ตลอดจนกฎหมายและมาตรฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ลี้ภัย การไร้สัญชาติ การพลัดถิ่นภายในประเทศ และการย้ายถิ่นซึ่งใช้บังคับอยู่ทั้งในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค **ดูหัวข้อ 2.5.2 การเคลื่อนย้ายผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ และผู้พลัดถิ่นภายในประเทศจำนวนมาก**
- **กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ** ได้แก่ **ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (Rome Statute of the International Criminal Court)**

กรอบการทำงานด้านกฎหมายดังกล่าวนี้มีข้อมติดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องมือสนับสนุน

- **มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องเกี่ยวกับเด็กและการขัดกันด้วยอาวุธ การคุ้มครองพลเรือน ผู้หญิง สันติภาพ และความมั่นคง
- **มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ** ได้แก่ :
 - การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการประสานงานความช่วยเหลือฉุกเฉินด้านมนุษยธรรมของสหประชาชาติ (A/ RES / 46/182 และมติที่ออกตามมาภายหลัง) มติเช่นว่านี้กล่าวถึงบทบาทขององค์การสหประชาชาติในการประสานงานกับประชาคมระหว่างประเทศในการช่วยเหลือประเทศที่ได้รับผลกระทบ
 - วาระมนุษยชาติ (Agenda for Humanity) (ภาคผนวก A / 70/709) ซึ่งกำหนดขอบเขตการดำเนินงานใน 5 เรื่องในการลดความต้องการด้านมนุษยธรรม ความเสี่ยง ตลอดจนภาวะเปราะบาง
 - วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (A / RES / 70/1) ซึ่งเน้นย้ำว่าการเตรียมความพร้อมและโครงการพัฒนานั้นมีบทบาทที่สำคัญในการลดความต้องการ ภาวะเปราะบาง และความเสี่ยง
- **มติของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ** ส่วนสมาชิกคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ ในการประชุมด้านงานมนุษยธรรม มติดังกล่าวกำหนดวิธีการในการรับมือปัญหาด้านมนุษยธรรมในปัจจุบันที่มีความเร่งด่วนมากที่สุดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 มาตรฐานและหลักการระดับโลก

1.3.1 หลักมนุษยธรรม

ยูนิเซฟยึดมั่นหลักมนุษยธรรม⁴ ดังต่อไปนี้ในการดำเนินงาน

- **มนุษยชาติ** ความทุกข์ทรมานของมนุษยชาติเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมคือการช่วยชีวิต รักษาสุขภาพและให้ความเคารพต่อเพื่อนมนุษย์ ยูนิเซฟยึดถือหลักการที่ว่า เด็กหญิง เด็กชาย ผู้หญิง และผู้ชายทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม และจะพยายามช่วยเหลือและปกป้องเด็กที่เปราะบางทุกคน โดยปฏิบัติต่อเด็กเหล่านั้นด้วยความเคารพและให้เกียรติ
- **ความยุติธรรม** ยูนิเซฟจัดสรรและให้ความช่วยเหลือตามความต้องการ และไม่เลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งสัญชาติ เชื้อชาติ เพศ ภาษา ความพิการ ความเชื่อทางศาสนา ชนชั้น รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือความคิดเห็นในเรื่องอื่นใด
- **ความเป็นกลาง** ยูนิเซฟไม่เข้าร่วมในประเด็นข้อขัดแย้งทางการเมือง เชื้อชาติ ศาสนา หรือความเชื่อ และไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้ง
- **ความเป็นอิสระ** การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมต้องเป็นอิสระจากการเมือง เศรษฐกิจ การทหารหรือวัตถุประสงค์อื่นใดที่ผู้ดำเนินงานอาจมีในพื้นที่ที่มีการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม ยูนิเซฟเป็นอิสระจากวัตถุประสงค์ทางการเมือง เศรษฐกิจ การทหาร ความมั่นคงหรือวัตถุประสงค์อื่นใด

หลักมนุษยธรรมเป็นแนวทางในการดำเนินงานของยูนิเซฟในทุกบริบท ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความขัดแย้งหรือไม่ก็ตาม

ในสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงภัยสูงและมีความซับซ้อน หลักมนุษยธรรมมีความสำคัญเนื่องจากช่วยให้ผู้ทำงานสามารถอยู่ปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยูนิเซฟใช้หลักมนุษยธรรมเป็นแนวทางในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการและการดำเนินงาน นอกจากนี้หลักมนุษยธรรมยังทำให้ยูนิเซฟได้รับและอ้างไว้ซึ่งการยอมรับในชุมชน เจ้าหน้าที่และคู่พิพาทในข้อขัดแย้ง

4 มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ GA 58/114 (2004) ได้ยืนยันหลักการทั้งสี่ประการนี้

การใช้หลักมนุษยธรรมในการดำเนินงานของยูนิเซฟ

เรื่อง	ข้อพิจารณาที่สำคัญ
<p>การเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่บุคลากรยูนิเซฟ</p> <p> ดูหัวข้อ 1.4.3 บทบาทและความรับผิดชอบ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เสริมสร้างขีดความสามารถในการเป็นผู้นำด้านมนุษยธรรมให้แก่บุคลากรยูนิเซฟในทุกระดับ (FO / CO / RO / HQ) และความสามารถในการนำหลักมนุษยธรรมมาใช้ในการตัดสินใจ • เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรยูนิเซฟในการใช้หลักมนุษยธรรมให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนและมีภัยคุกคามสูง ซึ่งรวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถในการประสานงานระหว่างพลเรือนและฝ่ายทหาร การเจรจาเพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ และงานรณรงค์สนับสนุนด้านมนุษยธรรม
<p>การอยู่ในพื้นที่และการปฏิบัติงานของยูนิเซฟ</p> <p> ดูหัวข้อ 3.1 การบริหารและการเงิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การที่ยูนิเซฟอยู่ในพื้นที่และมีการปฏิบัติงานนั้นต้องช่วยให้สามารถกำหนดได้ว่าประชากรที่ได้รับผลกระทบและผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยากนั้นมีความต้องการอย่างไรบ้าง และสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้ • ยูนิเซฟต้องคงอยู่ในพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือในสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงสูงและมีความซับซ้อน ทั้งนี้ต้องใช้หลักมนุษยธรรมเป็นแนวทางในการดำเนินงานและการตัดสินใจ
<p>การเข้าถึง</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.4 การเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • พยายามสร้างและรักษาช่องทางการเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม เพื่อให้ประชากรทุกคนที่ได้รับผลกระทบได้รับความช่วยเหลือและการบริการอย่างปลอดภัยและสม่ำเสมอ • พยายามให้ทุกฝ่ายที่อยู่ในความขัดแย้ง ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามีส่วนร่วมในการเข้าถึงประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือ ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและสามารถดำเนินการได้ • ออกแบบแผนกลยุทธ์ในการเข้าถึงพื้นที่โดยพิจารณาบริบทเฉพาะพื้นที่ และหลักมนุษยธรรม • ยูนิเซฟต้องดำเนินการในเชิงรุกเพื่อให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยอมรับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ยูนิเซฟสามารถเข้าถึงประชากรที่มีความต้องการความช่วยเหลือได้อย่างยั่งยืน
<p>งานรณรงค์ผลักดัน</p> <p> ดูหัวข้อ 1.3.2 การรณรงค์ผลักดันด้านมนุษยธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รณรงค์ผลักดันให้สามารถเข้าถึงประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างยั่งยืนและไม่มีข้อจำกัด • รณรงค์ผลักดันในเรื่องสิทธิเด็ก รวมทั้งการละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรงเพื่อให้สอดคล้องกับหลักมนุษยธรรม ความเป็นกลาง ความเป็นอิสระ และความยุติธรรม • ส่งเสริมให้ใช้หลักมนุษยธรรมในการประสานงานกับพันธมิตร และเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน
<p>การประสานงาน</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักมนุษยธรรมในการสนับสนุนภาวะผู้นำ และการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น • มีส่วนร่วมในกลไกการประสานงานให้สามารถเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และรักษาช่องทางการเข้าถึงนั้นได้ตามหลักการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ เจ้าหน้าที่ในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) โดยใช้กลไกการประสานงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ คณะทำงานด้านมนุษยธรรมประจำประเทศ (HCT) คณะทำงานประจำประเทศขององค์การสหประชาชาติ (UNCT) คณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัย (SMT) และกลไกการประสานงานระหว่างฝ่าย/ระหว่างคลัสเตอร์
<p>การประเมินความต้องการ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตาม และการประเมินผล</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างเป็นกลางและเท่าเทียม โดยพิจารณาจากการประเมินความต้องการที่เป็นธรรม • เคารพหลักมนุษยธรรมตลอดทั้งกระบวนการกำหนดเป้าหมายและการจัดลำดับความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดพื้นที่ให้บริการและวิธีการกำหนดเป้าหมาย • หลีกเลี่ยงการหาและประเมินกลุ่มประชากรเมื่ออยู่ภายใต้ความควบคุมของคู่พิพาทในข้อขัดแย้งเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

เรื่อง	ข้อพิจารณาที่สำคัญ
<p>โครงการ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา</p>	<ul style="list-style-type: none">• รักษาความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการทำงานด้านมนุษยธรรมโดยอาศัยหลักการเมื่อต้องเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีรัฐบาลเป็นคู่พิพาทในข้อขัดแย้ง ในบางบริบทการดำเนินโครงการพัฒนาอาจเป็นไปได้หรือไม่เหมาะสม
<p>พันธมิตร</p> <p> ดูหัวข้อ 3.5 พันธมิตร</p>	<ul style="list-style-type: none">• เป็นพันธมิตรกับองค์กรและหน่วยงานที่ยึดมั่นในค่านิยมหลักของยูนิเซฟและองค์การสหประชาชาติตลอดจนหลักมนุษยธรรม• ดำเนินการให้พันธมิตรของยูนิเซฟเข้าใจและนำหลักมนุษยธรรมไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เข้ามีส่วนร่วม กับพันธมิตรและชุมชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำหลักมนุษยธรรมไปใช้ปฏิบัติ
<p>การระดมทรัพยากร</p> <p> ดูหัวข้อ 3.6 การระดมทรัพยากร</p>	<ul style="list-style-type: none">• การจัดสรรทรัพยากรต้องมีความเป็นธรรม โดยพิจารณาจากความต้องการของประชากรที่ได้รับผลกระทบ อีกทั้งความจำเป็นทางด้านมนุษยธรรมต้องอยู่เหนือสิ่งอื่นใดเมื่อมีการจัดสรรความช่วยเหลือ แม้ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือในสภาพแวดล้อมที่มีความซับซ้อนมากที่สุดก็ตาม• ลดความเสี่ยงของผู้บริจาค ตลอดจนการให้เงินสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นกลาง ความยุติธรรม และความเป็นอิสระในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม อีกทั้งหลีกเลี่ยงการให้เงินสนับสนุนที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเด็ก หรือผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือที่ทำให้ผู้ดำเนินงานด้านมนุษยธรรมมีความเสี่ยงในเรื่องความปลอดภัยและความมั่นคง รักษาความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และพยายามหลีกเลี่ยงการพึ่งพาแหล่งเงินทุนแหล่งเดียว
<p>การจัดการด้านความปลอดภัย</p> <p> ดูหัวข้อ 3.7 การจัดการด้านความปลอดภัย</p>	<ul style="list-style-type: none">• ใช้การยอมรับเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อให้สามารถเข้าช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้ การได้รับการยอมรับจากชุมชนและ / หรือผู้คุกคามนั้นจะช่วยลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เป็นอันตราย และเพิ่มโอกาสให้สามารถสนองตอบต่ออันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักมนุษยธรรมเป็นพื้นฐานทำให้เกิดการยอมรับ - การปลูกฝังความสัมพันธ์อันดีและทำให้ประชากรในท้องถิ่นและผู้มีบทบาทสำคัญ⁵ ยินยอมให้มีกิจกรรมด้านมนุษยธรรม• เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพด้านความปลอดภัยและผู้จัดการที่มีความรับผิดชอบด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างการยอมรับ ประเมินระดับการยอมรับ และบูรณาการการยอมรับในกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย• ใช้การคุ้มกันติดอาวุธหลังจากที่ได้วิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย (SRM) อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว และเห็นว่าไม่มีมาตรการ SRM อื่นใดที่จะทำให้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ตามแนวทางของ IASC ที่ไม่ผูกพันว่าด้วยการใช้การคุ้มกันติดอาวุธสำหรับขบวนรถผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม (IASC Non-Binding Guidelines on the Use of Armed Escorts for Humanitarian Convoys)• ดูแนวทางของ IASC ที่ไม่ผูกพันว่าด้วยการใช้การคุ้มกันติดอาวุธสำหรับขบวนรถผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม (IASC Non-Binding Guidelines on the Use of Armed Escorts for Humanitarian Convoys) เมื่อคณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัย (SMT) ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้การคุ้มกันติดอาวุธ การประเมินนี้ควรพิจารณาบริบทและสถานที่ประกอบ และควรอยู่บนหลักมนุษยธรรม

5 Security Risk Management (SRM) Manual, Annex E: Reflecting Acceptance in the SRM, หน้า 106-110.

การเข้าร่วมในการกำหนดภารกิจแบบบูรณาการขององค์การสหประชาชาติ

เมื่อองค์การสหประชาชาติมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาสันติภาพในทางการเมืองและ/หรือการรักษาสันติภาพในแง่ต่าง ๆ โดยดำเนินงานร่วมกับผู้ที่ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมและด้านการพัฒนา นโยบายขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการบูรณาการนั้นจะกำหนดมิติที่องค์การสหประชาชาติเข้าไปมีส่วนร่วม (เช่น มิติทางด้านการเมือง การพัฒนา มนุษยธรรม สิทธิมนุษยชน หลักนิติธรรม และความมั่นคง) เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันและบรรลุเป้าประสงค์⁶ ในการดำเนินการอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการรักษาสันติภาพ

นโยบายขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการประเมินและการวางแผนแบบบูรณาการ (UN Policy on Integrated Assessment and Planning) ระบุว่า “แม้การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมจะช่วยสนับสนุนการสร้างสันติภาพ แต่วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมคือการตอบสนองความต้องการช่วยชีวิตและบรรเทาทุกข์ ดังนั้น การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมส่วนใหญ่มักจะอยู่นอกขอบเขตการบูรณาการ บางกรณีการดำเนินงานตามหลักมนุษยธรรมอาจเป็นเรื่องท้าทายความสามารถของผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมของสหประชาชาติ”

ยูนิเซฟพยายามมีส่วนร่วมเชิงกลยุทธ์กับภารกิจขององค์การสหประชาชาติเท่าที่จะเกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการได้ ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบถึงหลักมนุษยธรรมว่าด้วยความเป็นกลาง ความยุติธรรม และความเป็นอิสระ การร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ การคุ้มครองเด็ก กระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน การให้เด็กที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มติดอาวุธ หรือการขัดกันด้วยอาวุธนั้นสามารถกลับคืนสู่สังคม การสร้างสันติภาพ และการธำรงรักษาสันติภาพ ตลอดจนการให้บริการด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ

ยูนิเซฟพยายามให้การเข้ามีส่วนร่วมในทุกระดับมีความยั่งยืน โดยมีพันธกิจในการดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมสามารถเข้าถึงได้ และรักษาระยะห่างในการดำเนินงานในกรณีที่น่าเป็นเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นสำหรับยูนิเซฟในการปฏิบัติตามหลักมนุษยธรรมและเพื่อความปลอดภัยของพนักงาน

การประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจนั้น ต้องแยกโปรไฟล์และกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ออกอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานมีความเป็นอิสระ และเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจพิจารณาได้ว่ายูนิเซฟหรือองค์การสหประชาชาตินั้นมิได้ยึดถือหลักมนุษยธรรม และส่งผลกระทบต่อการยอมรับภายในชุมชนในพื้นที่ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ⁷

การมีส่วนร่วมกับตัวแสดงที่มีใช้รัฐ (NSAs)

ยูนิเซฟเข้าร่วมกับบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งตัวแสดงที่มีใช้รัฐ (NSAs) ที่ยูนิเซฟเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองเด็ก อีกทั้งเพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ตลอดจนยุติ หรือป้องกันมิให้มีการละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรง การมีส่วนร่วมกับ NSAs เป็นไปตามแนวบรรทัดฐานระหว่างประเทศที่มีความเข้มงวด ตลอดจนกรอบทางกฎหมาย รวมทั้งกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและกฎหมายมนุษยธรรม

ในกรณีที่ NSAs ควบคุมเขตพื้นที่บางพื้นที่โดยเฉพาะ หรือประชากรที่ได้รับผลกระทบ หรือในกรณีที่ NSAs เป็นเจ้าหน้าที่ในพื้นที่โดยพฤตินัย (De Facto) การเข้ามีส่วนร่วมกับ NSAs เหล่านี้อาจมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติหน้าที่ของยูนิเซฟ และการดำเนินการเพื่อให้ CCCs บรรลุผล โดยในการเข้าร่วมกับ NSAs นั้น ยูนิเซฟจะพิจารณาหน้าที่ตามกฎหมายที่ NSAs มีต่อประชากร ตลอดจนผู้ทำงานด้านการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวมาจากหลักกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ หลักกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ และหลักกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

COs จะพัฒนาแผนกลยุทธ์ที่เข้มแข็งเกี่ยวกับการเข้าร่วมกับ NSAs โดยจะได้รับความสนับสนุนจาก HQ และ ROs แผนดังกล่าวอาศัยการวิเคราะห์บริบทและความเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการเข้ามีส่วนร่วม ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับเด็ก มาตรการลดความเสี่ยง และเส้นแบ่งขีดจำกัด

6 ดู คำวินิจฉัยของเลขาธิการสหประชาชาติ - การประชุมคณะกรรมการกำหนดนโยบายเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน เลขที่คำวินิจฉัย 2008/24 - การบูรณาการ, ปีค.ศ. 2008; เลขาธิการสหประชาชาติ, นโยบายขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการประเมินและการวางแผนแบบบูรณาการ ปีค.ศ. 2013 (UN Policy on Integrated Assessment and Planning) คณะทำงานเกี่ยวกับการประเมินและการวางแผนแบบบูรณาการ (Integrated Assessment and Planning (IAP) คู่มือการประเมินและการวางแผนแบบบูรณาการ (Integrated Assessment and Planning Handbook) ปีค.ศ. 2013

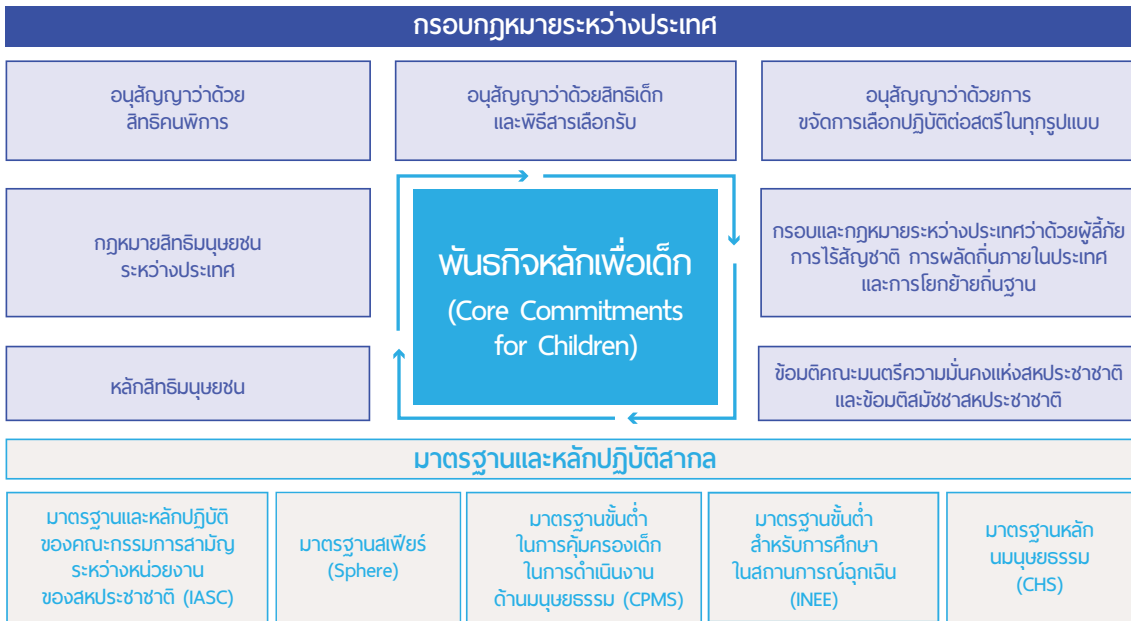
7 ดู การบูรณาการ/ การทำงานขององค์การสหประชาชาติในบริบทของภารกิจ (UN Integration/Working in Mission Context) และ แนวทางเชิงเทคนิคในการทำงานในพื้นที่ที่องค์การสหประชาชาติปฏิบัติงานแบบบูรณาการ (Technical Guidance Note on Working with UN Integrated Presences), ยูนิเซฟ, ปีค.ศ. 2014

1.3.2 การรณรงค์ผลักดันด้านมนุษยธรรม

ยูนิเซฟมีหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็กทุกคน และต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและพิธีสารเลือกรับ ตลอดจนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ยูนิเซฟทำงานรณรงค์ผลักดันด้านมนุษยธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- อำนวยความสะดวกในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
 - เข้าถึงประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้โดยไม่มีข้อจำกัดและเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม
 - ส่งเสริมการปฏิบัติตามบรรทัดฐาน มาตรฐาน และหลักการด้านกฎหมายทั้งในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค
 - ดำเนินการเพื่อให้ผู้ที่ละเมิดสิทธิเด็กมีภาระรับผิดชอบ
 - สร้างความตระหนักรู้ทั้งในระดับสากลและระดับประเทศในเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์เด็ก และความต้องการด้านมนุษยธรรมและความคุ้มครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่อยู่ในภาวะเปราะบางมากที่สุด
 - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาที่ยืดหลักการสิทธิมนุษยชนและความเป็นธรรม และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่นโยบายของประเทศงบประมาณ การตัดสินใจและการตรากฎหมายเพื่อให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก และเพื่อให้ประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเรียกร้องสิทธิของตนได้
 - รณรงค์ผลักดันด้านสิทธิและการแสดงความคิดเห็นของเด็กและผู้หญิง โดยถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม
- **ดูหัวข้อ 2.1.4** การเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม และหัวข้อ 2.3 ข้อผูกพันในระดับฝ่าย (ข้อพิจารณาที่สำคัญเกี่ยวกับการรณรงค์ผลักดัน)

1.3.3 มาตรฐานโลกในด้านมนุษยธรรม

ยูนิเซฟปฏิบัติตามมาตรฐานระดับโลกที่มุ่งปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม และส่งเสริมให้ระบบงานด้านมนุษยธรรมมีภาระรับผิดชอบต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก อาทิตีเช่น

- คู่มือสเฟียร์ (The Sphere Handbook) กฎบัตรด้านมนุษยธรรมและมาตรฐานขั้นต่ำในการรับมือภัยพิบัติด้านมนุษยธรรม (มาตรฐานสเฟียร์) รวมถึง มาตรฐานหลักด้านมนุษยธรรมในเรื่องคุณภาพและภาระรับผิดชอบ (Core Humanitarian Standard on Quality and Accountability: CHS)
- เครือข่ายระหว่างหน่วยงานเพื่อมาตรฐานขั้นต่ำเกี่ยวกับการศึกษาในภาวะฉุกเฉิน (INEE)
- มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองเด็กในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม (Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action: CPMS) **ดูภาคผนวก 2 - ข้อมูลอ้างอิง**

1.3.4 หลักการชี้แนะ

- **แนวทางตามหลักสิทธิมนุษยชน:** ยูนิเซฟมุ่งมั่นแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมและความไม่สอดคล้องกันที่เกิดขึ้นในการออกแบบ การปฏิบัติตาม และการติดตามตรวจสอบโครงการของยูนิเซฟ นอกจากนี้ ยูนิเซฟยังมุ่งให้การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมนั้นปราศจากการเลือกปฏิบัติทุกประเภท ยูนิเซฟยังส่งเสริมให้เด็ก วัยรุ่น ผู้หญิง และประชากรที่ได้รับผลกระทบเข้ามีส่วนร่วม และรณรงค์ผลักดันในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิและการแสดงความคิดเห็นของตน
- **การไม่ก่อให้เกิดอันตราย:** ยูนิเซฟใช้มาตรการป้องกันมิให้การเข้าช่วยเหลือของยูนิเซฟนั้นส่งผลกระทบต่อผู้ที่ยูนิเซฟต้องการช่วยเหลือ มาตรการเหล่านี้คำนึงถึงความขัดแย้ง และโครงการต่าง ๆ ของยูนิเซฟออกแบบขึ้นเพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งหรือความไม่มั่นคงปลอดภัย หรือเพื่อมิให้เกิดความขัดแย้ง หรือความไม่มั่นคงที่มีอยู่นั้นทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ตลอดจนป้องกันมิให้ความแตกต่างที่มีอยู่แล้วยิ่งเพิ่มมากขึ้น หรือทำให้ยังคงมีการเลือกปฏิบัติ หรือทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมสภาพ หรือยิ่งเสื่อมสภาพมากกว่าเดิม
- **การไม่เลือกปฏิบัติ:** วิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมมักทำให้ความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่แล้วยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และทำให้ผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงอาจถูกเลือกปฏิบัตินั้นต้องกลายเป็นบุคคลชายขอบ ยูนิเซฟมุ่งมั่นทำงานเพื่อระบุหา ติดตาม และแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติทั้งที่มีอยู่และการเลือกปฏิบัติรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้น ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางอำนาจ
- **การให้เด็กเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกโครงการ:** ยูนิเซฟพยายามให้เด็กหญิงและเด็กชายเข้าร่วมในโครงการ ไม่ว่าเด็กนั้นจะอยู่ในวัยใด และมีความสามารถเป็นอย่างไรก็ตาม ยูนิเซฟรับฟังและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระและมีความปลอดภัยในการแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน
- **ประโยชน์สูงสุดของเด็ก:** การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมของยูนิเซฟนั้นจะต้องยึดถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้ง หากบทบัญญัติทางกฎหมายสามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง ให้ตีความกฎหมายตามแนวทางเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก
- **ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม:** การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมนั้น ยูนิเซฟใช้มาตรการเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปล่อยมลพิษทางสิ่งแวดล้อม สารพิษและขยะ

1.3.5 การคุ้มครองถือเป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ

การคุ้มครองเป็นทั้งวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม และเป็นศูนย์กลางในการเตรียมความพร้อม โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเร่งด่วน และการช่วยชีวิต การคุ้มครองเป็นส่วนสำคัญตลอดกระบวนการในการตอบสนองด้านมนุษยธรรม และการทำงานในด้านอื่น ยูนิเซฟมุ่งมั่นออกแบบและดำเนินงานด้านมนุษยธรรมเพื่อช่วยให้ผู้ที่อยู่ในภาวะเปราะบางมีความปลอดภัย อีกทั้งมุ่งคุ้มครองบุคคลเหล่านั้นให้ปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรง การบีบบังคับ และการล่วงละเมิด ตลอดจนลดอันตรายต่าง ๆ ที่บุคคลต้องประสบลดความเสี่ยงที่บุคคลต้องเผชิญกับอันตราย และเพิ่มขีดความสามารถให้สามารถรับมือกับภัยอันตรายต่าง ๆ ได้ การคุ้มครองบุคคลทุกคนที่ได้รับผลกระทบและผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงเป็นหัวใจสำคัญของการตัดสินใจและการสนองตอบของยูนิเซฟ ทั้งนี้ รวมถึงการที่ยูนิเซฟเข้ามีส่วนร่วมกับรัฐต่าง ๆ ตลอดจนคู่ขัดแย้งซึ่งมีอิทธิพล

1.3.6 การรับประกันพิชิตต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ (AAP)

ยูนิเซฟมุ่งให้ผู้ที่อยู่ในภาวะเปราะบาง ประชากรที่มีความเสี่ยง ตลอดจนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงทุกคนซึ่งได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจากยูนิเซฟนั้นสามารถกำหนดให้ยูนิเซฟมีภาระรับผิดชอบในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ อีกทั้งดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลลัพธ์โดยพิจารณาถึงความต้องการ ข้อกังวล และความชื่นชอบของประชากร ยูนิเซฟมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมเกียรติภูมิ ความสามารถ และความยืดหยุ่นในการปรับตัวของประชากร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับที่ IASC และ CHS ได้ให้คำจำกัดความของ “ภาระความรับผิดชอบต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ” [ดูหัวข้อ 2.1.6 AAP](#)

1.3.7 การปกป้องคุ้มครองเด็ก

บุคลากรยูนิเซฟทุกคน (ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่และที่มีได้เป็นเจ้าหน้าที่) ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ซีพีพลายเออร์/ ผู้ค้า พันธมิตรองค์กร พันธมิตรสำหรับการทำโครงการ) ต้องปฏิบัติตามนโยบายของยูนิเซฟว่าด้วยการส่งเสริมการคุ้มครองและการปกป้องคุ้มครองเด็ก นโยบายนี้มุ่งลดความเสี่ยงที่เด็กจะได้รับอันตรายทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการกระทำต่าง ๆ ไม่ว่าจะจงใจหรือไม่ก็ตาม รวมถึงการทอดทิ้ง การแสวงประโยชน์ และการล่วงละเมิด ทั้งนี้ ไม่ว่าในสถานการณ์ใด ยูนิเซฟคาดหวังให้บุคลากรของยูนิเซฟและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทุกคนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- มีความมุ่งมั่นเช่นเดียวกับองค์กรในการคุ้มครองและปกป้องคุ้มครองเด็ก
- ปฏิบัติตนเพื่อแสดงว่ามีความมุ่งมั่นในการคุ้มครองและปกป้องคุ้มครองเด็กตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
- ปฏิบัติตนเพื่อแสดงว่ามีความมุ่งมั่นในการช่วยเหลือ โดยพิจารณาเฉพาะจากสิทธิและความต้องการและไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าต่อบุคคลใด ทั้งนี้ ตามหลักมนุษยชน หลักเรื่องความยุติธรรม ความเป็นกลาง และความเป็นอิสระ

นอกจากนี้ ยูนิเซฟยังส่งเสริมให้รัฐบาลของประเทศที่ยูนิเซฟมีการดำเนินงานอยู่ ตลอดจนภาคประชาสังคม และองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ออกกฎหมายของประเทศและกำหนดแนวนโยบายต่าง ๆ โดยยึดหลักการเรื่องการคุ้มครองและการปกป้องคุ้มครอง

1.3.8 การแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (PSEA)

ยูนิเซฟจะไม่อดทนต่อการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Exploitation and Abuse: SEA) โดยมุ่งมั่นใช้มาตรการป้องกันและแก้ปัญหาการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศเพื่อให้เกิดประสิทธิผล ตามที่กำหนดในประกาศเลขที่การองค์การสหประชาชาติ (Secretary-General's Bulletin) มาตรการพิเศษสำหรับการคุ้มครองสำหรับการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ (Special measures for protection from sexual exploitation and sexual abuse) (ST/SGB/2003/13) และหลักการหกข้อของ IASC เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ (IASC Six Principles on related to SEA)

PSEA เป็นข้อผูกพันหลักสำหรับยูนิเซฟและถือเป็นภาระรับผิดชอบของทั้งองค์กร โดยผู้บริหารระดับสูงของยูนิเซฟจะต้องมีภาวะผู้นำในการดำเนินการตามข้อผูกพัน และใช้แนววิธีที่ให้ผู้ถูกรักษาเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนต้องได้รับการสนับสนุนจากโครงการและการดำเนินงานทั้งหมดของยูนิเซฟ

บุคลากรของยูนิเซฟทุกคน (ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่และที่มีได้เป็นเจ้าหน้าที่) รวมถึงที่ปรึกษา ผู้รับเหมารายบุคคล เจ้าหน้าที่ที่เตรียมพร้อมอาสาสมัครขององค์การสหประชาชาติ นักศึกษาฝึกงาน และบุคคลอื่น ๆ ที่ทำงานให้กับยูนิเซฟตามสัญญาจ้างนั้นต้องผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อ PSEA และมีหน้าที่แจ้งให้ยูนิเซฟทราบทันทีเมื่อมีข้อกล่าวหาว่ามีการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ

ยูนิเซฟมีหน้าที่ในการส่งตัวผู้ที่เป็นผู้ถูกรักษาจากการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศเพื่อเข้ารับการช่วยเหลือตามที่เหมาะสม ตลอดจนให้ความช่วยเหลือผู้ถูกรักษาที่เป็นเด็กในระหว่างกระบวนการสอบสวน และให้ความร่วมมือในกระบวนการสอบสวน

นอกจากนี้ พันธมิตรของยูนิเซฟยังมีหน้าที่แจ้งให้ยูนิเซฟทราบทันทีที่มีข้อกล่าวหาว่ามีการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ โดยปฏิบัติตามพิธีสารองค์การสหประชาชาติว่าด้วยข้อกล่าวหาการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศซึ่งเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติ (United Nations Protocol on Allegations of Sexual Exploitation and Abuse Involving Implementing Partners) และปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับ PSEA ตามสัญญาความร่วมมือโครงการของยูนิเซฟ (Programme Cooperation Agreement: PCA) **ดูหัวข้อ 2.1.5 PSEA**

ยูนิเซฟยังคาดหวังให้ผู้รับเหมาของยูนิเซฟใช้มาตรการทั้งปวงที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้บุคลากร พนักงาน หรือผู้ที่รับเหมาว่าจ้าง เพื่อให้บริการตามสัญญานั้นแสวงประโยชน์หรือล่วงละเมิดทางเพศ อีกทั้งมีหน้าที่ต้องแจ้งให้ยูนิเซฟทราบทันทีเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น

1.3.9 การสร้างหลักฐานเชิงจริยธรรมและการคุ้มครองข้อมูล

ยูนิเซฟยึดมั่นมาตรฐานที่เข้มงวดในการสร้างหลักฐานเชิงจริยธรรมเพื่อให้เด็กและชุมชนของเด็กนั้นได้รับความเคารพ และคุ้มครองตลอดวงจรชีวิตของข้อมูล โดยใส่ใจเป็นพิเศษในขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ การโอน การเก็บรักษา การเผยแพร่ และการทำลายข้อมูล ยูนิเซฟกำหนดให้ใช้มาตรการที่ชัดเจนในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลเมื่อมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กหรือผู้ที่อยู่ในภาวะเปราะบาง ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์สูงสุดของบุคคลดังกล่าว ยูนิเซฟเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายระเบียบภายในและกฎระเบียบระหว่างหน่วยงาน **ดูหัวข้อ 3.3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร**

1.4 ความรับผิดชอบในระดับสถาบัน

1.4.1 ข้อผูกพันในการปฏิบัติงานตามที่ CCCs กำหนด

CCCs กำหนดข้อผูกพันขององค์กรและสำนักงานประจำประเทศแต่ละแห่งในการดำเนินการสนองตอบเพื่อให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตการณ์ชนิดใด (เช่น ภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นฉับพลันทันใด หรือที่เกิดขึ้นยืดเยื้อ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ภาวะฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน การขัดกันด้วยอาวุธทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เป็นต้น⁸) และไม่ว่าประเทศนั้นจะมีรายได้ประชาชาติขั้นต้นระดับใด (ต่ำ กลาง หรือสูง) หรือประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีสถานะทางกฎหมายเป็นอย่างไรก็ตาม **หัวข้อ 1.1.4 การใช้บังคับ** และ**หัวข้อ 1.1.5 การนำไปใช้ปฏิบัติ**

ยูนิเซฟกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับภาระรับผิดชอบและระบบต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนเพื่อส่งเสริมบทบาทให้บุคลากรทุกคนของยูนิเซฟตลอดจนทุกภาคส่วนขององค์กรทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่นในการดำเนินการ และมีภาระรับผิดชอบในการนำ CCCs ไปใช้ปฏิบัติให้บังเกิดผล

1.4.2 ขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน

ยูนิเซฟคาดหวังให้บุคลากรของยูนิเซฟทุกคนรู้จักและปฏิบัติตามขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน⁹ ขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉินของยูนิเซฟระบุกลไกที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้ทั้งองค์กรเพื่อให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ขั้นตอนดังกล่าวได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล และวัสดุสิ่งของต่าง ๆ ในทันที และการกำหนดขั้นตอนและกลไกอย่างรวดเร็วเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างรวดเร็ว อีกทั้งสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และเข้าเป็นพันธมิตรกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิผล

1.4.3 บทบาทและความรับผิดชอบ

บุคลากรของยูนิเซฟทุกคน ทุกภาคส่วน และสำนักงานของยูนิเซฟในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตาม CCCs

บุคลากรของยูนิเซฟ

บุคลากรทุกคนของยูนิเซฟไม่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานที่เกี่ยวกับมนุษยธรรมหรืองานด้านการพัฒนานั้น

- ต้องมีความรู้เกี่ยวกับ CCCs สนับสนุนให้นำ CCCs ไปใช้ปฏิบัติ และทำให้ CCCs บังเกิดผล ทั้งนี้ต้องพิจารณาตามบริบทในการนำไปใช้
- ต้องมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน และนำขั้นตอนดังกล่าวไปใช้ปฏิบัติตามบริบท
- ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรระหว่างประเทศ¹⁰ ประมวลจริยธรรมขององค์การสหประชาชาติ และคุณค่าหลักของยูนิเซฟ

8 วิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม หมายถึง เหตุการณ์ที่มีความต้องการด้านมนุษยธรรมเป็นอย่างมาก และมีความซับซ้อน ทำให้จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและใช้ทรัพยากรจากภายนอกเป็นจำนวนมากอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลายภาคส่วน และต้องอาศัยผู้ดำเนินงานด้านมนุษยธรรมสากลที่หลากหลาย ทั้งนี้ อาจรวมถึงภาวะฉุกเฉินที่มีขนาดเล็กสำหรับประเทศที่มีขีดความสามารถจำกัดนั้นเกณฑ์จะต่ำกว่าประเทศที่มีขีดความสามารถที่แข็งแกร่ง ภาวะฉุกเฉิน เป็นสถานการณ์ที่คุกคามชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรจำนวนมาก และต้องการดำเนินการเป็นพิเศษเพื่อให้ประชากรอยู่รอด ได้รับการดูแลและการคุ้มครอง

9 ขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉินของยูนิเซฟประกอบด้วย ขั้นตอนมาตรฐานในการดำเนินงานอย่างง่าย (Simplified Standard Operating Procedures: SSOPs) สำหรับการดำเนินงานขององค์กรเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินระดับ 3 (UNICEF Procedure on Corporate Emergency Activation for Level 3 Emergencies) ขั้นตอนของยูนิเซฟในการดำเนินงานขององค์กรในภาวะฉุกเฉินระดับ 3 ขั้นตอนของยูนิเซฟในการดำเนินงานในภาวะฉุกเฉินภายในภูมิภาค ระดับ 2 (UNICEF Procedure on Regional Emergency Activation for Level 2 Emergencies) และ ขั้นตอนการดำเนินงานของยูนิเซฟสำหรับภาวะฉุกเฉินระดับ 2 (UNICEF Procedure for Level 2 Emergencies) ยูนิเซฟกำลังศึกษาทบทวน SSOPs โดยละเอียดเพื่อกำหนดขั้นตอนใหม่ในการรับมือภาวะฉุกเฉินสำหรับทุกวิกฤตการณ์ โดยมีข้อกำหนดบางประการสำหรับภาวะฉุกเฉินระดับ 2 และระดับ 3 โดยขั้นตอนดังกล่าวสอดคล้องกับ CCCs และการศึกษาทบทวนด้านมนุษยธรรม (Humanitarian Review) ในวันที่ 20 มีนาคม 2020 มีการพัฒนาขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉินขึ้นใหม่สำหรับสถานการณ์โควิด-19 โดยพัฒนาจาก SSOPs สำหรับภาวะฉุกเฉินระดับ 3 ฉบับเดิม ตลอดจนแนวทางการรับมือภาวะฉุกเฉินเฉพาะสถานการณ์โควิด-19

10 มาตรฐาน ICSC สำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรระหว่างประเทศ (ICSC Standards of Conduct for the International Civil Service) ประมวลจริยธรรมขององค์การสหประชาชาติ (UN Code of Ethics)

บุคลากรของยูนิเซฟ

ผู้บริหารระดับสูงทุกคนของยูนิเซฟที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงานใหญ่ (HQ) สำนักงานประจำภูมิภาค (RO) สำนักงานประจำประเทศ (COs) และสำนักงานภาคสนาม (FOs) มีหน้าที่รับผิดชอบและมีภาระรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- นำ CCCs ไปใช้ปฏิบัติและบังคับใช้เพื่อเป็นกรอบการทำงานในการเตรียมความพร้อมและการสนองตอบด้านมนุษยธรรม
- ปฏิบัติตามและส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติโดยพิจารณาจากคุณค่าหลักในเรื่องการดูแล การให้ความเคารพ คุณธรรม ความไว้วางใจ และภาระรับผิดชอบตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของยูนิเซฟ (UNICEF Competency Framework) รวมถึงหลักการพื้นฐานสำหรับภาวะผู้นำด้านมนุษยธรรม
- ส่งเสริมบทบาทของเจ้าหน้าที่ในการทำงานเกี่ยวกับเด็กเพื่อให้บังเกิดผล และทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีภาระรับผิดชอบต่อผลการทำงาอนนั้น สร้างบรรยากาศการทำงานที่ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพ และมีพันธมิตร์ที่มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาและรักษาสภาพแวดล้อมการทำงานเชิงบวก ปลอดภัยการประพฤติมิชอบ รวมถึงการเลือกปฏิบัติ การใช้อำนาจในทางมิชอบ และการคุกคาม

สำนักงานประจำประเทศ (Country Offices: COs) สำนักงานประจำประเทศมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม เมื่อมีการดำเนินงานข้ามพรมแดน สำนักงานประจำประเทศจะเป็นผู้ประสานงานโดยได้รับการสนับสนุนจาก ROs

สำนักงานประจำประเทศ

ผู้แทนองค์การยูนิเซฟประจำประเทศได้รับการสนับสนุนจากคณะบริหารจัดการประจำประเทศ (Country Management Team: CMT) และได้รับแนวทางในการดำเนินงานจาก RO และ HQ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- กำหนดทิศทางการดำเนินงานโดยรวมในเชิงกลยุทธ์ เป็นผู้นำและกำหนดแนวทางสำหรับคณะทำงานใน CO ในการออกแบบและจัดทำโครงการด้านมนุษยธรรม รวมทั้งกำหนดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากร
- จัดให้มีการประชุมหารือ และส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ที่เป็นไปตามหลักมนุษยธรรม และ/หรือเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลประจำประเทศที่มีการปฏิบัติงาน (และคู่พิพาทเมื่อมีความขัดแย้ง) หน่วยงานองค์การสหประชาชาติ สถาบันการเงินระหว่างประเทศ สื่อ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และนักวิชาการ
- ทำงานรณรงค์ผลักดันร่วมกับเจ้าหน้าที่ในระดับประเทศ/ระดับท้องถิ่น และกับคู่พิพาทเมื่อมีความขัดแย้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเคารพ ส่งเสริม และทำให้สิทธิของผู้หญิงและเด็กบรรลุผล อีกทั้งเพื่อปรับปรุงนโยบายและโครงการต่าง ๆ สำหรับเด็ก ผู้หญิง และชุมชน
- จัดให้มีการประชุมหารือ และส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ที่เป็นไปตามหลักมนุษยธรรม และ/หรือเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับหน่วยงานท้องถิ่น (และคู่พิพาทเมื่อมีความขัดแย้ง) เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้โดยไม่มีข้อจำกัดและเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม และสามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือได้
- เป็นตัวแทนของยูนิเซฟในด้านมนุษยธรรมและการพัฒนา ตลอดจนรณรงค์ผลักดันเพื่อให้สามารถนำ CCCs ไปใช้ปฏิบัติให้บังเกิดผลเมื่อมีการประสานงานร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เช่น คณะทำงานขององค์การสหประชาชาติประจำประเทศ (UNCT) คณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัย (SMT) และคณะทำงานด้านมนุษยธรรมประจำประเทศ (HCT)
- ติดตามสถานการณ์เด็ก ผู้หญิง และชุมชน ระบุหาวิกฤตการณ์ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งตรวจสอบว่าเด็กมีความต้องการด้านมนุษยธรรมที่สำคัญใดบ้างที่ยังมิได้รับการตอบสนอง รวมทั้งดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการตอบสนองความต้องการนั้นให้สอดคล้องกับ CCCs
- ดำเนินการให้ยูนิเซฟปฏิบัติตามข้อผูกพัน IASC ในระดับประเทศ รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงาน

สำนักงานประจำประเทศ

- จัดทำโครงการด้านมนุษยธรรมที่มีคุณภาพ และติดตามประสิทธิผลในการดำเนินโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา ดูหัวข้อ 2.2.1 คุณภาพของโครงการ
- ดำเนินการให้ยูนิเซฟเป็นพันธมิตรที่สนองตอบต่อปัญหาอย่างรวดเร็วและน่าเชื่อถือ ดูหัวข้อ 3.5 การเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมในการดำเนินโครงการ
- สนับสนุนพันธมิตรในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ดูหัวข้อ 2.2.6 การเข้าใจบริบทในพื้นที่
- สร้างพันธมิตรกับผู้บริจาค และระดมทรัพยากรให้มีความยืดหยุ่นและครอบคลุมระยะเวลาหลายปีต่อเนื่อง (Multi-Year)
- ดูแลให้มีการจัดการทรัพยากรของโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ได้แก่ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรด้านการบริหารงาน และทรัพย์สินอื่น ๆ) รวมทั้งออกแบบและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานเพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำโครงการและการดำเนินงานในภาวะฉุกเฉิน ดูหัวข้อ 3.1 การบริหารและการเงิน
- การจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ต้องบริหารจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อบุคลากร สถานที่ และทรัพย์สิน รวมทั้งต้องให้ความคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกของยูนิเซฟ ดูหัวข้อ 3.7 การจัดการด้านความปลอดภัย
- ตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามนโยบายของยูนิเซฟเกี่ยวกับการต่อต้านการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ รวมทั้งจัดการฝึกอบรมหัวข้อ PSEA ให้แก่บุคลากรและพันธมิตรของยูนิเซฟทุกคน จัดให้มีการแจ้งเรื่องทันทีเมื่อมีข้อกล่าวหาว่ามีการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ และการส่งตัวผู้ถูกกระทำเพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ

สำนักงานภาคสนาม (Field Offices: FOs) หัวหน้าสำนักงานภาคสนามได้รับการสนับสนุนจากคณะทำงานในสำนักงานภาคสนาม รวมทั้งแนวทางการดำเนินงานจากผู้แทนองค์การยูนิเซฟ และมีหน้าที่รับผิดชอบการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในพื้นที่เพื่อให้เกิดประสิทธิผลและเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม

สำนักงานภาคสนาม

หน้าที่ดังกล่าวได้แก่

- เป็นตัวแทนของยูนิเซฟในพื้นที่รับผิดชอบ เป็นผู้นำในการให้คำแนะนำเชิงเทคนิค การเจรจาต่อรอง และการรณรงค์ผลักดันให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกราย
- ผนวกรวมพลังกับเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น และกับคู่พิพาทในกรณีที่มีข้อขัดแย้ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการเคารพ และดำเนินการเพื่อให้สิทธิของผู้หญิงและเด็กบรรลุผล
- จัดให้มีการประชุมหารือ และส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ที่เป็นไปตามหลักมนุษยธรรม และ/หรือ เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับหน่วยงานท้องถิ่น (และคู่พิพาททุกฝ่ายเมื่อมีความขัดแย้ง) เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้โดยไม่มีข้อจำกัดและเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม ตลอดจนสามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือได้
- การที่ยูนิเซฟ และเจ้าหน้าที่เข้าไปปฏิบัติหน้าที่และใช้ทรัพย์สินนั้น ให้บริหารจัดการให้เกิดประสิทธิผล โดยกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน ภาวะผู้นำและแนวทางการดำเนินงานให้แก่คณะทำงานประจำสำนักงานภาคสนาม อีกทั้งบริหารงานให้คณะทำงานปฏิบัติหน้าที่ให้บังเกิดผลสำหรับเด็ก และสร้างพันธมิตรเพื่อให้เกิดประสิทธิผล
- จัดให้มีการประชุมหารือร่วมกับชุมชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ
- ตรวจเยี่ยมภาคสนามเพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาคสนามเข้าทำงานเพื่อติดตามและประเมินผลการจัดทำโครงการในการแก้ไขปัญหา
- ระบุหาว่าเด็กมีความต้องการด้านมนุษยธรรมที่สำคัญใดบ้างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง และดำเนินการที่เหมาะสมตาม CCCs เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

สำนักงานภาคสนาม

- ให้ความช่วยเหลือและแนวทางด้านเทคนิคแก่เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นและผู้ให้บริการ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่พันธมิตรทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น
- รักษาพันธมิตรและความร่วมมือที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลเพื่อช่วยในการรณรงค์ผลักดัน การให้ความร่วมมือทางเทคนิค การพัฒนา/ การบริหารจัดการ/ และการประสานงานโครงการ ตลอดจนการแบ่งปันข้อมูลและการติดต่อภายในระบบเครือข่าย
- ใช้ทรัพยากรของโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ได้แก่ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรด้านการบริหารงาน และทรัพย์สินอื่น ๆ) โดยจัดให้มีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ และติดตามการดำเนินงาน ตลอดจนการจัดสรร การจ่าย และการชำระบัญชีเงินกองทุนสำหรับโครงการ

สำนักงานประจำภูมิภาค (Regional Office: ROs) สำนักงานประจำภูมิภาคได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานใหญ่ มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดแนวทางการดำเนินการ การกำกับดูแล และให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและด้านการปฏิบัติการแก่สำนักงานประจำประเทศ นอกจากนี้ สำนักงานประจำภูมิภาคยังมีหน้าที่ประสานงานเมื่อมีการดำเนินงานข้ามพรมแดน การดำเนินงานระหว่างภูมิภาค และการดำเนินงานในหลายประเทศ

ผู้อำนวยการระดับภูมิภาค ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการประจำภูมิภาค มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การเป็นผู้นำและให้แนวทางแก่สำนักงานประจำประเทศเพื่อบรรลุภารกิจ แผนกลยุทธ์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร

สำนักงานประจำภูมิภาค

หน้าที่ดังกล่าวได้แก่

- เป็นตัวแทนของยูนิเซฟในภูมิภาค เป็นผู้ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดกับพันธมิตรในภูมิภาค ได้แก่ พันธมิตรขององค์กรสหประชาชาติและพันธมิตรในระดับประเทศ องค์กรระหว่างรัฐบาล สถาบันการเงินระหว่างประเทศ องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และใช้ประโยชน์จากการเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- รณรงค์ผลักดันในระดับภูมิภาคและสนับสนุนงานด้านการรณรงค์ผลักดันระดับประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิเด็ก ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานสากล อำนวยความสะดวกให้สามารถเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตามหลักมนุษยธรรม ตลอดจนจัดทำโครงการ และส่งเสริมนโยบายและแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับเด็ก
- ติดตามความเสี่ยงในระดับภูมิภาค และกำหนดแผนยุทธศาสตร์และแผนงานเพื่อเตรียมความพร้อมและการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน ศึกษาบทวนและให้แนวทางแก่สำนักงานประจำประเทศในการประเมินและบริหารความเสี่ยง
- ให้คำแนะนำและช่วยเหลือแก่สำนักงานประจำประเทศโดยตรงในการเตรียมความพร้อม และการรับมือภาวะฉุกเฉิน ทรัพยากร งบประมาณ การระดมทุน และการใช้ขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน
- ใช้ประโยชน์จากพันธมิตรในระดับภูมิภาคเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภาวะฉุกเฉิน สร้างพันธมิตรกับผู้บริจาค และระดมทรัพยากรให้มีความยืดหยุ่นและครอบคลุมระยะเวลาหลายปีต่อเนื่อง (Multi-Year) ในนามของสำนักงานประจำประเทศ
- ติดตามประสิทธิผลในการดำเนินงานของยูนิเซฟเพื่อรับมือภาวะฉุกเฉินระดับประเทศ และการใช้ทรัพยากรสำหรับโครงการในระดับประเทศให้มีประสิทธิผลเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานของโครงการในระดับประเทศ
- ติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในภูมิภาคให้เกิดประสิทธิผล จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิคให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานในสำนักงานประจำภูมิภาค อำนวยความสะดวกในการจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในระยะสั้นตามที่จำเป็น และช่วยเหลือการจัดหาเจ้าหน้าที่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน กำหนดและใช้แผนกลยุทธ์ด้านการสื่อสาร ข้อมูลและการรณรงค์ผลักดันในระดับภูมิภาค

สำนักงานประจำภูมิภาค

- กำหนดให้มีการดำเนินงานและศูนย์กลางการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์และการจัดหาสิ่งของช่วยเหลือ
- สนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานประจำประเทศในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย และความมั่นคงของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการให้คำปรึกษา
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบรรทัดฐานและแนวนโยบายของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกโดยอาศัยประสบการณ์ในระดับภูมิภาค
- อำนวยความสะดวกให้มีการเรียนรู้ข้อมูลระหว่างสำนักงานประจำประเทศภายในภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค

สำนักงานใหญ่ (Headquarter: HQ) สำนักงานใหญ่กำหนดและรักษามาตรฐาน นโยบายและเครื่องมือสำหรับองค์กรในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและด้านการปฏิบัติงานแก่สำนักงานประจำประเทศ โดยดำเนินการร่วมกับสำนักงานประจำภูมิภาค และให้ความช่วยเหลือดังกล่าวแก่สำนักงานประจำภูมิภาคในการเตรียมความพร้อมและการให้ความช่วยเหลือ เข้าร่วมกับหน่วยงานภายนอกองค์กรและพันธมิตร ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรแก่สำนักงานประจำภูมิภาค และสำนักงานประจำประเทศ ในกรณีที่มีวิกฤตการณ์ซึ่งเกินขีดความสามารถของสำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานประจำประเทศ

สำนักงานใหญ่

ผู้อำนวยการส่วนงานของยูนิเซฟ (Division Directors)
ทุกคนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
ในส่วนงานที่ตนรับผิดชอบ

- กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และประสานงานในการให้ความช่วยเหลือระดับหน่วยงาน และในระหว่างส่วนงานแก่สำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานประจำประเทศ
- ระดมความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคและทรัพยากร (ทรัพยากรบุคคล สิ่งของเครื่องใช้ และเงินทุนสนับสนุน) เพื่อสนับสนุนสำนักงานประจำภูมิภาค และสำนักงานประจำประเทศในการเตรียมความพร้อมและการรับมือสถานการณ์
- รมรงค์ผลักดันในระดับโลก และสนับสนุนการรณรงค์ผลักดันในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิเด็ก ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานสากล อำนวยความสะดวกให้สามารถเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่เป็นไปตามหลักมนุษยธรรม ตลอดจนจัดทำโครงการ และส่งเสริมนโยบายและแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับเด็ก
- รมรงค์ผลักดันร่วมกับภาครัฐ และคู่พิพาททุกฝ่ายในกรณีที่มีความขัดแย้ง เพื่อเคารพ ส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิผู้หญิงและเด็ก ตลอดจนเพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้โดยไม่มีข้อจำกัด และเป็นไปตามหลักมนุษยธรรม และให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือ
- เป็นผู้นำในเชิงกลยุทธ์ และกำหนดทิศทางโดยรวมให้แก่สำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานประจำประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและนำ CCCs ไปใช้ปฏิบัติให้บังเกิดผล
- ให้คำแนะนำเชิงกลยุทธ์และทางเทคนิคแก่สำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานประจำประเทศในการเตรียมความพร้อม ตลอดจนการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน การติดตามและประเมินคุณภาพในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน
- สร้างและรักษาพันธมิตรเชิงกลยุทธ์เพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรมร่วมกับองค์กรอื่นในสถาบัน/มูลนิธิต่าง ๆ องค์กรด้านการพัฒนา องค์กรต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ และองค์กรภาคเอกชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือในโครงการ การแบ่งปันความรู้ การพัฒนานโยบายและการระดมทรัพยากร
- พัฒนานโยบาย แนวทางปฏิบัติ เครื่องมือ และระบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- อำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้ การถ่ายทอดความรู้ และการเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร
- กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยและการจัดการกิจกรรมด้านความปลอดภัยสำหรับยูนิเซฟโดยประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติ

คณะกรรมการแห่งชาติ

คณะกรรมการแห่งชาติประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักงานใหญ่ สำนักงานประจำภูมิภาค และสำนักงานประจำประเทศ ให้ความช่วยเหลือการปฏิบัติตาม CCCs โดยสนับสนุนด้านการระดมทุน การรณรงค์ผลักดันเพื่อสิทธิเด็ก และการให้สาธารณชนตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิและความต้องการของเด็ก ตลอดจนการเป็นพันธมิตรกับรัฐบาล หน่วยงานระดับชาติและระดับท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม สถาบันสิทธิมนุษยชน ภาควิชาการ สถาบันวิชาการและการวิจัย รวมทั้งสื่อในท้องถิ่น

ในประเทศและดินแดนที่มีสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ แต่ไม่มีสำนักงานของยูนิเซฟ และในกรณีที่รัฐบาลร้องขอการสนับสนุนจากยูนิเซฟ คณะกรรมการแห่งชาติและยูนิเซฟอาจทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการเพื่อกำหนดบทบาท ความรับผิดชอบ และรูปแบบการทำงานร่วมกัน เพื่อให้สามารถดำเนินการร่วมกันได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน CCCs

ในประเทศและดินแดนที่ไม่มียูนิเซฟ ยูนิเซฟจะจัดทำกระบวนการและกลไกเร่งรัดต่าง ๆ เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้อย่างรวดเร็ว โดยจะเร่งจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล และวัสดุสิ่งของต่าง ๆ จากสำนักงานใหญ่ สำนักงานประจำภูมิภาค สำนักงานประจำประเทศที่อยู่ในประเทศข้างเคียง รวมทั้งคณะกรรมการแห่งชาติด้วยในกรณีที่จำเป็น เพื่อให้มีการประสานงานร่วมกันในการให้ความช่วยเหลือตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน CCCs ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

ในทุกบริบทไม่ว่าจะมีหรือไม่มียูนิเซฟประจำประเทศ หรือการให้ความช่วยเหลือของยูนิเซฟ รัฐบาล องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ยังสามารถใช้ CCCs เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงในการออกแบบการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม อีกทั้งใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานในการกำหนดและปฏิบัติตามมาตรฐานด้านการเคารพ การคุ้มครอง และการทำให้สิทธิเด็กและประชากรที่ได้รับผลกระทบนั้นบรรลุผล

บทที่ 2

ข้อผูกพันของโครงการ

ข้อผูกพันของโครงการ หมายถึง การกำหนดขอบเขตการจัดทำกิจกรรมและการรณรงค์ ผลักดันต่าง ๆ ของยูนิเซฟรวมทั้งพันธมิตร ของยูนิเซฟใช้ ข้อผูกพันดังกล่าว กำหนดมาตรการเพื่อใช้ ดำเนินงานร่วมกัน และเพื่อสนับสนุนให้ เกิดความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่าง หน่วยงาน ข้อผูกพันโครงการนี้ใช้ กับทุกบริบทและใช้ ได้ ในทุกเวลา การทำให้ ข้อผูกพันเช่น นี้ เกิดผล ยูนิเซฟมีบทบาท แยกตัว ออกจากกันแล้ว วแต่ บริบท **ดูหัวข้อ อ 1.1** ขอบเขตของ CCCs

เกณฑ์ มาตรฐาน (Benchmark) ใช้ เพื่ออธิบายระดับการปฏิบัติงานที่คาดหวังตามข้อผูกพัน เกณฑ์ มาตรฐานเช่น นี้ กำหนดมาตรฐานของ โครงการในด้าน ความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม เกณฑ์ มาตรฐานจัดทำขึ้นจากมาตรฐานงานมนุษยธรรมระดับโลก ได้แก่ มาตรฐานสเฟียร์ (Sphere Standards) มาตรฐานหลักด้านมนุษยธรรมเกี่ยวกับคุณภาพและการรับผิดชอบต่อ (CHS) มาตรฐานขั้นต่ำของ เครือข่ายระหว่าง หน่วยงานเพื่อการศึกษาในภาวะฉุกเฉิน (INEE) และมาตรฐานขั้นต่ำในการคุ้มครองเด็กในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (Child Protection in Humanitarian Action: CPMS)

ใช้ แนวทางเกี่ยวกับตัวชี้วัดของ CCCs เป็นเครื่องช่วย ให้ การวางแผนงานด้านมนุษยธรรมและการพัฒนา ตลอดจนการติดตามและรายงานผล เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อผูกพันของโครงการ และเกณฑ์ มาตรฐานต่าง ๆ จะช่วย ส่งเสริมการจัดทำโครงการที่ บูรณาการหลายฝ่าย อีกทั้งยังทำให้ สามารถ ประสานงานการดำเนินการในเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ต่าง ๆ ให้ รวมกันเป็นหนึ่งเดียวได้ (Geographic Convergence)

2.1 ข้อผูกพันหลัก (Overarching Commitments)

ข้อผูกพันหลักกำหนดหลักการต่าง ๆ ที่คาดหวังให้ ยูนิเซฟและพันธมิตรต้องปฏิบัติตามในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการรณรงค์ ผลักดัน ข้อผูกพันหลักเป็นข้อผูกพันขององค์กร และใช้ กับทุกฝ่ายงานและในโครงการทุกด้าน

ข้อผูกพัน

ปรับปรุงการสนองตอบด้านมนุษยธรรมโดยลงทุนในด้านการเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นที่การเสริมสร้างขีดความสามารถในการสนองตอบอย่างมีประสิทธิภาพและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ลดต้นทุนในการดำเนินงาน และเข้าถึงผู้ที่อยู่ในภาวะเปราะบางมากที่สุด

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศ สำนักงานประจำภูมิภาค และสำนักงานใหญ่บรรลุมาตรฐานขั้นต่ำเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม (Minimum Preparedness Standards: MPS) ตามขั้นตอนของยูนิเซฟในการเตรียมความพร้อมสำหรับการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน (UNICEF Procedure on Preparedness for Emergency Response) และแนวทางปฏิบัติของยูนิเซฟเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉิน (Guidance Note on Preparedness for Emergency Response in UNICEF)

2.1.2 การประสานงาน

ข้อผูกพัน

สนับสนุนภาวะผู้นำและการประสานงานในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม โดยดำเนินการพร้อมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น รวมทั้งปฏิบัติตามหลักมนุษยธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน

องค์กรยูนิเซฟทั้งในระดับสำนักงานประจำประเทศ สำนักงานประจำภูมิภาค และสำนักงานใหญ่ส่งเสริมให้มีการประสานงานกันในระหว่างฝ่ายและดำเนินการเพื่อให้ฝ่ายงาน/คลัสเตอร์ต่าง ๆ ที่อยู่ในการกำกับนั้นมีเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะความชำนาญในจำนวนเพียงพอ ดูหัวข้อ 2.3 ข้อผูกพันในระดับฝ่าย

2.1.3 การจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์

ข้อผูกพัน

ส่งมอบและแจกจ่ายสิ่งของและเครื่องใช้ที่จำเป็นภายในครัวเรือนให้แก่ประชากรที่ได้รับผลกระทบ พันธมิตร และ/หรือจุดใช้งานได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่จัดหาสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในการช่วยชีวิตให้แก่ประชากรที่ได้รับผลกระทบ พันธมิตร และ/หรือจุดใช้งานโดยเร็ว

2.1.4 การเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม

ข้อผูกพัน

พยายามสร้างและรักษาช่องทางการเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม เพื่อให้ประชากรทุกคนที่ได้รับผลกระทบได้รับความช่วยเหลือและการบริการอย่างปลอดภัยและสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน

- สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ให้ดำเนินการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- สร้างกลไกความร่วมมือภายในเพื่อกำหนดบทบาท หน้าที่ กระบวนการ ตลอดจนภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าถึงเพื่อดำเนินงานด้านมนุษยธรรม
 - กำหนดตัวเจ้าหน้าที่และให้ความรู้ ความชำนาญ จัดหาวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านมนุษยธรรมเพื่อให้เป็นไปตามหลักมนุษยธรรม ตลอดจนการปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่มีความซับซ้อนและมีความเสี่ยงสูง (ได้แก่ การประสานงานกันระหว่างฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหารเพื่อให้สามารถเข้าถึงและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้)
 - พยายามเข้ามามีส่วนร่วมกับคู่พิพาททุกฝ่ายในกรณีที่มีข้อขัดแย้ง ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและสามารถดำเนินการได้ เพื่อให้สามารถเข้าถึงและรักษาช่องทางการเข้าถึงประชากรที่ต้องการความช่วยเหลือได้

เกณฑ์มาตรฐาน

- ดำเนินการในเชิงรุกเพื่อให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้การยอมรับ
- มีส่วนร่วมในกลไกการประสานงานให้สามารถเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และรักษาความสามารถในการเข้าถึงนั้นได้ตามหลักมนุษยธรรม โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ เจ้าหน้าที่ในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) และใช้กลไกการประสานงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ คณะทำงานด้านมนุษยธรรมประจำประเทศ (HCT) คณะทำงานประจำประเทศขององค์การสหประชาชาติ (UNCT) คณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัย (SMT) และกลไกการประสานงานระหว่างฝ่าย/ระหว่างคลัสเตอร์

2.1.5 การคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (PSEA)¹¹

ข้อผูกพัน

ปฏิบัติตามที่ตามข้อผูกพันของยูนิเซฟในเรื่องการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ ดูหัวข้อ 1.3.8 PSEA

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค / สำนักงานใหญ่ โดยจะจัดให้มีกระบวนการต่าง ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เด็กและผู้ใหญ่ทุกคนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองด้านมนุษยธรรมสามารถเข้าถึงช่องทางการรายงานที่ปลอดภัย และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนของเด็กและเพศสภาพ เพื่อแจ้งเรื่องในกรณีที่มีการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ
- ส่งตัวผู้ถูกรักษาทุกคนเพื่อเข้ารับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วตามความต้องการและความประสงค์ของผู้ถูกรักษา (เช่น การรักษาทางการแพทย์ การให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย การให้ผู้ถูกรักษาสามารถกลับสู่สังคมได้) โดยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการยูนิเซฟเกี่ยวกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender-based violence) และโครงการคุ้มครองเด็ก
- การสอบสวนกรณีแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศต้องรวดเร็ว ปลอดภัย และเคารพสิทธิผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเป็นไปตามความต้องการและเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ถูกรักษาทุกราย

2.1.6 การรับประกันพิชิตข้อต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบ (AAP)¹²

ข้อผูกพัน

เด็กและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบต้องสามารถเข้าร่วมตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตน อีกทั้งต้องได้รับข้อมูลอย่างเหมาะสม ตลอดจนต้องสอบถามความคิดเห็น และดำเนินการต่าง ๆ โดยพิจารณาความคิดเห็นของเด็กและครอบครัวนั้น

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่กำหนดกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ประชากรที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยง รวมทั้งเด็กและผู้หญิงมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- เข้าร่วมในกระบวนการวางแผนงานด้านมนุษยธรรมและการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตน

11 ตามพันธกิจของ IASC ว่าด้วยการรับประกันพิชิตข้อต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบและการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (IASC Commitments on Accountability to Affected People and Protection from Sexual exploitation and Abuse) ปีค.ศ. 2017

12 อ้างแล้ว

เกณฑ์มาตรฐาน

- ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยูนิเซฟ นอกจากนี้ ยังต้องทราบถึง การบริการต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการเข้ารับบริการโดยใช้ภาษา และวิธีการติดต่อสื่อสารตามที่ต้นต้องการ [ตามมาตรฐานสเฟียร์ \(Sphere Standards\)](#)
- เก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบรับจากประชากรที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งเด็กและผู้หญิงอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการออกแบบ โครงการ และแก้ไขรายละเอียดวิธีดำเนินโครงการ [ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตาม และการประเมินผล](#)
- สามารถเข้าถึงกลไกการร้องเรียนที่ปลอดภัยและเป็นความลับ

2.2 แนวทางของโครงการ

แนวทางของโครงการคือแนวทางที่ยูนิเซฟ และพันธมิตรของยูนิเซฟทุกคนต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและ ทำงานด้านการบรรเทาทุกข์อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางของโครงการเป็นข้อผูกพันขององค์กร และใช้กับทุกฝ่ายงานและในโครงการทุกด้าน

เกณฑ์มาตรฐานใช้เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามความคาดหวังกับข้อผูกพัน และกำหนดมาตรฐานที่คาดหวังให้นำไปใช้ปฏิบัติในการ จัดทำโครงการทั้งหมด

2.2.1 คุณภาพของโครงการ

ข้อผูกพัน

ออกแบบและจัดทำโครงการที่มีคุณภาพสูง

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ออกแบบและจัดทำแผนงาน ด้านมนุษยธรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามหลักมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชน เพื่อให้เป็นไปตามบรรทัดฐานและมาตรฐานโลก ตลอดจนช่วยเพิ่ม ชีตความสามารถและปรับปรุงระบบภายในท้องถิ่น

2.2.2 โครงการที่บูรณาการหลายฝ่าย

ข้อผูกพัน

ส่งเสริมการจัดทำโครงการที่บูรณาการหลายฝ่ายและการประสานงานการดำเนินการในเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ ให้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวได้ (Geographic Convergence) ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินโครงการ

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งจะต้องส่งเสริมโครงการที่บูรณาการหลายฝ่าย ตลอดจนการประสานงานการดำเนินการในเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ต่าง ๆ ให้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวได้ (Geographic Convergence) เมื่อมีการออกแบบและจัดทำโครงการ รวมทั้งการเข้าร่วมเป็นพันธมิตร

2.2.3 ความเป็นธรรม

ข้อผูกพัน

กำหนดเป้าหมายและเข้าถึงเด็กด้อยโอกาส และชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม การคุ้มครอง และการบริการต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งจะกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่พิจารณาตามบริบทของสถานการณ์เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มที่เปราะบางมากที่สุด และวางแผนการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมโดยคำนึงถึงสมดุลระหว่างความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม

2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา

ข้อผูกพัน

ส่งเสริมให้โครงการด้านมนุษยธรรมและโครงการด้านการพัฒนามีความเชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ออกแบบและจัดทำโครงการด้านมนุษยธรรมที่คำนึงถึงปัจจัยความเสี่ยง และความขัดแย้ง ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถและระบบงานต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น โดยเริ่มจากการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเพื่อลดความต้องการ ภาวะเปราะบาง และความเสี่ยงของประชากรที่ได้รับผลกระทบ และส่งเสริมให้เกิดความยึดเหนี่ยวทางสังคม (Social Cohesion) และสันติภาพเท่าที่ที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการได้

2.2.5 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ข้อผูกพัน

การออกแบบและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ตลอดจนการเสริมสร้างให้ชุมชนมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น ต้องพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ออกแบบโครงการด้านมนุษยธรรมที่บูรณาการความเสี่ยงทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสภาพภูมิอากาศ จัดลำดับความสำคัญของแนววิธีต่าง ๆ ที่ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมให้มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว ทั้งนี้ เท่าที่ที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการได้

2.2.6 การเข้าใจบริบทในพื้นที่

ข้อผูกพัน

ลงทุนเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ผู้ดำเนินการในท้องถิ่น (เจ้าหน้าที่ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม และชุมชน) ในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ลงทุนเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในรูปแบบสถาบัน และขีดความสามารถทางเทคนิคแก่ผู้ดำเนินการในท้องถิ่นเพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้ตามหลักมนุษยธรรม

2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม¹³

ข้อผูกพัน

ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม โดยร่วมมือกับผู้ดำเนินการทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ออกแบบและจัดทำโครงการด้านมนุษยธรรม โดยมีการวางแผนและจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนพฤติกรรมและสังคม

2.2.8 การให้เงินช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (humanitarian cash transfer)

ข้อผูกพัน

ส่งเสริมให้มีการให้เงินช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไขและข้อจำกัดเพื่อใช้ในงานด้านมนุษยธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประจำภูมิภาค/ สำนักงานใหญ่ มีหน้าที่ส่งเสริมให้มีการให้เงินช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไขและไม่มีข้อจำกัดเพื่อใช้ในงานด้านมนุษยธรรม ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวข้อและสามารถดำเนินการได้

13 การสื่อสารดังกล่าวเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนา (Communication for Development: C4D)

2.3 ข้อมูลพื้นฐานในระดับฝ่าย

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์ หมายถึงการวัดผลระดับสูงในการดำเนินงานของยูนิเซฟเพื่อให้บรรลุข้อมูลพื้นฐานและเกณฑ์มาตรฐาน

ข้อมูลพื้นฐานในระดับฝ่าย หมายถึง ขอบเขตการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของยูนิเซฟและพันธมิตรในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการรณรงค์ผลักดันในฝ่ายนั้น ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง ระดับของการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คาดหวัง โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน เกณฑ์มาตรฐานกำหนดมาตรฐานที่คาดหวังให้นำไปใช้ปฏิบัติในการทำโครงการทั้งหมดในฝ่ายนั้น

การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตาม และการประเมินผล เป็นกรอบการทำงานสำหรับทุกโครงการ

2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตาม และการประเมินผล

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์	
เด็กและชุมชนได้รับประโยชน์จากการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่มีความเหมาะสมและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยใช้แผนงานที่พิจารณาจากความต้องการ และการบริหารจัดการโครงการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์	
ข้อมูลพื้นฐาน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: ข้อมูลที่มุ่งเน้นความเท่าเทียม</p> <p>เก็บรวบรวมข้อมูลจำแนกกลุ่มสำรวจ วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้เข้าใจและสามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย ตลอดจนปัจจัยความเสี่ยงและภาวะเปราะบาง¹⁴ ของเด็กและชุมชน</p>	<ul style="list-style-type: none">เก็บรวบรวมข้อมูลจำแนกกลุ่มสำรวจ (แบ่งตามอายุ เพศสถานะ ความพิการ ตำแหน่งที่ตั้ง และข้อพิจารณาอื่น ๆ ตามบริบท) เพื่อวิเคราะห์และเผยแพร่ในการประเมิน การวางแผน การติดตาม และการประเมินผลทุกครั้ง
<p>2: การประเมินความต้องการ</p> <p>มีการประสานงานร่วมกันเพื่อประเมินสถานการณ์การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และประเมินความต้องการความคุ้มครอง ภาวะเปราะบาง และความเสี่ยงอย่างทั่วถึงที่เป็นกลาง</p>	<ul style="list-style-type: none">ประเมินและวิเคราะห์ความต้องการเมื่อสามารถดำเนินการได้ โดยเป็นการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน และต้องเริ่มประเมินและวิเคราะห์ภายใน 72 ชั่วโมงเมื่อมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นเฉียบพลัน และอย่างน้อยต้องประเมินและวิเคราะห์ปีละครั้งในกรณีที่เป็นสถานการณ์ด้านมนุษยธรรมที่มีความยืดหยุ่น¹⁵การประเมินและวิเคราะห์ความต้องการต้องคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับเด็กและสถานะอื่น ๆ อีกทั้งต้องเป็นไปตามมาตรฐานระหว่างหน่วยงาน และต้องใช้ข้อมูลตลอดจนผลตอบรับก่อนเกิดวิกฤตการณ์จากประชากรที่ได้รับผลกระทบ

14 **ภาวะเปราะบาง** หมายถึง กรณีที่บุคคลบางคนอาจได้รับผลกระทบหลังจากภัยพิบัติหรือความขัดแย้ง ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพและโลกความช่วยเหลือทางสังคมต้องหยุดชะงัก ภาวะเปราะบางมีความเฉพาะเจาะจงในแต่ละบุคคลและสถานการณ์ **กลุ่มที่มีภาวะเปราะบาง** ได้แก่กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด และได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ตลอดจนภัยอันตรายต่าง ๆ กลุ่มที่มีภาวะเปราะบางอาจหมายถึงความรวมถึงเด็ก วัยรุ่น ผู้หญิง กลุ่มผู้สูงอายุ วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ และหญิงมีครรภ์ คริวเรือนที่มีเด็กและผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้พิการ เด็กที่เดินทางคนเดียว ผู้ที่มาจากกลุ่มคนชายขอบ และคนยากจนที่สุด คนที่สังคมทำให้กลายเป็นคนชายขอบเนื่องจากชาติพันธุ์ อายุ เพศสถานะ อัตลักษณ์ทางเพศ สถานะเกี่ยวกับความพิการ ชนชั้น หรือวรรณะ ความเกี่ยวพันทางการเมืองหรือศาสนา การจัดกลุ่มคนที่มีความเปราะบางอาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและความเสี่ยง

15 ประเมินสถานการณ์เบื้องต้นอย่างรวดเร็วภายใน 72 ชั่วโมง ส่วนความต้องการของฝ่ายนั้นให้ประเมินภายในสองสัปดาห์ สำหรับการประเมินรวมหลายฝ่ายอย่างเร่งด่วน (Multi-Cluster Initial Rapid Assessment) หรือการประเมินความต้องการหลายฝ่ายที่มีลักษณะอย่างเดียวกันให้ประเมินภายในสี่สัปดาห์

ข้อผูกพัน

เกณฑ์มาตรฐาน

3: การวางแผนการสนองตอบ

แผนการสนองตอบต้องอาศัยหลักฐานและสอดคล้องกับการวางแผนระหว่างหน่วยงาน แผนการสนองตอบจะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม¹⁶ อีกทั้งต้องปรับให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป มีความละเอียดอ่อนต่อสถานการณ์ความขัดแย้ง และสามารถเชื่อมโยงการทำโครงการด้านมนุษยธรรมเข้ากับโครงการพัฒนาได้

- การวางแผนอาศัยข้อมูลจากหลักฐานต่าง ๆ ได้แก่ การประเมินความต้องการ การวิเคราะห์ภาวะเปราะบาง ข้อมูลที่เกิดขึ้นก่อนวิกฤตการณ์ การเรียนรู้จากการประเมิน/ การศึกษาวิเคราะห์ การประชุมหารือกับพันธมิตร และผลตอบรับจากประชากรที่ได้รับผลกระทบ
- ระบุตัวชี้วัดและเป้าหมาย รวมทั้งตัวชี้วัดที่มีความถี่สูง
- ประเมินผลความต้องการและวางแผนการติดตามอย่างต่อเนื่อง และมีการศึกษาทบทวนผลการประเมินและแผนงานปีละสองครั้ง โดยพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม
- การจัดทำโครงการด้านมนุษยธรรมเชื่อมโยงกับโครงการพัฒนาโดยมีการเตรียมความพร้อม การเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ระบบ การเพิ่มความยืดหยุ่นในการปรับตัว และการวางแผนเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่าน

4: การติดตามผล

มีการติดตามผลเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านมนุษยธรรม ความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม รวมทั้งการสนองตอบด้านมนุษยธรรม ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง และเพื่อวางแผนการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

- มีการรายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินงานเป็นประจำ โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่วางไว้ รวมทั้งการใช้ตัวชี้วัดที่มีความถี่สูง
- มีการติดตามผลในภาคสนามอย่างมีระบบ ได้แก่ การประชุมหารือร่วมกับพันธมิตร และการศึกษาผลตอบรับจากประชากรที่ได้รับผลกระทบ สอดคล้องกับแนวทางติดตามผลในพื้นที่ดำเนินงานของยูนิเซฟ (UNICEF Field Monitoring Guidance) ดูหัวข้อ 3.5 พันธมิตร และหัวข้อ 2.1.6 AAP
- การติดตามสถานการณ์เป็นการติดตามความต้องการด้านมนุษยธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยความถี่ในการติดตามจะต้องสอดคล้องกับบริบท
- ตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นตามที่ต้องการ รวมทั้งผลที่มีได้ต้องการให้เกิดขึ้น¹⁷ โดยมุ่งเน้นที่ความเป็นธรรมและความขัดแย้ง

5: การประเมินผล

การประเมินผลการปฏิบัติงานของยูนิเซฟในด้านมนุษยธรรมนั้นต้องทำให้เป็นระบบและมีความเป็นอิสระ¹⁸ โดยใช้รูปแบบการประเมินที่น่าเชื่อถือและมุ่งผลการใช้งานเป็นหลัก ตลอดจนการประเมินระหว่างหน่วยงาน และการประเมินผลรูปแบบอื่น¹⁹ ทั้งนี้ เป็นไปตามนโยบายและกระบวนการในการประเมินผลของยูนิเซฟ (UNICEF Evaluation Policy and Procedures)

- ประเมินผลการตอบสนองด้านมนุษยธรรมเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ การระมัดระวัง และการดำเนินงานขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบ นโยบาย และโครงการของยูนิเซฟและพันธมิตร
- การประเมินผลรูปแบบอื่น ได้แก่ การศึกษาทบทวนภายหลังจากการดำเนินการ การถอดบทเรียน และการประเมินเชิงปฏิบัติการโดยผู้ประเมินอิสระ (Operational Peer Review) แต่เน้น ๆ เพื่อใช้สำหรับภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นฉับพลัน หรือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ซึ่งทำเป็นประจำเพื่อตอบสนองภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นยืดเยื้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไข

16 สมดุลระหว่างความครอบคลุม คุณภาพ และความเป็นธรรม หมายถึง กระบวนการสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายในการเข้าถึงกลุ่มจำนวนมากที่สุด (ความครอบคลุม) กับวัตถุประสงค์ในการเข้าถึงบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด (ความเป็นธรรม) ในขณะเดียวกันก็ต้องรักษาคุณภาพในการดำเนินโครงการด้วย การสร้างสมดุลเช่นนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในกรณีที่มีข้อจำกัดด้านเงินทุน การดำเนินโครงการให้ครอบคลุมจะใช้วิธีประมาณการจำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ส่วนคุณภาพนั้นจะพิจารณาจากมาตรฐานการดำเนินงานของยูนิเซฟ มาตรฐานระหว่างหน่วยงานและมาตรฐาน IASC ความเป็นธรรม หมายถึง การจัดลำดับความสำคัญให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดก่อน โดยพิจารณาจากการประเมินและวิเคราะห์ภาวะเปราะบาง ตลอดจนความขาดแคลน รวมทั้งหลักการที่ห้ามมิให้ทั้งเด็กคนใดคนหนึ่งต้องอยู่ข้างหลังโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือ

17 ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น หมายถึง ผลของโครงการที่เกิดขึ้นตามที่วางแผนไว้ เช่น ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมเพิ่มมากขึ้น ผลที่มีได้ต้องการให้เกิดขึ้น หมายถึง ผลที่ได้คาดหวัง เช่น การจัดทำโครงการเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้นกลับทำให้ความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ในปัจจุบันยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยโครงการที่จัดทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกในชุมชนที่มีความสามารถ และมีสถานะในการเข้าร่วมในกระบวนการ และ/หรือกลับทำให้ผู้หญิงมีภาระเกี่ยวกับเวลาเพิ่มมากขึ้น ผลที่มีได้ต้องการให้เกิดขึ้นอาจเป็นได้ทั้งผลด้านบวกและผลด้านลบ

18 เป็นการประเมินผลเทียบกับ CCCs นโยบาย แนวทางปฏิบัติ มาตรฐานด้านคุณภาพและการระมัดระวังของยูนิเซฟ ตลอดจนวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้านมนุษยธรรมตามที่ได้กำหนดไว้

19 การประเมินผลรูปแบบอื่นนี้ได้แก่ การศึกษาทบทวนภายหลังจากการดำเนินงาน และการถอดบทเรียน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้สามารถดำเนินการได้ภายในองค์กร

2.3.2 สุขภาพ

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์

เด็กวัยรุ่นและผู้หญิงสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงเพื่อช่วยชีวิต

ข้อผูกพัน

เกณฑ์มาตรฐาน

1: ภาวะผู้นำและการประสานงาน

มีภาวะผู้นำและมีการประสานงาน ส่งผลให้การทำงานเกิดประสิทธิผล

 ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน

- ยูนิเซฟมีกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานและระหว่างฝ่าย

2: สุขภาพของแม่และทารกแรกเกิด

ผู้หญิง วัยรุ่นหญิง และทารกแรกเกิดสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพสำหรับแม่และเด็กทารกแรกเกิดที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงเพื่อช่วยชีวิต^{20,21} การเข้าถึงมีความปลอดภัยและเท่าเทียม

- หญิงตั้งครรภ์และวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์อย่างน้อยร้อยละ 90 ได้รับการฝากครรภ์ตามกำหนดเวลา²² (Antenatal Care: ANC) โดยเดินทางเข้าฝากครรภ์อย่างน้อย 4 ครั้ง
- หญิงตั้งครรภ์และวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์อย่างน้อยร้อยละ 90 มีผู้เชี่ยวชาญคอยให้ความช่วยเหลือในขณะคลอด รวมทั้งมีการดูแลที่มีคุณภาพสำหรับทารกแรกเกิด^{23,24}
- แม่และเด็กทารกแรกเกิดอย่างน้อยร้อยละ 80 ได้รับการดูแลรักษาภายหลังคลอดแต่เนิ่น ๆ โดยได้รับการดูแลรักษาภายในสองวันนับจากวันคลอด
- เด็กทารกแรกเกิดที่มีขนาดตัวเล็กและเจ็บป่วยอย่างน้อยร้อยละ 80 ได้รับการบริการด้านการดูแลรักษาเป็นพิเศษในระดับเดียวกับผู้ป่วยในภายในระดับ 2²⁵ โดยมีระยะเวลาการเดินทางไม่เกินสองชั่วโมง

20 16 high impact lifesaving interventions: Darmstadt GL, Bhutta ZA, Cousens S, Adam T, Walker N, de Bernis L, Lancet Neonatal Survival Steering Team: NSS, Evidence-based, cost-effective interventions: how many newborn babies can we save? Lancet. 2005, 365 (9463): 977-988. 10.1016/S0140-6736(05)71088-6.

21 ก่อนการตั้งครรภ์ ได้แก่ (1) การเสริมกรดโฟลิก การฝากครรภ์ (2) การฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยัก (Tetanus toxoid), (3) การตรวจคัดกรองและรักษาซิฟิลิส, (4) ภาวะครรภ์เป็นพิษ: การป้องกัน (การเสริมแคลเซียม), (5) การรักษามาลาเรียเป็นระยะ ๆ, (6) การตรวจหาและการรักษาแบคทีเรียที่ไม่มีอาการ การดูแลก่อนคลอดได้แก่ (7) ยาปฏิชีวนะสำหรับการแตกของเยื่อหุ้มก่อนกำหนด (8) คอร์ติโคสเตียรอยด์สำหรับการเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด (9) การตรวจหาและการจัดการส่วนเกินของทารก (การผ่าตัดคลอด) (10) การเฝ้าระวังในกระบวนการคลอด (รวมถึงพาร์โตกราฟ) เพื่อวินิจฉัยภาวะแทรกซ้อนในระยะเริ่มต้น (11) แนวทางปฏิบัติเพื่อให้การคลอดถูกสุขอนามัย การดูแลหลังคลอดได้แก่ (12) การช่วยชีวิตทารกแรกเกิด, (13) การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่, (14) การป้องกันและการจัดการภาวะอุณหภูมิต่ำ, (15) แคนการูแคร์ (Kangaroo Care) เป็นวิธีการดูแลเด็กแรกเกิดโดยเลียนแบบจิตใจเพื่อให้เด็กทารกได้สัมผัสแม่แบบเนื้อแนบเนื้อ (ใช้ในกรณีที่เกิดทารกแรกเกิดมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ และเป็นการดูแลในสถานพยาบาล) และ (16) การบริหารจัดการภาวะปอดบวมภายในชุมชน

22 การฝากครรภ์ (Antenatal Care: ANC) เป็นบริการที่หญิงตั้งครรภ์และเด็กวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์ได้รับจากบุคลากรผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่มีความชำนาญ เพื่อให้ทั้งแม่และเด็กทารกมีสุขภาพแข็งแรงมากที่สุดในช่วงตั้งครรภ์ ANC ประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การป้องกัน และการจัดการโรคที่เกี่ยวข้องหรือเกิดร่วมกับการตั้งครรภ์ การเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพและอนามัย ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพ ดูรายละเอียดจากข้อเสนอแนะขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการฝากครรภ์เพื่อให้การตั้งครรภ์ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

23 การดูแลสุขภาพแม่และเด็กทารกแรกเกิดให้มีคุณภาพมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ตามคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการ (1) ปลอดภัย - ดูแลสุขภาพเพื่อลดความเสี่ยงและอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ให้บริการ เช่น การหลีกเลี่ยงอาการเจ็บที่สามารถป้องกันได้ ตลอดจนลดข้อผิดพลาดทางการแพทย์ (2) มีประสิทธิภาพ - ให้บริการโดยใช้ความรู้ทางหลักวิทยาศาสตร์และแนวทางที่พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา (3) ใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม - ลดความล่าช้าในการให้บริการด้านสุขภาพ (4) มีประสิทธิภาพ - ให้บริการสุขภาพโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและลดการใช้ทรัพยากรโดยสิ้นเปลือง (5) เท่าเทียม - คุณภาพในการให้บริการด้านสุขภาพแก่บุคคลต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันเพราะเหตุแห่งคุณลักษณะของบุคคลผู้รับบริการ เช่น เพศสภาพ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ หรือสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ และ (6) ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง - ให้บริการด้านสุขภาพโดยพิจารณาถึงความต้องการและความปรารถนาของบุคคลผู้รับบริการ ตลอดจนวัฒนธรรมในชุมชนของผู้รับบริการ

24 ดูรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานว่าด้วยการดูแลรักษาอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งถ้อยแถลงและมาตรการว่าด้วยผลการรักษาในมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการปรับปรุงคุณภาพของศูนย์บริการด้านสุขภาพสำหรับการดูแลรักษาแม่และเด็กทารกแรกเกิด (Standards for improving quality of maternal and newborn care in health facilities) ปีค.ศ. 2016

25 การดูแลรักษาผู้ป่วยในที่สำคัญ (ทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง) สำหรับเด็กทารกแรกเกิดที่มีขนาดตัวเล็กและเจ็บป่วย ทั้งนี้ รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) การให้ความอบอุ่น การช่วยเหลือด้านการเห็นผลและการหายใจ การรักษาโรคติดเชื้อ การป้องกันและรักษาอาการติดเชื้อ การดูแลรักษาเด็กทารกแรกเกิดเป็นพิเศษไม่รวมถึงการใช้เครื่องมือคัดกรองอากาศด้วยแรงดันเป็นบวกเป็นระยะ ๆ การดูแลรักษาเด็กทารกแรกเกิดเป็นพิเศษจะต้องดำเนินการเฉพาะในสถานพยาบาลเท่านั้น ดู WHO and UNICEF, *Survive and Thrive: Transforming care for every small and sick newborn*, 2019. p.60 and 130.

ข้อผูกพัน

เกณฑ์มาตรฐาน

3: การสร้างภูมิคุ้มกัน

เด็กและผู้หญิงได้รับวัคซีนตามรอบระยะเวลาและวัคซีนเสริม

- เด็กและผู้หญิงที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 80 ได้รับวัคซีนตามรอบระยะเวลา นอกจากนี้ ยังรวมถึงเด็กและผู้หญิงที่อยู่ในพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยาก²⁶
- สามารถเข้าถึงประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างน้อยร้อยละ 95 ในการรณรงค์การฉีดวัคซีนเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรค²⁷

4: สุขภาพเด็กและวัยรุ่น

เด็กและวัยรุ่นสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงเพื่อช่วยชีวิต การเข้าถึงมีความปลอดภัยและเท่าเทียม

- เด็กและวัยรุ่นสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพในสถานพยาบาล และโรงเรียน ตลอดจนบริการด้านสุขภาพที่อยู่ในลักษณะกิจกรรมชุมชน และการบริการสุขภาพในระดับครัวเรือน การเข้าถึงมีความปลอดภัยและไม่ขัดขวาง
- เด็กและวัยรุ่นได้รับการป้องกัน การวินิจฉัยโรค และการรักษาโรคเมื่อเกิดเหตุที่อาจทำให้เจ็บป่วยและเสียชีวิต การป้องกัน การวินิจฉัย และการรักษาเช่นว่านั้นมีคุณภาพและเหมาะสมกับอายุและเพศสภาวะของเด็กและวัยรุ่น
- เด็ก วัยรุ่น และผู้ดูแลเข้าถึงความช่วยเหลือด้านจิตสังคม

5: การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบและการบริการด้านสุขภาพ

สถานพยาบาลและกลไกการให้บริการชุมชนยังคงเป็นจุดให้บริการด้านสุขภาพเบื้องต้น

 ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา

- สถานบริการที่ยูนิเซฟช่วยเหลืออย่างน้อยร้อยละ 70 มีกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริการด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานประจำการในจำนวนที่เพียงพอ²⁸
- สถานบริการที่ยูนิเซฟให้ความช่วยเหลืออย่างน้อยร้อยละ 70 ใช้มาตรฐานด้าน “คุณภาพในการดูแล (Quality of Care: QoC)²⁹” หรือ มาตรฐานการตรวจสอบสำหรับการดูแลสุขอนามัยเจริญพันธุ์ การดูแลสุขภาพของแม่ เด็กทารกแรกเกิด เด็ก และเด็กวัยรุ่น ตลอดจนการดูแลด้านโภชนาการ (Reproductive, Maternal, Newborn, Child and Adolescent Health and Nutrition: RMNCAHN)³⁰
- สถานบริการที่ยูนิเซฟให้ความช่วยเหลือ และ/หรือบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานที่ต้องพบปะกับผู้รับบริการ (Frontline Workers) อย่างน้อยร้อยละ 70 ส่งข้อมูลแบบเรียลไทม์สำหรับใช้ในระบบบริหารจัดการสารสนเทศเกี่ยวกับสุขภาพ (Health Management Information System : HMIS) การจัดทำแผนที่เพื่อการบริการดูแลสุขอนามัยเจริญพันธุ์ การดูแลสุขภาพของแม่ เด็กทารกแรกเกิด เด็ก และเด็กวัยรุ่น ตลอดจนการดูแลด้านโภชนาการ (RMNCAHN) และการปฏิบัติตามแนวทางภายใต้กฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulations: IHR)³¹
- จุดจัดเก็บผลิตภัณฑ์ภายในประเทศทุกจุดมีได้รายงานปัญหาขาดแคลนผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพที่สำคัญ³²

26 ตารางการฉีดวัคซีนตามรอบระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรฐานของประเทศ ควรมีการตรวจสอบกลั่นกรองในระดับภายในประเทศ (ระดับปกครองที่ 3) เพื่อให้การดำเนินการมีความครอบคลุมอย่างเท่าเทียม ดูเป้าหมายในการดำเนินการใน แผนการดำเนินการเพื่อฉีดวัคซีนทั่วโลกปี.ศ. 2554 - 2563 (Global Vaccine Action Plan 2011-2020) และฉบับที่กำลังจะเผยแพร่คือ แผนการดำเนินการเพื่อฉีดวัคซีนทั่วโลกปี.ศ. 2564 - 2573

27 ตามที่กำหนดไว้ในแผนการดำเนินการเพื่อฉีดวัคซีนทั่วโลกปี.ศ. 2554 - 2563 (Global Vaccine Action Plan 2011-2020) และฉบับที่กำลังจะเผยแพร่คือ แผนการดำเนินการเพื่อฉีดวัคซีนทั่วโลกปี.ศ. 2564 - 2573 และพิจารณาจากกรอบการทำงานเพื่อการตัดสินใจในเรื่องการฉีดวัคซีนเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินด้านมนุษยธรรมอย่างเฉียบพลัน

28 เกณฑ์มาตรฐานนี้ใช้กับเฉพาะสถานพยาบาล อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เป็นประเทศ/สถานการณ์ที่มีการจัดระบบบริการด้านสุขภาพเพื่อชุมชน อาจใช้เกณฑ์มาตรฐานอื่นที่มีลักษณะเทียบเคียงกันได้เมื่อกลุ่มบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้ให้บริการด้านสุขภาพภายในชุมชน

29 คุณภาพในการดูแล (QoC) หมายถึง “การให้บริการด้านสุขภาพเพื่อให้บุคคลและประชากรที่เป็นผู้ป่วยได้รับผลด้านสุขภาพตามที่ปรารถนาได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การให้บริการด้านสุขภาพต้องปลอดภัย มีประสิทธิภาพ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง” ดู [What is the Quality of Care Network?](#), องค์การอนามัยโลก

30 ดู UNICEF, [The UNICEF Health Systems Strengthening Approach](#), 2016.

31 ดู [About IHR](#) องค์การอนามัยโลก

32 คณะกรรมการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสินค้าที่ใช้เพื่อช่วยชีวิตผู้หญิงและเด็กพยายามลดอุปสรรคในการเข้าถึงสินค้าที่จำเป็นต่อสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชากรที่อยู่ในภาวะเปราะบางมากที่สุดในโลกสามารถเข้าถึงยาเพื่อช่วยชีวิต ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้เพื่อสุขภาพได้มากยิ่งขึ้น สินค้า 13 รายการนี้ ได้แก่ Oxytocin, Misoprostol, Magnesium sulphate, ยาปฏิชีวนะแบบฉีด, corticosteroids สำหรับใช้ก่อนคลอด, Chlorhexidine, อุปกรณ์ช่วยฟื้นคืนชีพ, Amoxicillin, ผงเกลือเพื่อชดเชยการขาดน้ำ, สังกะสี, ฤงายอนามัยสำหรับผู้หญิง, ยาฝังคุมกำเนิดและยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

ข้อผูกพัน

6. การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

ประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม ตลอดจนข้อมูลและความช่วยเหลือที่คำนึงถึงเพศภาวะ และอายุ ประชากรสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือเช่นนี้ได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อช่วยปรับปรุงคุณภาพการบริการด้านสุขภาพเพื่อป้องกันและรักษา

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนทราบว่ามีการบริการด้านสุขภาพ รวมทั้งวิธีการและสถานที่ขอรับบริการดังกล่าว
- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนเข้าร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
- วัยรุ่นสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ รวมถึงสุขภาพทางเพศ การเจริญพันธุ์ และสุขภาพจิต

2.3.3 เอชไอวี / เอดส์

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์

ลดภาวะเปราะบางของเด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงเกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี และตอบสนองความต้องการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในการเข้ารับการดูแลและรักษา

ข้อผูกพัน

1: การป้องกันและการตรวจหาการติดเชื้อ

เด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงสามารถเข้าถึงข้อมูลและการบริการเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ตลอดจนการตรวจหาการติดเชื้อเอชไอวี

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีการบริการและใช้บริการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี รวมถึงข้อมูลการดูแล ภายหลังจากถูกกระทำชำเรา การให้ยาต้านไวรัสภายหลังสัมผัสเชื้อเอชไอวี (HIV post-exposure prophylaxis) และการรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- มีการบริการและใช้บริการตรวจหาเชื้อเอชไอวี และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตรวจหาเชื้อไว้เป็นความลับ การตรวจหาเชื้อเอชไอวีขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้รับการตรวจ

2: เข้าถึงการรักษาเอชไอวี

เด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงที่ติดเชื้อเอชไอวีสามารถเข้าถึงการบริการด้านการดูแลรักษาที่มีความยั่งยืน

- มีการบริการดูแลรักษาเอชไอวี/เอดส์ รวมทั้งการรักษาด้วยการให้ยาต้านไวรัส เด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงที่ติดเชื้อเอชไอวีกว่าร้อยละ 90 สามารถเข้าถึงการบริการดังกล่าวได้ ทั้งผู้ที่เพิ่งตรวจพบว่าติดเชื้อเอชไอวี และผู้ที่ทราบอยู่แล้วว่าติดเชื้อเอชไอวี
- มีการบริการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากแม่สู่ลูก (PMTCT) แก่ผู้หญิงมีครรภ์ และหญิงให้นมบุตร และบุคคลเหล่านี้ใช้บริการ PMTCT คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนผู้ใช้บริการที่เข้ารับการตรวจหาเชื้อเอชไอวี และร้อยละ 90 ของจำนวนผู้ที่มีผลตรวจเป็นบวก และเข้ารับการรักษาด้วยการให้ยาต้านไวรัสตลอดชีวิต
- เด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงอย่างน้อยร้อยละ 90 ที่เริ่มการรักษาสามารถเข้าถึงการรักษาอย่างต่อเนื่อง และยังคงอยู่ในความดูแล

ข้อผูกพัน

3: การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

ประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม ตลอดจนข้อมูลและความช่วยเหลือที่คำนึงถึงเพศภาวะ และอายุ โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือดังกล่าวภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อช่วยปรับปรุงคุณภาพในการป้องกัน การดูแลและรักษา

เกณฑ์มาตรฐาน

- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนทราบวิธีและสถานที่ในการเข้าถึงการบริการเกี่ยวกับการป้องกัน การดูแลและรักษาการติดเชื้อเอชไอวี
- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนเข้าร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเรื่องการป้องกัน การดูแลและรักษาการติดเชื้อเอชไอวีผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม

2.3.4 โภชนาการ

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์

เด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงสามารถเข้าถึงอาหาร การบริการ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อช่วยปรับปรุงสถานะโภชนาการของตน³³

ข้อผูกพัน

1. ภาวะผู้นำและการประสานงาน

มีภาวะผู้นำและการประสานงาน ส่งผลให้การทำงานเกิดประสิทธิผล

 ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีการประสานงานและภาวะผู้นำของคลัสเตอร์/ ฝ่ายโภชนาการ เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการมีจำนวนเพียงพอและมีทักษะความชำนาญทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ
- มีภาวะความเป็นผู้นำหลัก และมีภาระรับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงาน

2. ระบบข้อมูลและการประเมินภาวะโภชนาการ

ระบบการติดตามและข้อมูลด้านโภชนาการ รวมทั้งการประเมินโภชนาการช่วยให้ได้รับข้อมูลและหลักฐานที่มีคุณภาพและภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อกำหนดนโยบาย แผนกลยุทธ์ โครงการ และการรณรงค์ผลักดัน

- มีข้อมูลและหลักฐานเกี่ยวกับประเภท ระดับ ขอบเขต ตัวกำหนด และตัวขับเคลื่อนที่ก่อให้เกิดปัญหาทุพโภชนาการในแม่และเด็ก รวมทั้งกลุ่มที่อยู่ในภาวะเสี่ยงมากที่สุด
- ข้อมูลและหลักฐานที่ได้รับจากหลายฝ่ายช่วยให้สามารถตัดสินใจ ให้การสนับสนุน ติดตาม และแก้ไขงานด้านการเตรียมความพร้อมและการตอบสนองได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

33 สถานการณ์ด้านโภชนาการ ของเด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงจะพิจารณาจากอาหารที่เลือกรับประทาน (เช่น การให้นมแม่ และอาหารที่มีสารอาหารสมบูรณ์เหมาะกับวัย การดื่มน้ำสะอาด และการรักษาความมั่นคงด้านอาหารของครัวเรือนไว้อยู่เสมอ) คุณภาพของการบริการด้านโภชนาการที่บุคคลนั้นได้รับ (เช่น การบริการที่ช่วยป้องกัน ส่งเสริม และสนับสนุนโภชนาการที่ดี) ตลอดจนแนวทางปฏิบัติทางโภชนาการของบุคคล (เช่น การให้อาหารที่เหมาะสมกับวัย แนวปฏิบัติด้านอาหารและสุขอนามัย)

ข้อผูกพัน

3. การป้องกันภาวะเตี้ย³⁴ ภาวะผอม³⁵ และภาวะขาดจุลโภชนะรวมทั้งภาวะน้ำหนักเกิน³⁶ ในเด็กที่อายุต่ำกว่าห้าปี

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีได้รับประโยชน์จากการรับประทานอาหารตลอดจนแนวปฏิบัติและการบริการที่ป้องกันไม่ให้เกิดภาวะเตี้ย ภาวะผอม ภาวะขาดจุลโภชนะ และภาวะน้ำหนักเกิน

4. การป้องกันการขาดสารอาหาร การขาดสารอาหารจุลโภชนะ และโรคโลหิตจางในวัยเด็กตอนกลาง และวัยรุ่น³⁸

เด็กในวัยเด็กตอนกลาง (5-9 ปี) และวัยรุ่นหญิงและชาย (10-19 ปี) ได้รับประโยชน์จากการรับประทานอาหารตลอดจนแนวปฏิบัติและการบริการที่ป้องกันไม่ให้เกิดภาวะทุพโภชนาการ ภาวะขาดจุลโภชนะ และโรคโลหิตจาง³⁹

5. การป้องกันการขาดสารอาหาร⁴¹ การขาดสารอาหารจุลโภชนะ และโรคโลหิตจางในหญิงมีครรภ์ และแม่ที่ให้นมบุตร

หญิงมีครรภ์ และแม่ที่ให้นมบุตรได้รับประโยชน์จากแนวปฏิบัติและการบริการด้านอาหาร ช่วยป้องกันมิให้ขาดสารอาหาร หรือขาดสารอาหารจุลโภชนะ และป้องกันภาวะโลหิตจาง

เกณฑ์มาตรฐาน

- ผู้ดูแลเด็กอายุ 0-23 เดือนได้รับความช่วยเหลือในการปฏิบัติตามคำแนะนำเกี่ยวกับการให้อาหารทารกและเด็กเล็ก (IYCF) ซึ่งรวมถึงการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการให้อาหารเสริม³⁷
- เด็กอายุ 0-59 เดือนบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากขึ้น และมีสถานะด้านโภชนาการดีขึ้น เด็กได้รับสารอาหารครบถ้วนสมบูรณ์เหมาะสมแก่วัย รวมทั้งจุลโภชนะ อาหารเสริม การเติมสารอาหารที่ทำได้ในครัวเรือน และการถ่ายพยาธิ ทั้งนี้แล้วแต่สถานการณ์

- วัยเด็กตอนกลางสามารถเข้าถึงแพ็คเกจการช่วยเหลือในชุมชนและในโรงเรียนอย่างน้อยที่สุด ได้แก่ มีการเสริมธาตุเหล็ก การถ่ายพยาธิ⁴⁰ การให้ความรู้ด้านโภชนาการ การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนตามบริบท
- วัยรุ่นหญิงและชายสามารถเข้าถึงแพ็คเกจการช่วยเหลือในชุมชนและในโรงเรียนอย่างน้อยที่สุด ได้แก่ มีการเสริมธาตุเหล็กและกรดโฟลิก การถ่ายพยาธิ การให้ความรู้ด้านโภชนาการ การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนตามบริบท

- หญิงมีครรภ์และแม่ที่ให้นมบุตร โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงที่มีครรภ์และแม่ที่มีภาวะความเสี่ยงด้านโภชนาการอื่น ๆ สามารถเข้าถึงแพ็คเกจการช่วยเหลือ อย่างน้อยที่สุด ได้แก่ การเสริมธาตุเหล็กและกรดโฟลิก การเสริมสารอาหารจุลโภชนะให้หลายครั้ง การถ่ายพยาธิ การติดตามน้ำหนัก การให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือด้านโภชนาการ โดยการให้อาหารเสริมที่มีความสมดุลระหว่างพลังงานและโปรตีน ทั้งนี้ แล้วแต่บริบทในการให้ความช่วยเหลือ

34 ภาวะเตี้ย ในเด็กอายุตั้งแต่ 0 - 59 เดือน หมายถึง เด็กมีส่วนสูงตามอายุน้อยกว่า - 2 SD (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) จากค่ามัธยฐานมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับการเติบโตของเด็กสำหรับเด็กที่มีอายุและเพศเดียวกัน ภาวะเตี้ยปานกลาง หมายถึง มีค่าต่ำกว่า -2 SD และสูงกว่าหรือเท่ากับ -3 SD ภาวะเตี้ยรุนแรง หมายถึง มีค่าต่ำกว่า - 3 SD

35 ภาวะผอม ในเด็กอายุตั้งแต่ 0 - 59 เดือน หมายถึง เด็กมีน้ำหนักเปรียบเทียบกับส่วนสูงต่ำกว่า -2SD จากค่ามัธยฐานมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับการเติบโตของเด็กสำหรับเด็กที่มีอายุและเพศเดียวกัน ภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลันระดับปานกลาง (MAM) หมายถึง การมีภาวะผอมปานกลาง (น้ำหนักเปรียบเทียบกับส่วนสูงต่ำกว่า -2 และสูงกว่าหรือเท่ากับ -3 SD) และ/หรือ (ในกรณีเด็กอายุตั้งแต่ 6 - 59 เดือน) เส้นรอบวงกลัมนีเอ็กซ์กลางแขน (MUAC) มีขนาดน้อยกว่า 125 มิลลิเมตร และสูงกว่าหรือเท่ากับ 115 มิลลิเมตร ภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลันอย่างรุนแรง (Severe Acute Malnutrition: SAM) หมายถึง การมีภาวะผอมอย่างรุนแรง (น้ำหนักเปรียบเทียบกับส่วนสูงต่ำกว่า -3 SD) มีอาการบวมทั้งสองข้างชนิดคดปุ่ม (bilateral pitting oedema) หรือ ควาชิออร์คอร์ (Kwashiorkor) และ/หรือ (ในกรณีที่เป็นเด็กอายุตั้งแต่ 6 - 59 เดือน) โดยมี MUAC น้อยกว่า 115 มิลลิเมตร

36 ภาวะน้ำหนักเกิน ในเด็กอายุตั้งแต่ 0 - 59 เดือน หมายถึง กรณีที่เด็กมีน้ำหนักต่อส่วนสูงมากกว่า +2 SD จาก เด็กที่มีความสูงและเพศเดียวกันจากค่ามัธยฐานมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับการเติบโต ของเด็กสำหรับเด็กที่มีอายุและเพศเดียวกัน ภาวะน้ำหนักเกินอย่างรุนแรง (สูงกว่า +3 SD) เรียกว่าโรคอ้วน

37 การให้อาหารทารกและเด็กเล็ก (Infant and Young Child Feeding: IYCF) หมายถึง การให้อาหารทารกและเด็กเล็กอายุ 0-23 เดือน IYCF มุ่งเน้นการคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนการเริ่มให้นมแม่ในช่วงแรกตั้งแต่หนึ่งชั่วโมงแรกหลังคลอด ไม่นับรวมการให้นมแม่ในช่วงหกเดือนแรก การเริ่มให้อาหารเสริมที่หลากหลายภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และแนวปฏิบัติด้านการให้อาหารเสริมแก่เด็กที่เหมาะสมกับวัย รวมทั้งการยังคงให้นมแม่อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยสองปี

38 การขาดสารอาหารในวัยรุ่น ได้แก่ ภาวะเตี้ย น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ หรือภาวะผอม ภาวะน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ หรือภาวะผอมในวัยรุ่น หมายถึง กรณีที่ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index: BMI) สำหรับอายุ (เกณฑ์ใหม่ Z-Score) ต่ำกว่า -2SD จากมาตรฐานการอ้างอิงอัตราการเติบโตขององค์การอนามัยโลกสำหรับเด็กและวัยรุ่น (อายุตั้งแต่ 5 - 19 ปี) ในปีค.ศ. 2007 ภาวะเตี้ย หมายถึง กรณีที่มีส่วนสูงต่ออายุต่ำกว่า -2 SD ภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลันอย่างรุนแรงในวัยรุ่นอายุ 10-14 ปี หมายถึง กรณีที่ MUAC น้อยกว่า 160 มิลลิเมตร และมีสัญญาณบ่งบอกว่ามีความผอมอย่างรุนแรงซึ่งเห็นได้ชัดเจน และมีอาการบวมทั้งสองข้างชนิดคดปุ่ม (bilateral pitting oedema)

39 โรคโลหิตจางจำแนกตามเกณฑ์แบ่งความเข้มข้นของฮีโมโกลบินตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก ดังนี้ ระดับฮีโมโกลบิน g/L: เด็กอายุ 5-11 ปี >115 (ไม่มีโรคโลหิตจาง) 110-114 (โลหิตจางเล็กน้อย) 80-109 (โลหิตจางปานกลาง) <80 (โลหิตจางรุนแรง); เด็กอายุ 12-14 ปี >120 (ไม่มีโลหิตจาง), 110-119 (โลหิตจางไม่รุนแรง) 80-109 (โลหิตจางปานกลาง), <80 (โลหิตจางรุนแรง); ผู้หญิงที่ไม่ได้ตั้งครรภ์อายุ 15 ปีขึ้นไป >120 (ไม่มีโลหิตจาง), 110-119 (โลหิตจางเล็กน้อย) 80-109 (โลหิตจางปานกลาง), <80 (โลหิตจางรุนแรง). ในสภาพแวดล้อมที่ความชุกของโรคโลหิตจางในเด็กอายุ 5-12 ปีอยู่ที่ร้อยละ 20 หรือสูงกว่านั้น ควรมีการเสริมธาตุเหล็กในอาหาร ในทำนองเดียวกัน กรณีที่ความชุกของโรคโลหิตจางในเด็กวัยรุ่นที่มีประจำเดือนอายุตั้งแต่ 10-19 ปีอยู่ที่ร้อยละ 20 หรือสูงกว่า ควรมีการเสริมธาตุเหล็กและกรดโฟลิกในอาหาร ควรให้อาหารเสริมแก่วัยรุ่น

40 ในพื้นที่ที่ความชุกพื้นฐานของการติดเชื้อพยาธิที่ถ่ายทอดทางดินเท่ากับร้อยละ 20 หรือสูงกว่าในเด็กอายุ 5-12 ปีและ วัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้ตั้งครรภ์อายุ 10-19 ปี

41 ในเอกสารนี้ คำว่า ภาวะโภชนาการต่ำในหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่ได้ตั้งครรภ์ หมายถึง "ภาวะผอม" โดยมีค่าดัชนีมวลกายต่ำกว่า 18.5 กก./ม2 สำหรับเด็กผู้หญิง (อายุ 15-19 ปี) ดูเชิงอรรถที่ 35 เรื่องวัยรุ่น

ข้อผูกพัน

6. การดูแลด้านโภชนาการสำหรับเด็กผอม

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีได้รับประโยชน์จากบริการในการตรวจหาและรักษาภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลัน ภาวะทุพโภชนาการรวมถึงในรูปแบบอื่นในเด็กปฐมวัยที่เป็นอันตรายถึงชีวิต

7. ระบบเสริมสร้างโภชนาการสำหรับแม่และเด็ก

ให้บริการเพื่อป้องกันและรักษาภาวะทุพโภชนาการในเด็ก วัยรุ่น และผู้หญิงโดยใช้กลไกการให้บริการในสถานบริการ และในชุมชนเพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบ ทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ

 ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรม เข้ากับการพัฒนา

8. การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและสังคม

ประชากรที่มีความเสี่ยงและได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลและการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม เพศ และวัย รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือที่ส่งเสริม การบริโภคอาหาร บริการ และแนวปฏิบัติ และมี ส่วนช่วยในการปรับปรุงภาวะโภชนาการได้ภายใน ระยะเวลาที่เหมาะสม

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

- เด็กทุกคนที่อายุต่ำกว่า 5 ปีในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจะได้รับการตรวจคัดกรองอย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจหาว่ามีภาวะผอมรุนแรง และภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลันในรูปแบบอื่นที่คุกคามชีวิตหรือไม่ และมีการส่งตัวเข้ารับการรักษาตามความเหมาะสม
- เด็กทุกคนที่อายุต่ำกว่า 5 ปี และมีปัญหาผอมอย่างรุนแรง ตลอดจนภาวะทุพโภชนาการเฉียบพลันในรูปแบบอื่นที่เป็นอันตรายถึงชีวิต และอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบได้รับประโยชน์จากบริการทั้งในสถานบริการ และในชุมชน โดยได้รับการรักษาที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้มีอัตราการรอดชีวิตมากกว่าร้อยละ 90 อัตราการฟื้นตัวมากกว่าร้อยละ 75 และผู้ที่ไม่ทำการรักษาให้ครบตามที่กำหนดน้อยกว่าร้อยละ 15⁴²

- ระบบสุขภาพ น้ำ สุขาภิบาล การศึกษา การคุ้มครองเด็กและสังคมทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศได้รับการสนับสนุนโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
 - เพื่อให้นโยบาย โครงการ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของระบบสอดคล้องกับมาตรฐานและแนวทางสากลเกี่ยวกับโภชนาการ
 - เพื่อให้ความช่วยเหลือโดยอาศัยข้อมูลหลักฐาน มีบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะความชำนาญ และความสามารถในด้านโภชนาการ
 - เพื่อจัดหาและส่งสิ่งของเครื่องใช้ด้านโภชนาการที่จำเป็นภายในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยใช้แพลตฟอร์มของสถานบริการและชุมชน

- เด็ก วัยรุ่น ผู้ดูแล และชุมชนทราบว่ามีการบริการด้านโภชนาการ รวมทั้งวิธีการและสถานที่ขอรับบริการดังกล่าว
- เด็ก วัยรุ่น ผู้ดูแล และชุมชนเข้าร่วมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเรื่องการปรับปรุงสถานะด้านโภชนาการของตนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
- ผู้ดูแล และชุมชนได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมบทบาทในการป้องกันภาวะทุพโภชนาการ ตลอดจนระบุหาและส่งตัวเด็กที่มีภาวะขาดสารอาหารที่อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต

42 มาตรฐานสเฟียร์ (Sphere Standards) กำหนดว่าจำนวนผู้ที่ผ่านการรักษาอาการทุพโภชนาการเฉียบพลันร้ายแรงนั้นประกอบด้วยกลุ่มคนดังต่อไปนี้ คือ ผู้ที่สามารถฟื้นตัวได้ ผู้ที่เสียชีวิต ผู้ที่ไม่ทำการรักษาให้ครบตามที่กำหนด หรือผู้ที่รักษาไม่หาย ในเอกสารฉบับนี้ อัตราการรอดชีวิต หมายถึง ยอดรวมของผู้ที่รักษาหาย ผู้ที่ไม่ทำการรักษาให้ครบตามที่กำหนด หรือที่รักษาไม่หายหารด้วยยอดรวมของผู้ที่ผ่านการรักษา คูณด้วย 100 อัตราการฟื้นตัวคำนวณจากยอดรวมของบุคคลทั้งหมดที่ฟื้นตัวหารด้วยจำนวนบุคคลทั้งหมดที่ผ่านการรักษา คูณด้วย 100 อัตราผู้ที่ไม่ทำการรักษาให้ครบตามที่กำหนดใช้ยอดรวมของบุคคลที่ไม่ทำการรักษาให้ครบตามที่กำหนดหารด้วยจำนวนบุคคลทั้งหมดที่ผ่านการรักษา คูณด้วย 100

2.3.5 การคุ้มครองเด็ก

พลีชีพเชิงกลยุทธ์	
เด็ก และวัยรุ่นได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรง การแสวงประโยชน์ การล่วงละเมิด การทอดทิ้ง และการปฏิบัติที่เป็นอันตราย	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: ภาวะผู้นำและการประสานงาน</p> <p>มีภาวะผู้นำและมีการประสานงาน ส่งผลให้การทำงานเกิดประสิทธิผล</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีการประสานงานและภาวะผู้นำของฝ่ายคุ้มครองเด็ก/ พื้นที่รับผิดชอบ (AoR) เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการมีจำนวนเพียงพอและมีทักษะความชำนาญทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ มีภาวะความเป็นผู้นำหลัก และมีภาวะรับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงาน
<p>2: การเสริมสร้างระบบคุ้มครองเด็ก</p> <p>เสริมสร้างระบบคุ้มครองเด็กให้สามารถทำงานเพื่อป้องกันและสนองตอบต่อความรุนแรง การแสวงประโยชน์ การล่วงละเมิด การทอดทิ้ง และการปฏิบัติที่เป็นอันตรายในทุกรูปแบบ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งและดำเนินการตามกลไกในการประเมิน วิเคราะห์ ติดตาม และรายงานผลเกี่ยวกับปัญหาด้านการคุ้มครองเด็ก ตลอดจนสาเหตุของปัญหาทั้งในระดับประเทศและในระดับท้องถิ่น จัดทำแผนที่การปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ให้บริการสังคม มีระบบการบริหารจัดการกรณีที่มีการคุ้มครองเด็กแบบบูรณาการ รวมทั้งช่องทางการส่งตัวเพื่อเข้ารับบริการ ตลอดจนระบบบริหารจัดการข้อมูลที่มีความปลอดภัย ครอบครัวและชุมชนได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในการคุ้มครอง มีมาตรการเพื่อลดและป้องกันปัญหาการล่วงละเมิด การทอดทิ้ง การแสวงประโยชน์ และการใช้ความรุนแรงต่อเด็ก ระบบทะเบียนราษฎร์ช่วยให้สามารถจดทะเบียนเกิดและออกใบรับรองสำหรับเด็กและครอบครัวได้อย่างปลอดภัย
<p>3: การช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม (Mental Health and Psychosocial Support: MHPSS)</p> <p>ใช้การบริการที่เกิดจากการประสานงานร่วมมือกันหลายฝ่ายและการบริการภายในชุมชนเพื่อระบุและประเมินความต้องการของเด็ก วัยรุ่น และผู้ดูแลในการได้รับความช่วยเหลือ MHPSS</p>	<ul style="list-style-type: none"> สามารถระบุและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบให้ความช่วยเหลือครอบครัวและชุมชนเพื่อให้ระบบนั้นให้ความช่วยเหลือ MHPSS ตลอดจนความคุ้มครองโดยเด็ก วัยรุ่น และผู้ดูแลสามารถเข้ามีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง การช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม และกลไกการส่งตัวเข้ารับบริการนั้นจะช่วยให้เด็ก วัยรุ่น ผู้ดูแล และชุมชนสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือ MHPSS ของ IASC ตาม แนวทางการปฏิบัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคมในสถานการณ์ด้านมนุษยธรรม (Operational Guidelines on Community-based Mental Health and Psychosocial Support in Humanitarian Settings) เมื่อใช้ระบบบริการ MHPSS (รวมถึงการคุ้มครองเด็ก การศึกษาและสุขภาพ) แล้ว เด็ก วัยรุ่น และผู้ดูแลทุกคนที่ต้องการบริการเฉพาะเกี่ยวกับสุขภาพจิต จะได้รับบริการที่เหมาะสม หรือถูกส่งตัวเข้ารับบริการที่เหมาะสม

ข้อผูกพัน

4: เด็กที่เดินทางคนเดียวและเด็กที่ถูกแยกจากผู้ปกครอง (Unaccompanied and Separate Children: UASC)

ป้องกันมิให้แยกเด็กออกจากครอบครัว และเมื่อพบปัญหาดังกล่าวต้องแก้ไข และส่งเสริมให้มีการดูแลเด็กภายในครอบครัวเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก

5: การติดตามและการรายงานผลเมื่อมีการละเมิดอย่างร้ายแรง⁴⁴

ในสถานการณ์ที่มีการขัดกันด้วยอาวุธ การละเมิดอย่างร้ายแรงต่อเด็กและการละเมิดสิทธิร้ายแรงอย่างอื่น ตลอดจนเมื่อมีข้อกังวลเกี่ยวกับการคุ้มครองนั้น ต้องจัดเก็บหลักฐานเป็นเอกสาร วิเคราะห์และรายงานผล และนำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการเพื่อสนองตอบต่อปัญหา รวมทั้งเพื่อรณรงค์ผลักดัน เพื่อให้ความช่วยเหลือ

6: เด็กที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังและกลุ่มติดอาวุธ และการกักขังหน่วงเหนี่ยวเด็กในบริบทของการขัดกันด้วยอาวุธ

ป้องกันและแก้ปัญหาการที่ผู้ติดอาวุธนำเด็กเข้าร่วม หรือใช้งานเด็ก ตลอดจนการกักขังหน่วงเหนี่ยวเด็กโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการกักขังหน่วงเหนี่ยวตามอำเภอใจ และการดำเนินการทางอาญาสำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง

เกณฑ์มาตรฐาน

- ระบุสาเหตุที่ทำให้ต้องแยกเด็กออกจากครอบครัวภายในระยะเวลาที่เหมาะสมและดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้แยกเด็กออกจากครอบครัว เช่น การใช้แผนกลยุทธ์ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
- ระบุหาเด็กทุกคนที่เดินทางคนเดียวและเด็กที่ถูกแยกจากผู้ปกครอง และให้เด็กนั้นได้รับการดูแลภายในครอบครัว หรืออยู่ในสถานดูแลเด็กทางเลือกที่มีความเหมาะสมและปลอดภัย ในแต่ละกรณีจะมีการบริหารจัดการด้านความช่วยเหลือ / การวางแผนการดูแลช่วยเหลือ
- ขึ้นทะเบียนเด็กที่เดินทางคนเดียวและเด็กที่ถูกแยกจากผู้ปกครอง ส่งตัวเด็กกลับไปอยู่กับผู้ปกครองอย่างปลอดภัย และให้เด็กได้กลับไปอยู่ในความดูแลของผู้ดูแลหลัก หรือสมาชิกคนอื่นในครอบครัว ทั้งนี้ เป็นการดำเนินการโดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่⁴³

- มีกลไกในการตรวจสอบการละเมิดร้ายแรงต่อเด็กและนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการรณรงค์ผลักดันและการจัดทำโครงการต่าง ๆ
- เมื่อเริ่มใช้กลไกการติดตามและการรายงานผล (Monitoring and Reporting Mechanism: MRM)⁴⁵ ยูนิเซฟจะร่วมเป็นประธานในคณะทำงานประจำประเทศเพื่อติดตามและรายงานผล หรือคณะทำงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และรายงานผลต่อคณะทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องเด็กและการขัดกันด้วยอาวุธ

- ระบุ ป้องกัน และแก้ปัญหาที่ตัวขับเคลื่อนและสาเหตุการนำเด็กเข้าร่วมและใช้งาน
- ระบุหาตัวเด็กที่ออกจากกองกำลังหรือกลุ่มติดอาวุธ และนำตัวเด็กเข้ารับการบริการเพื่อให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมได้ด้วยกระบวนการที่ปลอดภัย และอาศัยชุมชนเป็นหลัก ทั้งนี้ ตามหลักการปารีส (Paris Principles)
- ร่วมมือรณรงค์ผลักดันต่อต้านการกักขังหน่วงเหนี่ยวเด็กโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการกักขังหน่วงเหนี่ยวตามอำเภอใจ รณรงค์ผลักดันเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากลว่าด้วยความยุติธรรมสำหรับเด็ก⁴⁶ เพื่อเด็กที่ได้รับผลกระทบรวมทั้งผลักดันให้ปล่อยตัวเด็กในทันทีเพื่อให้ผู้ทำหน้าที่คุ้มครองเด็กรับตัวเด็กไปดูแล

43 รวมถึงอำนาจหน้าที่เฉพาะของคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ และสภาประชาชาติและสมาคมเสี้ยววงเดือนแดง (National Societies) ของแต่ละประเทศ รวมทั้งสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) (ในกรณีที่เป็นกรณีดำเนินการเพื่อผู้ลี้ภัย) ดู คู่มือภาคสนามเกี่ยวกับ UASC (Field Handbook on UASC)

44 การละเมิดอย่างร้ายแรง ได้แก่ การฆ่าและการทำให้เด็กต้องทุพพลภาพ การนำเข้าร่วมหรือใช้เด็กเป็นทหาร การใช้ความรุนแรงทางเพศต่อเด็ก การลักพาตัวเด็ก การโจมตีโรงเรียนหรือโรงพยาบาล การปฏิเสธมิให้เด็กเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

45 กลไกการติดตามและการรายงานผล (Monitoring and Reporting Mechanism: MRM) เป็นกลไกที่กำหนดขึ้นตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1612 มติดังกล่าว ตลอดจนมติอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันกำหนดให้ยูนิเซฟมีอำนาจหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือการติดตามและรายงานผลเมื่อมีการละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรงเพื่อให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบ ดูรายการที่เป็นการละเมิดอย่างร้ายแรงตามที่ได้ระบุไว้ข้างต้น

46 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน (UN Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice) (กฎปักกิ่ง) กฎของสหประชาชาติว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ (UN Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty) (กฎฮาวานา) แนวทางของสหประชาชาติในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (UN Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency) (กฎริยาด); มาตรฐานขั้นต่ำสหประชาชาติว่าด้วยการไม่ควบคุมตัว (UN Minimum Rules for Non-Custodial Measures) (กฎไคเกีย); แนวทางของสหประชาชาติสำหรับการดำเนินการกับเด็กในระบบยุติธรรมทางอาญา (UN Guidelines for Action on Children in the Criminal Justice System) (หลักเกณฑ์เวียนนา)

ข้อผูกพัน

7: การปฏิบัติงานด้านทุพพลภาพและอาวุธ

ป้องกันมิให้ทั้งตัวแสดงที่เป็นรัฐและตัวแสดงที่ไม่มีรัฐใช้กับระเบิดและอาวุธอื่นที่ทำลายล้างโดยไม่แยกแยะหรืออาวุธผิดกฎหมาย และแก้ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน

- เด็กและชุมชนที่มีความเสี่ยงสามารถเข้าถึงการศึกษาที่เหมาะสมกับวัยเกี่ยวกับความเสี่ยงของอาวุธระเบิด
- มีระบบเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการบาดเจ็บทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ อีกทั้งมีกลไกในการกำหนดลำดับความสำคัญในการปฏิบัติงานด้านทุพพลภาพและการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำโดยมุ่งเน้นที่เด็ก
- ดำเนินกิจกรรมรณรงค์ผลักดันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านทุพพลภาพเพื่อมนุษยธรรม และปฏิบัติตามตราสารระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาวุธระเบิด

8: ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

ผู้ถูกกระทำจากการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ รวมทั้งเด็กสามารถเข้าถึงบริการที่เกิดขึ้นจากหลายฝ่าย ซึ่งเป็นบริการภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และมีคุณภาพ อีกทั้งสามารถป้องกันการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศได้

- บริการเพื่อสนองตอบต่อปัญหาการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศเป็นบริการที่มีคุณภาพ เกิดจากการร่วมมือประสานงาน ให้ผู้ถูกกระทำเป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ อีกทั้งมีความเหมาะสมกับอายุของผู้รับบริการ และผู้เป็นผู้ถูกกระทำสามารถเข้าถึงบริการได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
- จัดทำโครงการป้องกันการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ
- โครงการคุ้มครองเด็กกำหนดให้ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

9: การคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (Protection from Sexual Exploitation and Abuse: PSEA)

ผู้ปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมให้ความคุ้มครองเด็กและประชากรที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ

 ดูหัวข้อ 2.1.5 PSEA

- เด็กทุกคนสามารถเข้าถึงช่องทางแจ้งเรื่องที่ปลอดภัย เข้าถึงได้ง่าย และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางเพศ
- ส่งตัวเด็กที่เป็นผู้ถูกกระทำของการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อให้เข้ารับบริการเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ/การคุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นบริการที่มีคุณภาพและมีการบูรณาการ นอกจากนี้เด็กที่เป็นผู้ถูกกระทำเมื่อมีการแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศยังได้รับความช่วยเหลือโดยพิจารณาจากความต้องการและความประสงค์ของเด็ก

10: การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

ประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม ตลอดจนข้อมูลและความช่วยเหลือที่คำนึงถึงเพศสภาพ และอายุ โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือเช่นนี้ได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันและสนองตอบต่อปัญหาการใช้ความรุนแรง การแสวงประโยชน์ การล่วงละเมิด การทอดทิ้ง และการปฏิบัติที่เป็นอันตราย

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนทราบว่ามีบริการด้านการคุ้มครอง รวมทั้งวิธีการและสถานที่ขอรับบริการดังกล่าว
- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนเข้าร่วมในกระบวนการที่ชุมชนเป็นผู้นำ กระบวนการเช่นว่านี้ออกแบบขึ้นเพื่อส่งเสริมบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติทางสังคมในเชิงบวก ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ แก้ปัญหาความเสี่ยงด้านการคุ้มครองเด็กที่ต้นเหตุ และมุ่งให้ความสำคัญกับการให้เด็ก วัยรุ่น และกลุ่มคนชายขอบเข้ามีส่วนร่วมในชุมชน

2.3.6 การศึกษา

พลีชีพเชิงกลยุทธ์	
เด็กและวัยรุ่นสามารถเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและมีคุณภาพในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีการคุ้มครอง	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: ภาวะผู้นำและการประสานงาน</p> <p>มีภาวะผู้นำและการประสานงาน ส่งผลให้การทำงานเกิดประสิทธิผล</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีการประสานงานและภาวะผู้นำ⁴⁷ ของคณบดี/ ฝ่ายการศึกษา เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการมีจำนวนเพียงพอและมีทักษะความชำนาญทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ มีภาวะความเป็นผู้นำหลัก และมีภาวะรับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงาน
<p>2: การเข้าถึงการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>เด็กและวัยรุ่นสามารถเข้าถึงโอกาสในการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและมีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีโครงการด้านการศึกษาในระบบและนอกระบบ รวมทั้งการส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ⁴⁸ สำหรับเด็กปฐมวัย เด็กทุกคนต้องมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา โดยมุ่งเน้นที่เด็กหญิง เด็กพิการ ผู้ลี้ภัย เด็กพลัดถิ่น และเด็กที่อยู่ในกลุ่มชายขอบหรือเด็กที่อยู่ในกลุ่มเปราะบางอื่น ๆ⁴⁹ ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้การเรียนรู้มีคุณภาพ มีการวัดผลการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
<p>3: สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย</p> <p>เด็กและวัยรุ่นสามารถเข้าถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยได้อย่างเท่าเทียมกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีมาตรการป้องกันเพื่อทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ปลอดภัยและสามารถเข้าถึงได้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ปลอดจากการคุกคามทางเพศ การล่วงละเมิด และการใช้ความรุนแรง มีมาตรการป้องกันเพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้มีความสุขที่ดีและปลอดภัยจากโรคระบาด
<p>4: การช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม (Mental Health and Psychosocial support: MHPSS)</p> <p>สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีการช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคมแก่เด็ก ครู และบุคลากรทางการศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> โรงเรียนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จัดทำโครงการช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคมโดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเพศสถานะและอายุ

47 ยูนิเซฟร่วมเป็นผู้นำคณบดีการศึกษาในระดับโลกผ่านบันทึกข้อตกลงกับ Save the Children

48 ได้แก่ทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะที่สามารถถ่ายทอดได้ ทักษะด้านดิจิทัล และทักษะเฉพาะสำหรับการทำงาน ดูยุทธศาสตร์การศึกษาของยูนิเซฟ ปีค.ศ. 2019 - 2030 (UNICEF Education Strategy 2019-2030)

49 ภาวะเปราะบาง หมายถึง กรณีที่บุคคลบางคนอาจได้รับผลกระทบหลังจากภัยพิบัติหรือความขัดแย้ง ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพและกลไกความช่วยเหลือทางสังคมต้องหยุดชะงัก ภาวะเปราะบางมีความเฉพาะเจาะจงในแต่ละบุคคลและสถานการณ์ กลุ่มที่มีภาวะเปราะบางได้แก่กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด และได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ตลอดจนภัยอันตรายต่าง ๆ กลุ่มที่มีภาวะเปราะบางอาจหมายถึงความรวมถึงเด็ก วัยรุ่น ผู้หญิง กลุ่มผู้สูงอายุ วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ และหญิงมีครรภ์ คริวเรือนที่มีเด็กและผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้พิการ เด็กที่เดินทางคนเดียว ผู้ที่มาจากกลุ่มคนชายขอบ และคนยากจนที่สุด คนที่สังคมทำให้กลายเป็นคนชายขอบเนื่องจากชาติพันธุ์ อายุ เพศสถานะ อัตลักษณ์ทางเพศ สถานะเกี่ยวกับความพิการ ชนชั้น หรือวรรณะ ความเกี่ยวพันทางการเมืองหรือศาสนา การจัดกลุ่มคนที่มีภาวะเปราะบางอาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและความเสี่ยง

ข้อผูกพัน

5: การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการศึกษา

ระบบการศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงทำให้การศึกษามีความเท่าเทียม และมีคุณภาพ อีกทั้งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีความปลอดภัยและผู้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการคุ้มครอง

 ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา

6: การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

เด็กและผู้ดูแลสามารถเข้าถึงข้อมูลทางเลือกการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรม เพศสถานะ และอายุ ตลอดจนการบริการทางสังคมต่าง ๆ ได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และเข้าร่วมในการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

- แผนการศึกษา งบประมาณ และโครงการต่าง ๆ มีข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและการวิเคราะห์ความขัดแย้ง
- เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นที่เด็กหญิง เด็กพิการ ผู้ลี้ภัย เด็กพลัดถิ่น และเด็กที่อยู่ในกลุ่มชายขอบหรือเด็กที่อยู่ในกลุ่มเปราะบางอื่น ๆ การกำหนดแผนการศึกษา งบประมาณ และโครงการต่าง ๆ ได้พิจารณาถึงกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ⁵⁰ ด้วย

- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนทราบว่ามีการบริการด้านการศึกษา รวมทั้งวิธีการและสถานที่ขอรับบริการดังกล่าว
- สภาพแวดล้อมมีข้อมูลเกี่ยวกับบริการทางสังคมที่เข้าถึงได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อม และการออกแบบโครงการ

2.3.7 การจัดการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย (Water, Sanitation and Hygiene: WASH)

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์	
เด็ก และชุมชนสามารถเข้าถึงและใช้น้ำ บริการด้านสุขาภิบาลที่มีความปลอดภัยได้อย่างเท่าเทียม และสามารถรักษาสุขอนามัยที่ดี	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: ภาวะผู้นำและการประสานงาน</p> <p>มีภาวะผู้นำและการประสานงาน ส่งผลให้การทำงาน เกิดประสิทธิภาพ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีการประสานงานและภาวะผู้นำของคลัสเตอร์/ ฝ่าย WASH เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการมีจำนวนเพียงพอและมีทักษะความชำนาญทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ มีภาวะความเป็นผู้นำหลัก และมีภาระรับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงาน
<p>2: แหล่งน้ำ</p> <p>ประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงและใช้น้ำได้อย่างเท่าเทียมและมีความปลอดภัย และสามารถใช้น้ำที่มีคุณภาพในปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการน้ำอุปโภคและบริโภคในครัวเรือน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ปริมาณน้ำสำหรับความต้องการใช้น้ำขั้นต่ำเพื่อดำรงชีพเริ่มตั้งแต่ 7.5 ลิตรจนถึงอย่างน้อย 15 ลิตรต่อคนต่อวัน (มาตรฐานสเปน)⁵¹ การบริการจัดหาหน้าอยู่ในขั้น “พื้นฐาน”⁵² ตามมาตรฐานโครงการติดตามตรวจสอบร่วม (JMP)⁵³ คุณภาพน้ำเป็นไปตามมาตรฐานองค์การอนามัยโลกหรือมาตรฐานของประเทศ
<p>3: การสุขาภิบาล</p> <p>ประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขาภิบาลที่เหมาะสมได้อย่างปลอดภัย และมีการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างปลอดภัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีผู้ใดถ่ายอุจจาระอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ มีห้องสุขาที่ใช้ร่วมกันแยกชายหญิงและมีการลงกลอน อีกทั้งยังมีลักษณะที่เป็นมิตรต่อเด็ก มีอ่างล้างมือ สามารถใช้งานสูงสุดไม่เกิน 20 คนต่อห้อง⁵⁴ และยังสามารถดัดแปลงให้คนพิการสามารถเข้าใช้ได้⁵⁵ ให้บริการด้านสุขาภิบาลได้อย่างน้อยตามระดับ “จำกัด”⁵⁶ ตามมาตรฐาน JMP จัดเก็บ รวบรวม ขนส่ง บำบัด และกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างปลอดภัยเพื่อรักษาสาธารณสุขอนามัยที่ดี

51 ปริมาณน้ำที่จำเป็นสำหรับการดื่ม การรักษาสุขอนามัย และการใช้ภายในครัวเรือนขึ้นอยู่กับบริบท ปริมาณการใช้น้ำมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ ลักษณะและอุปนิสัยในการใช้น้ำ ก่อนที่จะเกิดวิกฤตการณ์ การออกแบบบรรจุสิ่งปฏิกูล และอุปนิสัยการใช้น้ำที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม แนวปฏิบัติในการตอบสนองด้านมนุษยธรรมกำหนดให้ปริมาณน้ำขั้นต่ำต่อคนต่อวันเท่ากับ 15 ลิตร ทั้งนี้ ปริมาณน้ำดังกล่าวไม่ใช่ “ปริมาณสูงสุด” และอาจไม่เหมาะสมกับทุกบริบท ในกรณีที่เกิดภัยแล้งเฉียบพลัน น้ำ 7.5 ลิตรต่อคนต่อวันอาจเป็นปริมาณน้ำที่เหมาะสมในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สำหรับชุมชนเมืองที่มีรายได้ปานกลาง น้ำ 50 ลิตรต่อคนต่อวันอาจถือเป็นปริมาณน้ำขั้นต่ำที่ยอมรับได้และเพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้น้ำมีสุขภาพอนามัยที่ดีและยังคงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

52 ระดับการให้บริการน้ำดื่ม “ขั้นพื้นฐาน” ตามโครงการติดตามร่วมขององค์การอนามัยโลก/ ยูนิเซฟ (Joint Monitoring Programme: JMP) หมายถึง “การได้รับน้ำดื่มจากแหล่งน้ำที่มีการปรับปรุงคุณภาพ ระยะเวลาการรับน้ำต้องไม่เกิน 30 นาที คิดจากระยะเวลาการเดินทางไปกลับเพื่อรับน้ำ รวมระยะเวลาการต่อแถวรับน้ำ”

53 โครงการติดตามร่วมระหว่างองค์การอนามัยโลก/ยูนิเซฟ (Joint Monitoring Programme: JMP) เพื่อน้ำดื่ม การสุขาภิบาล และสุขอนามัยเป็นโครงการที่รายงานผลการให้บริการน้ำดื่มและการสุขาภิบาลทั่วโลกเป็นประจำเพื่อช่วยการวางแผนและการบริหารจัดการของฝ่าย และเพื่อช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบติดตาม และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการรณรงค์ผลักดัน

54 ในช่วงวันแรกและสัปดาห์แรกหลังจากที่วิกฤตการณ์เกิดขึ้นเฉียบพลัน เป้าหมายในการให้บริการห้องสุขาคือ อย่างน้อยต้องมีห้องสุขาหนึ่งห้องต่อผู้ใช้ 50 คน และต้องปรับปรุงอัตราส่วนดังกล่าวโดยทันทีที่สามารถดำเนินการได้ อัตราส่วนขั้นต่ำในระยะเวลาสั้นคือมีห้องสุขาหนึ่งห้องต่อผู้ใช้ 20 คน มีอัตราส่วนห้องสุขาแยกหญิงชาย คือห้องสุขาสำหรับผู้หญิง 3 ห้องต่อห้องสุขาชาย 1 ห้อง

55 มีห้องสุขาที่เด็กและผู้พิการสามารถเข้าใช้ได้อย่างน้อยในอัตราส่วน 1 ห้องต่อห้องสุขา 10 ห้อง

56 การบริการสุขาภิบาลในระดับ “จำกัด” ตามมาตรฐาน JMP หมายถึง “การใช้ห้องสุขาที่มีการปรับปรุงคุณภาพร่วมกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป”

ข้อผูกพัน

4: การให้บริการ WASH ในสถานพยาบาลและสถานแวดล้อมในการเรียนรู้

ประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงและใช้บริการ WASH ที่เหมาะสมได้อย่างปลอดภัยในสถานพยาบาลและสถานศึกษาของเด็ก

5: การเสริมความเข้มแข็งให้ระบบ WASH

ระบบ WASH ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นมีความพร้อมในการประเมิน ป้องกัน และแก้ปัญหา ความเสี่ยง และอันตรายต่าง ๆ ทั้งในระดับการให้บริการและระดับผู้ใช้บริการ

 ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา

6: การส่งเสริมสุขอนามัยและการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

ประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม ตลอดจนข้อมูลและความช่วยเหลือที่คำนึงถึงเพศภาวะ และอายุ โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลและความช่วยเหลือเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขอนามัยได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และประชากรมีแนวปฏิบัติเพื่อสุขอนามัยที่ดี

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

- สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการรักษาพยาบาล ตลอดจนการบำบัดด้านโภชนาการ มีระดับการให้บริการ “ขั้นพื้นฐาน”⁵⁷ เป็นอย่างน้อย สอดคล้องกับระดับการบริการของ JMP ในเรื่องน้ำดื่ม การสุขาภิบาล และสุขอนามัย
- สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนรู้/ โรงเรียนของเด็ก พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก และศูนย์ส่งตัวเพื่อรับความคุ้มครองอย่างน้อยต้องมีระดับการให้บริการ WASH “ขั้นพื้นฐาน”⁵⁸ ตามมาตรฐาน JMP
- ประชากรที่ได้รับผลกระทบได้รับประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในเรื่องสุขอนามัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสุขอนามัยและสุขภาพของหญิงมีประจำเดือนได้

- มีการประเมินความเสี่ยงเป็นระยะ ๆ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแผนการเตรียมความพร้อมของฝ่าย
- พัฒนาขีดความสามารถและให้การสนับสนุนด้านเทคนิคแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกรายทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ เพื่อเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา และการสร้างสันติภาพ⁵⁹

- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนทราบว่ามีการบริการ WASH รวมทั้งวิธีการและสถานที่ขอรับบริการดังกล่าว
- เด็ก ผู้ดูแล และชุมชนเข้ามีส่วนร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
- สื่อสารให้ผู้ได้รับผลกระทบทราบข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับสุขอนามัยภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
- ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 70 ทราบเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับน้ำ การสุขาภิบาล และสุขอนามัย และสามารถเข้ามาตรวจต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงนั้น
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการล้างมือตามมาตรฐานสเปียร์
- ประชากรที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงเครื่องอุปโภคบริโภคด้านสุขอนามัยที่จำเป็นเพื่อใช้ในการรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลและในครัวเรือนที่จำเป็นประจำวัน
- ประชากรที่ได้รับผลกระทบได้รับประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในเรื่องสุขอนามัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสุขอนามัยและสุขภาพของหญิงมีประจำเดือนได้ ผู้หญิงและเด็กหญิงเข้าถึงผ้าอนามัยและสิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชนสำหรับการมีประจำเดือน

57 ระดับการให้บริการ WASH “ขั้นพื้นฐาน” สำหรับสถานรักษาพยาบาลตามมาตรฐาน JMP หมายถึง 1) มีน้ำพร้อมใช้จากแหล่งน้ำที่อยู่ในอาคาร 2) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขาภิบาลได้รับการปรับปรุง และสามารถใช้งานได้ มีห้องสุขาอย่างน้อยหนึ่งห้องสำหรับพนักงานโดยเฉพาะ และมีห้องสุขาแยกหญิงชายอย่างน้อยหนึ่งห้อง และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสุขอนามัยที่ดีของหญิงมีประจำเดือน ตลอดจนมีห้องสุขาอย่างน้อยหนึ่งห้องสำหรับผู้ที่มีข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหว 3) มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำความสะอาดมือ (มีน้ำสะอาดและสบู่ และ/หรือเจลแอลกอฮอล์สำหรับทำความสะอาดมือ) สำหรับให้บริการในจุดที่ใช้ในการดูแลรักษาผู้ป่วย และภายในระยะห้าเมตรจากห้องสุขา

58 การบริการ WASH “ขั้นพื้นฐาน” ในโรงเรียนตามมาตรฐาน JMP หมายถึง 1) โรงเรียนมีบริการน้ำดื่มจากแหล่งที่มีการปรับปรุงคุณภาพแล้ว 2) โรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสุขาภิบาลที่ได้รับการปรับปรุง โดยสามารถใช้งานได้ แยกหญิงและชาย 3) มีสถานที่ล้างทำความสะอาดมือ โดยมีน้ำสะอาดและสบู่ไว้คอยบริการ

59 การพัฒนาขีดความสามารถและการสนับสนุนด้านเทคนิคมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่การจัดการเกี่ยวกับ WASH ในระดับสถาบัน การประสานงาน การจัดทำแผนและแผนกลยุทธ์ของฝ่ายโดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง รวมทั้งการจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุน

2.3.8 การคุ้มครองทางสังคม

พลีชีพเชิงกลยุทธ์	
เด็ก วัยรุ่น และผู้ดูแลที่อยู่ในภาวะเปราะบางสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อใช้ตอบสนองความต้องการในการดำรงชีพ	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การประสานงาน</p> <p>มีภาวะผู้นำและการประสานงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีการประสานงานกันระหว่างระบบงานด้านการคุ้มครองทางสังคมและการโอนเงินสดเพื่อใช้ในงานด้านมนุษยธรรม
<p>2: สนับสนุนระบบการคุ้มครองทางสังคม⁶⁰</p> <p>ให้การสนับสนุนอย่างเพียงพอเพื่อให้ระบบคุ้มครองทางสังคมสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.2.4 การเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา</p>	<ul style="list-style-type: none"> ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่ระบบคุ้มครองทางสังคมที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อรักษาโครงการคุ้มครองทางสังคมที่จัดเป็นประจำ รวมทั้งการจ่ายเงินโอนเพื่อประโยชน์ทางสังคม ออกแบบการให้เงินช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมร่วมกับหลายฝ่ายในกรณีที่เหมาะสมและสามารถดำเนินการได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และ/หรือ สร้างระบบคุ้มครองทางสังคมขึ้นใหม่ ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค และ/หรือการเงินในกรณีที่เหมาะสมและสามารถดำเนินการได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับ และ/หรือขยายขนาดการดำเนินการ (Scale Up) สำหรับเงินโอนเพื่อความคุ้มครองทางสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่⁶¹
<p>3: การเข้าถึงเงินโอนเพื่อความคุ้มครองทางสังคม</p> <p>สนับสนุนระบบงานต่าง ๆ ของประเทศเพื่อขจัดอุปสรรคทางการเงินให้แก่ครอบครัวด้วยโอกาสและอยู่ในภาวะเปราะบางมากที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ขยายขนาดการดำเนินการโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับเงินโอนเพื่อการคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้ครอบคลุมถึงกลุ่มประชากรที่เสี่ยงถูกกีดกันทางสังคม⁶² โดยดำเนินการเท่าที่เกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการได้ ส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเงินโอนเพื่อการคุ้มครองทางสังคมและการบริการทางสังคม ประเมินความเสี่ยงเพื่อให้กลุ่มเสี่ยง ได้แก่ เด็กหญิงและผู้หญิงสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือได้อย่างปลอดภัยที่สุด
<p>4: การมีส่วนร่วมของชุมชนและ AAP</p> <p>การวางแผน ออกแบบ และจัดทำโครงการคุ้มครองทางสังคมได้หารือและแจ้งข้อมูลให้ชุมชนทราบ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.6 AAP</p>	<ul style="list-style-type: none"> ขยายขนาดการดำเนินการ (Scale Up) ระบบคุ้มครองทางสังคมโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการหารือร่วมกับชุมชน หากมีการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับเงินโอนเพื่อความคุ้มครองทางสังคมต้องแจ้งให้ประชากรทราบ ต้องมีกลไกเพื่อขอรับความคิดเห็นและแก้ไขเรื่องร้องทุกข์

 ดูหัวข้อ 2.2.8 การโอนเงินสดเพื่อการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม

60 ระบบการคุ้มครองทางสังคม หมายถึง ระบบที่ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้ (ก) หลักฐาน (ข) นโยบาย กรอบการทำงานด้านกฎหมาย การเงิน และการประสานงาน (ค) โครงการ (รวมถึงเงินโอนเพื่อประโยชน์ทางสังคม) และ (ง) การจัดวางด้านสถาบัน

61 การขยายขนาดการดำเนินการ (Scale Up) หมายถึง ทางเลือกต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ทางเลือกดังกล่าวได้แก่ (แต่ไม่จำกัดเฉพาะ) การที่รัฐบาลจัดทำโครงการใหม่ ๆ การขยายขนาดโครงการที่มีอยู่เดิม การที่กระทรวงต่าง ๆ ใช้ระบบปฏิบัติการของโครงการไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทุกส่วน (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ) และ/หรือ ผู้ดำเนินงานด้านมนุษยธรรมรายอื่น เช่น ยูนิเซฟ

62 การจัดกลุ่มประชากรที่เสี่ยงถูกกีดกันทางสังคมอาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและความเสี่ยง กลุ่มประชากรที่เสี่ยงถูกกีดกันทางสังคมอาจรวมถึงหญิงมีครรภ์ และครัวเรือนที่มีเด็กและผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพลัดถิ่น ผู้ลี้ภัย และผู้อพยพย้ายถิ่น

2.4 ข้อผูกพันข้ามฝ่าย

2.4.1 ความเท่าเทียมทางเพศและการส่งเสริมบทบาทเด็กหญิงและผู้หญิง

พลัฟร์เชิงกลยุทธ์	
เด็ก วัยรุ่น และชุมชนได้รับประโยชน์จากโครงการและบริการที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเพศภาวะ	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การยุติความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ</p> <p>การป้องกันความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศและการลดความเสี่ยง⁶³ สำหรับทุกคน⁶⁴ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการต่าง ๆ มุ่งเน้นที่ความปลอดภัยและการช่วยให้เด็กหญิงและผู้หญิงมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวกลับเข้าสู่ชีวิตปกติภายหลังจากที่มีการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล</p>	<ul style="list-style-type: none">• โครงการออกแบบโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยป้องกันและลดความเสี่ยงการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ• มีการประสานงานร่วมมือกันกับผู้ดำเนินการด้านความรุนแรงเพราะเหตุแห่งเพศเพื่อให้เรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นหลักในทุกฝ่าย• พนักงานและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานที่ต้องพบกับผู้รับบริการ (Frontline Workers) ของทุกฝ่ายได้รับการฝึกอบรมและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการบริการให้ความช่วยเหลือในเรื่องความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ ตลอดจนกระบวนการส่งตัวผู้ถูกกระทำเข้ารับความช่วยเหลือ
<p>2: การมีส่วนร่วมของชุมชนและ AAP กับเด็กหญิงและผู้หญิง</p> <p>วัยรุ่นหญิง ผู้หญิง และองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการออกแบบและการจัดทำโครงการ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม และหัวข้อ 2.1.6 AAP</p>	<ul style="list-style-type: none">• องค์กรที่เป็นตัวแทนของวัยรุ่นหญิง สิทธิสตรี และวัยรุ่นเข้ามีส่วนร่วมในการออกแบบโครงการ การจัดทำและติดตามผลโครงการ• ผู้หญิงและวัยรุ่นหญิงมีผู้แทนในจำนวนที่เท่าเทียมเพื่อแสดงความคิดเห็นและการเสนอข้อร้องเรียนภายในชุมชน• รมณรค์ให้ผู้ชายและเด็กชายสนับสนุนและส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ตลอดจนสิทธิและการเข้ามีส่วนร่วมของผู้หญิงและเด็กหญิง
<p>3: การจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับเพศภาวะ โดยให้ความสำคัญแก่วัยรุ่นหญิง</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินความต้องการ การจัดทำโครงการ และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย (เช่น มีการติดต่อสื่อสารกับพันธมิตร) จะช่วยให้สามารถตอบสนองความต้องการที่มีความจำเพาะเจาะจง รวมทั้งประสบการณ์ของเด็ก ผู้หญิง เด็กชายและผู้ชายได้</p> <p> ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล</p>	<ul style="list-style-type: none">• วิเคราะห์เกี่ยวกับเพศภาวะโดยพิจารณาตามบริบทที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบและจัดทำโครงการในทุกฝ่าย• วางแผน ติดตามผล และประเมินโครงการ ตลอดจนการรายงานผลโดยใช้ข้อมูลจำแนกกลุ่มสำรวจทั้งเรื่องเพศและอายุ ตลอดจนตัวชี้วัดเชิงกลยุทธ์ในเรื่องเพศตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการของยูนิเซฟในเรื่องเพศภาวะ (UNICEF Gender Action Plan)• โครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านบวกและสร้างความเปลี่ยนแปลงในทางสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมบทบาทให้แก่วัยรุ่นหญิง• จัดทำและ/หรือสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ตลอดจนการให้บริการเพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย โครงการและการบริการเหล่านี้สามารถตอบสนองต่อประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศภาวะ และสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กหญิง เด็กชาย ผู้ชาย และผู้หญิง

63 การจัดทำโครงการเกี่ยวกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศต้องมีความครอบคลุมทั้งในเรื่องการป้องกัน การลดความเสี่ยง และการให้บริการช่วยเหลือแก่ผู้เป็นเหยื่อ ข้อผูกพันข้อนี้เน้นย้ำความจำเป็นในการจัดทำโครงการแบบหลายฝ่ายเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยง เนื่องจากเป็นสิ่งที่การบริการให้ความช่วยเหลือยังบกพร่องอยู่ ดู GBV AoR, **มาตรฐานขั้นต่ำระหว่างหน่วยงานสำหรับโครงการเกี่ยวกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศในภาวะฉุกเฉิน ปีค.ศ. 2019 (The Interagency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming, 2019).**

64 GBV หรือความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ รวมทั้งการใช้ความรุนแรงทางเพศนั้นเป็นการกระทำที่ไม่เลือกเพศหรืออายุของผู้ถูกกระทำ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เป็นเหยื่อการใช้ความรุนแรงเพราะเหตุแห่งเพศที่มีการรายงาน และไม่มีการรายงานนั้นจะเป็นเด็กหญิง และผู้หญิง โดยมีจำนวนสูงกว่าเหยื่อกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ในการจัดทำโครงการ ยูนิเซฟจึงกำหนดแนวทางให้จัดลำดับความสำคัญในการจัดทำโครงการร่วมกับและเพื่อเด็กหญิงและผู้หญิง นอกจากนี้การให้ความสำคัญในการจัดทำโครงการร่วมกับเด็กชายและผู้ชาย

2.4.2 ความพิการ

พลัฟร์เชิงกลยุทธ์	
เด็กและวัยรุ่นที่มีความพิการ รวมทั้งผู้ดูแลสามารถเข้าถึงบริการและโครงการด้านมนุษยธรรมได้อย่างเท่าเทียมและปลอดภัย	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การประเมินความต้องการ การวางแผน และการติดตามผลที่คำนึงถึงทุกคน</p> <p>ระบุความต้องการของเด็กพิการ⁶⁵ และผู้ดูแล และนำไปใช้ในการกำหนดแผนงานและการติดตามผล</p>	<ul style="list-style-type: none"> การประเมินและวิเคราะห์ความต้องการนั้น ต้องระบุความเสี่ยงและอุปสรรคของเด็กพิการด้วย อีกทั้งต้องนำความเสี่ยงและอุปสรรคดังกล่าวไปบรรจุในการวางแผนและการติดตามผลโครงการด้านมนุษยธรรม ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล
<p>2: การเข้าถึงข้อมูลและบริการอย่างเท่าเทียมและปลอดภัย</p> <p>เด็กพิการและผู้ดูแลสามารถเข้าถึงโครงการด้านมนุษยธรรมได้อย่างปลอดภัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> เด็กพิการสามารถเข้าถึงโครงการด้านมนุษยธรรมได้ในทางกายภาพ โดยระบุไว้ในแผนงานและการออกแบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านมนุษยธรรม เด็กพิการสามารถเข้าถึงการสื่อสารและข้อมูลได้ โดยระบุไว้ในแผนและการออกแบบโครงการด้านมนุษยธรรม
<p>3: การมีส่วนร่วม</p> <p>เด็กพิการมีส่วนร่วมในการออกแบบโครงการ ตลอดจนการตัดสินใจที่มีผลต่อชีวิตของตน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีกลไก/เวทีของชุมชนเพื่อให้เด็กพิการสามารถเข้ามีส่วนร่วมได้อย่างเป็นระบบ ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

65 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (The Convention on the Rights of Persons with Disabilities) กำหนดให้ “คนพิการ” หมายความว่ารวมถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา หรือทางประสาทสัมผัสระยะยาว ซึ่งเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับอุปสรรคนานัปการ จะกีดขวางการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิผลบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น”

2.4.3 การพัฒนาเด็กปฐมวัย (ECD)⁶⁶

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์	
เด็กเล็ก ⁶⁷ สามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นได้อย่างเท่าเทียม และพ่อแม่รวมทั้งผู้ดูแลได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูเอาใจใส่ ⁶⁸	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การเข้าถึงบริการ</p> <p>เด็กเล็กสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นอย่างเท่าเทียมและปลอดภัยเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านพัฒนาการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กเล็ก โดยบูรณาการเข้ากับโครงการต่าง ๆ ได้แก่ โครงการด้านสุขภาพ โภชนาการ WASH การคุ้มครองเด็ก การศึกษา การเรียนรู้และการเลี้ยงดูบุตรในช่วงปฐมวัย
<p>2: การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบิดามารดาและผู้ดูแล</p> <p>บิดามารดาและผู้ดูแลได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนให้สามารถเลี้ยงดูเอาใจใส่เด็กได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อให้สามารถเลี้ยงดูเอาใจใส่เด็ก และเพื่อให้บิดามารดาและผู้ดูแลใช้วิธีการเลี้ยงดูเอาใจใส่โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและเพศสภาวะ อีกทั้งให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่วัยรุ่นและบิดามารดาที่ยังเป็นวัยรุ่น
<p>3: การเสริมสร้างขีดความสามารถ</p> <p>เสริมสร้างขีดความสามารถในเรื่อง ECD และการเลี้ยงดูเอาใจใส่แบบครอบคลุมให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ต้องพบปะกับผู้รับบริการ (Frontline Workers)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ฝึกอบรมเกี่ยวกับ ECD และการเลี้ยงดูเอาใจใส่ให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ต้องพบปะกับผู้รับบริการ (Frontline Workers) ในเรื่องสุขภาพ โภชนาการ WASH การคุ้มครองเด็ก และการศึกษา

66 เด็กปฐมวัย หมายถึง ช่วงอายุตั้งแต่เมื่อเริ่มตั้งครรภ์จนถึงวัยเข้าเรียน ECD เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง เด็กได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การรู้คิด ภาษากาย การเคลื่อนไหว พัฒนาการทางด้านสังคมและอารมณ์ ECD เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมและเด็ก

67 เด็กเล็ก ได้แก่ เด็กอายุระหว่าง 0-8 ปีหรืออายุเข้าโรงเรียน

68 การเลี้ยงดูเอาใจใส่ หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นจากนโยบายสาธารณะ โครงการ และการบริการต่าง ๆ ในสภาวะดังกล่าว ชุมชนและผู้ดูแลเด็กช่วยให้เด็กได้รับการตอบสนองความต้องการในการพัฒนา โดยเด็กมีสุขภาพ และสุขอนามัย ตลอดจนแนวปฏิบัติด้านโภชนาการที่ดี เด็กมีการเรียนรู้ในช่วงปฐมวัย อีกทั้งได้รับความคุ้มครองจากอันตรายต่าง ๆ และได้รับการดูแลเอาใจใส่โดยมีการตอบสนองความต้องการของเด็ก (Responsive Caregiving)

2.4.4 การพัฒนาและมีส่วนร่วมของวัยรุ่น (ADAP)

ผลลัพธ์เชิงกลยุทธ์

วัยรุ่นสามารถเข้าถึงบริการและโปรแกรมต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกันและมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบและมีความหมาย

ข้อผูกพัน

เกณฑ์มาตรฐาน

1: การเข้าถึงข้อมูลและบริการ

วัยรุ่นหญิงและชายสามารถเข้าถึงการบริการและโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศภาวะได้อย่างเท่าเทียมและมีความปลอดภัย การบริการและโครงการดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้วัยรุ่นหญิงและชายมีส่วนร่วม และสามารถตอบสนองในเรื่องการใช้สิทธิและความต้องการของวัยรุ่นได้

- การบริการและโครงการเกี่ยวกับอายุและเพศภาวะให้ความสำคัญกับความต้องการของวัยรุ่นหญิงและชาย บริการและโครงการเหล่านี้เข้าถึงได้และมีผู้ใช้บริการ

2: การพัฒนาขีดความสามารถ

วัยรุ่นหญิงและชายเข้าถึงโอกาสในการสร้างขีดความสามารถได้อย่างเท่าเทียม ได้พัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตของตนโดยมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ อีกทั้งเป็นตัวแทนในการสร้างความเปลี่ยนแปลงภายในชุมชนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- จัดการฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถ ตลอดจนการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่วัยรุ่นหญิงและชาย การฝึกอบรมและการเสริมสร้างดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้ และมีการดำเนินงานในทุกฝ่าย
- วัยรุ่นได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้เป็นตัวแทนในการสร้างความเปลี่ยนแปลง

3: การมีส่วนร่วมและการเข้าร่วมของวัยรุ่น

วัยรุ่นหญิงและชายมีส่วนร่วมในการออกแบบและจัดทำโครงการด้านมนุษยธรรม ตลอดจนการสร้างสันติภาพ

- กลไก/แพลตฟอร์มในชุมชนพร้อมส่งเสริมให้วัยรุ่นเข้ามีส่วนร่วมในการออกแบบและจัดทำโครงการได้อย่างเป็นระบบ

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม

2.5 ข้อผูกพันเฉพาะสถานการณ์

2.5.1 ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข (PHE)

พลัฟร์เชิงกลยุทธ์	
เด็กและชุมชนได้รับความคุ้มครองจากความเสียหายและผลกระทบจากภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การประสานงานและภาวะผู้นำ</p> <p>มีการประสานงานกับรัฐบาลและพันธมิตรอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none">มีกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานและระหว่างฝ่าย และระหว่างประเทศ และมีการแบ่งบทบาท ตลอดจนหน้าที่รับผิดชอบระหว่างฝ่าย โดยไม่มีช่องว่าง หรือการทำงานซ้ำซ้อนฝ่ายงานที่มียูนิเซฟเป็นผู้นำมีเจ้าหน้าที่เพียงพอและมีทักษะความชำนาญ ทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศยูนิเซฟปฏิบัติตามภาระรับผิดชอบหลักเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำและการประสานงาน⁶⁹จัดสรรบุคลากรเพื่อเข้ามาสนับสนุนอย่างเร่งด่วนรวมทั้งมีขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉิน และต้องดำเนินการดังกล่าวโดยไม่คำนึงว่าในที่สุดแล้วจะได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการหรือไม่ (No-Regret Basis)ใช้หลักเกณฑ์ของคณะกรรมการประจำระหว่างหน่วยงานในการควบคุมสถานการณ์โรคติดต่อ (IASC Protocol for the Control of Infectious Disease Events) โดยต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและความสามารถในการตอบสนอง และขยายขนาดการดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์
<p>2: การสื่อสารเกี่ยวกับความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน (RCCE)⁷⁰</p> <p>สื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและการบริการเพื่อให้ชุมชนทราบ และเข้ามามีส่วนร่วมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตลอดจนแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อลดการติดโรคและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการติดโรค ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ จัดทำ และติดตามผลการตอบสนองเพื่อแก้ไขสถานการณ์</p> <p> ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสังคม และหัวข้อ 2.1.6 AAP</p>	<ul style="list-style-type: none">สื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ รวมทั้งการส่งเสริมให้ชุมชนยังคงใช้บริการด้านสุขภาพที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลที่สื่อสารให้แก่ชุมชนต้องเข้าถึงได้ง่าย และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับเพศสภาพและอายุ อีกทั้งยังต้องมีความเหมาะสมทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม และภาษาผู้ดำเนินงานในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมบทบาทในการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้ และส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีต่อสุขภาพมีการวางระบบเพื่อให้ชุมชนใช้เป็นแนวทางการสนองตอบและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขสถานการณ์

69 ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงานซึ่งเป็นภาระผูกพันหลัก

70 การสื่อสารเกี่ยวกับความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน (Risk Communication and Community Engagement: RCCE) การสื่อสารความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน (RCCE) ครอบคลุมกลยุทธ์ด้านการสื่อสาร การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การระดมความช่วยเหลือจากสังคมและชุมชนเพื่อควบคุมสถานการณ์เมื่อเกิดโรคระบาด

ข้อผูกพัน

3: การสนองตอบต่อสถานการณ์ด้านสาธารณสุขที่มีความเข้มแข็ง คุ่มครอง ดูแลและรักษาประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและได้รับผลกระทบ

ประชากรที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ เข้าถึงการคุ้มครอง การดูแลและรักษาได้อย่างปลอดภัย และเท่าเทียม สามารถลดอัตราการติดและการแพร่กระจายของเชื้อโรค ให้ความใส่ใจผู้หญิงและเด็กเป็นพิเศษ

4: การให้บริการที่สำคัญตลอดจนความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างต่อเนื่อง⁷³

รักษาและขยายขนาดการดำเนินการเพื่อให้บริการที่สำคัญและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตามที่จำเป็น และชุมชนสามารถเข้าถึงและใช้บริการดังกล่าวได้อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม

เกณฑ์มาตรฐาน

- ติดตามข้อมูลความเสี่ยงการแพร่กระจายของโรคในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้พื้นที่เสี่ยงใช้เป็นข้อมูลในการสนองตอบต่อสถานการณ์และเตรียมความพร้อมได้แต่เนิ่น ๆ
- ข้อกำหนดเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองและการรักษา รวมทั้งการออกแบบโครงการด้านการรักษาที่ให้ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางได้พิจารณาความต้องการเฉพาะ ตลอดจนภาวะเปราะบางของเด็กและผู้หญิง
- จัดกิจกรรมเพื่อควบคุมและป้องกันการติดเชื้อ (Infection and Prevention Control: IPC)⁷¹ ให้แก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจาก PHE ได้แก่ การจัดหาเวชภัณฑ์ที่สำคัญ สิ่งของเครื่องใช้และบริการ WASH ทั้งในสถานที่ให้บริการ ชุมชน และครัวเรือน ตลอดจนพื้นที่สาธารณะ
- บุคคลและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก PHE สามารถเข้าถึงบริการให้ความช่วยเหลือด้านจิตสังคมเพื่อลดอัตราการติดเชื้อ อัตราการป่วยที่เกี่ยวข้องกับ PHE
- เด็กที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจาก PHE ได้รับการดูแลรักษาแบบบูรณาการ ทั้งด้านการแพทย์ โภชนาการ และการดูแลรักษาทางจิตสังคม
- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานการณ์ที่ต้องพบปะกับผู้รับบริการ (Frontline Workers) บริเวณสถานบริการและชุมชนได้รับการฝึกอบรมในเรื่อง IPC และได้รับอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)⁷² ตามที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทหน้าที่

- ประเมินความต้องการแต่เนิ่น ๆ และสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบข้อมูลที่แน่ชัดเกี่ยวกับผลกระทบที่ประชากรจะได้รับจากโรคระบาด รวมทั้งความต้องการด้านมนุษยธรรม และความต้องการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่ยังมิได้รับการตอบสนอง
- รักษาและขยายขนาดการดำเนินการเพื่อให้บริการที่สำคัญและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตามที่จำเป็นในด้านสุขภาพ WASH โภชนาการ และเอชไอวี และชุมชนสามารถเข้าถึงและใช้บริการดังกล่าวได้อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม
- บุคคลและครอบครัวสามารถเข้าถึงการบริการด้านความคุ้มครอง การบริหารจัดการผู้เข้ารับบริการ รวมทั้งบริการที่ให้ความช่วยเหลือด้านจิตสังคมได้อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม
- สามารถเข้าถึงการบริการด้านการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและปลอดภัย
- รักษาและขยายขนาดกลไกการคุ้มครองทางสังคมที่มีอยู่ตามที่จำเป็น โดยสร้างหรือขยายกลไกการให้เงินช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

71 กิจกรรม IPC เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเป็นแนววิธีที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อป้องกันอันตรายอาจเกิดจากการที่ผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ติดเชื้อ

72 อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment: PPE) ประกอบด้วย เครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์เฉพาะสำหรับบุคลากรทางการแพทย์และบุคลากรอื่นสวมใส่เพื่อป้องกันอันตรายจากการติดเชื้อ อันตราย

73 บริการสำคัญที่ต้องมีความต่อเนื่อง ได้แก่ การให้บริการด้านการสาธารณสุขมูลฐาน (ได้แก่ การดูแลด้านสุขภาพสำหรับแม่ เด็กทารกแรกเกิด เด็ก และเด็กวัยรุ่น การสร้างภูมิคุ้มกันสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์ เอชไอวี/เอดส์ และการสนองตอบต่อการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ) โภชนาการ การสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดและการสุขาภิบาลได้อย่างต่อเนื่อง การให้บริการด้านการคุ้มครองเด็กอย่างต่อเนื่อง การให้ความช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม (MHPPS) ความต่อเนื่องในการเรียนรู้ผ่านระบบการศึกษาที่สามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งความต่อเนื่องของระบบคุ้มครองทางสังคม และการบริการอื่น ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์

2.5.2 การเคลื่อนย้ายของผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ และผู้พลัดถิ่นภายในประเทศจำนวนมาก

พลัมพ์เซิงกลยุทธ์	
เด็ก ครอบครัว และชุมชนเจ้าบ้านได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรง การแสวงประโยชน์ การทอดทิ้ง การล่วงละเมิด อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงการบริการตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน	
ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การประสานงานและภาวะผู้นำ</p> <p>มีการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพและยูนิเซฟเข้ามีส่วนร่วม</p> <p> ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ระหว่างฝ่าย และระหว่างประเทศ และแบ่งบทบาท ตลอดจนหน้าที่รับผิดชอบระหว่างฝ่ายโดยไม่มีช่องว่าง หรือการทำงานซ้ำซ้อน⁷⁴ ในสถานการณ์ที่มีทั้งระบบประสานงานด้านมนุษยธรรมและกลไกประสานงานด้านผู้ลี้ภัย ให้ปรับรูปแบบการสนองตอบให้สอดคล้องกัน⁷⁵ ฝ่ายงานที่มียูนิเซฟเป็นผู้นำมีเจ้าหน้าที่เพียงพอและมีทักษะความชำนาญทั้งในระดับประเทศและภายในประเทศ ยูนิเซฟปฏิบัติหน้าที่ตามภาวะความเป็นผู้นำหลักและภาวะรับผิดชอบในการประสานงาน⁷⁶
<p>2: ประโยชน์สูงสุดของเด็ก</p> <p>ยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นแนวทางในการดำเนินการทุกด้านที่เกี่ยวกับเด็ก รวมทั้งขั้นตอนการกำหนดสถานะและการหาแนวทางแก้ไขที่ยั่งยืน</p>	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดให้มีกระบวนการทำงานที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กโดยใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมและมีการติดตามผล ผู้ให้บริการทุกรายมีกลไกเพื่อระบุหาตัวเด็กที่อยู่ในภาวะเปราะบางและมีความเสี่ยงที่จะถูกกระทำด้วยความรุนแรง ล่วงละเมิด และแสวงประโยชน์ และส่งตัวเด็กนั้นเข้าสู่กระบวนการบริหารจัดการผู้เข้ารับความช่วยเหลือ โดยกระบวนการดังกล่าวรวมถึงกระบวนการทำงานที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก บุคลากรที่ต้องทำงานกับเด็กโดยตรงได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมและมีทักษะความชำนาญ เจ้าหน้าที่/ บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กมีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดว่าสิ่งใดที่เป็นประโยชน์สูงสุดของเด็ก โดยถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดสถานะ

74 ระบบคลัสเตอร์และโมเดลการประสานงานอื่น ๆ ได้แก่ โมเดลการประสานงานเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย (Refugee Coordination Model) และการบริหารจัดการค่ายผู้ลี้ภัย (Camp Coordination Camp Management) และ การประสานงานค่ายผู้ลี้ภัย นั้นมีการส่งเสริมซึ่งกันและกัน และในกรณีที่น่าจะเป็น ดู บันทึกความร่วมมือระหว่าง UNHCR และ OCHA ว่าด้วยการประสานงานร่วมมีอยู่ในสถานการณ์ร่วม (Joint UNHCR-OCHA note on coordination in mixed situation)

75 อ้างแล้ว

76 ดูหัวข้อ 2.1.2 การประสานงานซึ่งเป็นภาระผูกพันหลัก

ข้อผูกพัน

3: การรับเข้าสู่กระบวนการให้ความช่วยเหลือ การให้ที่พักอาศัยและการดูแล

เด็กและครอบครัวเข้าถึงความช่วยเหลือ ได้รับที่พักอาศัย และการดูแลอย่างปลอดภัย โดยการรับเข้าสู่กระบวนการ ให้ความช่วยเหลือ การให้ที่พักอาศัยและการดูแลดังกล่าว นั้นคำนึงถึงความเหมาะสมด้านอายุ เพศสภาวะ และ ความพิการ

4: การเข้าถึงข้อมูลและการมีส่วนร่วมที่มีความหมาย

เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลดังต่อไปนี้ซึ่งเป็นมิตรกับเด็ก ได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับ สิทธิของเด็ก การบริการที่มีอยู่ ข้อมูลด้านสาธารณสุข รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการด้านกฎหมายและการบริหารจัดการ และแนวทางแก้ปัญหาที่ยั่งยืน

5: การเข้าถึงการบริการ

เด็กเข้าถึงการบริการที่จำเป็น⁷⁹ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กนั้นจะมีสถานะทางกฎหมายเป็นอย่างไร

เกณฑ์มาตรฐาน

- การรับเด็กเข้าสู่กระบวนการให้ความช่วยเหลือ⁷⁷ ตลอดจนการให้ที่พักอาศัย และการดูแลเป็นมิตรต่อเด็ก ช่วยให้เด็กมีมาตรฐานการดำรงชีพตามสมควร และช่วยให้ครอบครัว/พี่น้องของเด็กได้อยู่ด้วยกัน
- บูรณาการนโยบายการปกป้องคุ้มครองเด็กและการคุ้มครองเด็ก ตลอดจน ระบบการติดตามผลในศูนย์รับเด็กเข้าสู่กระบวนการให้ความช่วยเหลือทุกแห่ง และทุกที่ที่รับเด็กและครอบครัวไว้ดูแล
- เด็กที่เดินทางคนเดียวและเด็กที่ถูกแยกจากผู้ปกครองสามารถเข้าถึงทางเลือก ต่าง ๆ ในการดูแลซึ่งได้มาตรฐานขั้นต่ำ⁷⁸

- เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของตน ตลอดจนกลไกในการแสดง ความคิดเห็นและการร้องเรียนได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ข้อมูลเหล่านี้ ใช้ภาษาและรูปแบบที่เด็กในวัยต่าง ๆ และเด็กที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกันสามารถ เข้าใจและใช้งานได้

 ดูหัวข้อ 2.2.7 การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและสังคม และ**หัวข้อ 2.1.6** AAP

- ส่งเสริมความสามารถ และช่วยเหลือเพื่อให้เด็กเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตนได้อย่างมีความหมาย

- ข้อผูกพันฝ่ายงานของยูนิเซฟกำหนดให้เด็กทุกคนได้รับการบริการที่จำเป็น ผ่านกระบวนการวางแผนและงบประมาณในการให้ความช่วยเหลือของประเทศ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบที่ใช้ในการให้บริการ และการให้บริการ ข้ามฝ่ายโดยตรงในกรณีที่เหมาะสม
- กำหนดเส้นทางและแผนงานเกี่ยวกับการส่งตัวเด็กเพื่อให้เด็กได้รับบริการ อย่างต่อเนื่องเมื่อเกิดวิกฤตการณ์

77 จัดลำดับความสำคัญการให้ความช่วยเหลือโดยให้ใช้การดูแลภายในชุมชนหรือครอบครัวของเด็กแทนการให้เด็กอยู่ในสถานดูแลเด็ก เช่น สถานสงเคราะห์

78 มติที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (A / RES / 64/142) **แนวทางเกี่ยวกับการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็ก**

79 ได้แก่ การศึกษา การบริการด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการ การคุ้มครองเด็ก การช่วยเหลือด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม น้ำดื่มและสุขาภิบาล สถานสงเคราะห์ การจดทะเบียนราษฎร สันหนนาการ ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย การคุ้มครองทางสังคม การให้บุคคลที่เป็นอิสระเป็นผู้แทนเด็ก และการใช้อำนาจปกครองเด็กที่เดินทางคนเดียว

บทที่ 3

ข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการ

ข้อผูกพันเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การดำเนินการและมาตรฐานที่ยูนิเซฟต้องปฏิบัติตามเพื่อให้สามารถดำเนินโครงการได้โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับความช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างเพียงพอ

เกณฑ์มาตรฐานนี้เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามความคาดหวังกับข้อผูกพัน เกณฑ์มาตรฐานจัดทำขึ้นจากมาตรฐานงานมนุษยธรรมระดับโลก ได้แก่ มาตรฐานสเฟียร์ (Sphere Standards) และมาตรฐานหลักด้านมนุษยธรรมเกี่ยวกับคุณภาพและภาระรับผิดชอบ (CHS)

เกณฑ์มาตรฐานนี้สอดคล้องกับขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉินของยูนิเซฟ (UNICEF's Emergency Procedures) และสามารถติดตามผลได้โดยใช้กรอบการติดตามตรวจสอบ CCCs เชิงปฏิบัติการ (CCCs Operational Monitoring Framework)

ข้อผูกพันหลัก สำนักงานยูนิเซฟทุกแห่งมีศักยภาพพร้อมในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ บุคลากรของสำนักงานมีความรู้และความสามารถในการใช้มาตรฐานขั้นต่าด้านการเตรียมความพร้อม ตลอดจนปฏิบัติตามขั้นตอนการรับมือภาวะฉุกเฉินเพื่อให้ยูนิเซฟและพันธมิตรสามารถให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

3.1 การบริการและการเงิน

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ใช้ทรัพยากรในการดำเนินโครงการอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none">จัดให้มีกลไกเกี่ยวกับภาระรับผิดชอบทางการเงิน การกำกับดูแลกิจการภายในองค์กร กลไกการควบคุมและการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งปรับปรุงกลไกเหล่านี้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอกำหนดอำนาจในการดำเนินงานในระดับที่เหมาะสมให้แก่สำนักงานประจำประเทศเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการให้ความช่วยเหลือในภาคสนามได้อย่างรวดเร็วและมีความยืดหยุ่น
<p>2: การเบิกจ่ายเงินทุนสนับสนุนได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p> <p>เบิกจ่ายเงินสดให้แก่พันธมิตรและผู้ขายสินค้าและบริการได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมและเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none">มีกระบวนการขดเชยเงินสดจำนวนที่ใช้ไปและมีทางเลือกอื่นในการดำเนินการมีกลไกในการโอนเงินสดและเงินทุนรวมทั้งมีการประเมินความพร้อมของเงินสดเป็นประจำเบิกจ่ายเงินทุนภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด
<p>3: การปฏิบัติหน้าที่ภาคสนามของยูนิเซฟ</p> <p>มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีที่พักที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ยูนิเซฟสามารถปฏิบัติหน้าที่ภาคสนามและดำเนินโครงการได้</p>	<ul style="list-style-type: none">เจ้าหน้าที่มีทรัพยากร พื้นที่สำนักงาน อุปกรณ์ การขนส่ง ที่พักอาศัย ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านความปลอดภัยและโลจิสติกส์เป็นไปตามหลักการด้านความระมัดระวัง และช่วยในการดำเนินโครงการจัดทำแผนความต่อเนื่องในการดำเนินงานกิจกรรมและการทดสอบแผนเป็นประจำ

3.2 ทรัพยากรบุคคล

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การใช้ทรัพยากรบุคคลได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p> <p>การใช้ทรัพยากรบุคคลภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เมื่อเริ่มเกิดภาวะฉุกเฉินนั้นจะช่วยให้สามารถสนองตอบต่อภาวะฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็ว</p>	<ul style="list-style-type: none">สามารถกำหนดตัวบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ได้ภายใน 48 ชั่วโมงหลังจากเกิดภาวะฉุกเฉินเฉียบพลัน หรือเมื่อวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมทวีความรุนแรง โดยใช้กลไกในการส่งบุคลากรเข้าสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างเร่งด่วน
<p>2: การวางแผน</p> <p>ROs COs และสำนักงานภาคสนามมีเจ้าหน้าที่จำนวนเพียงพอเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างต่อเนื่องได้</p>	<ul style="list-style-type: none">กำหนดแผนทรัพยากรบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งระยะเร่งด่วน ระยะกลาง และระยะยาว รวมทั้งเตรียมพร้อมสำหรับการขยายขนาดการดำเนินการ หรือลดขนาดการดำเนินการ ตลอดจนการใช้แผนกลยุทธ์ในการออกจากพื้นที่เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่⁸⁰
<p>3: ความเป็นอยู่ที่ดี</p> <p>บุคลากรของยูนิเซฟปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการใช้ความระมัดระวัง</p>	<ul style="list-style-type: none">มีมาตรการเกี่ยวกับหลักการใช้ความระมัดระวังบุคลากรของยูนิเซฟได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการดูแล/การให้ความช่วยเหลือ
<p>4: ชีตความสามารถ</p> <p>บุคลากรของยูนิเซฟมีความรู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและการสนองตอบต่อภาวะฉุกเฉิน</p>	<ul style="list-style-type: none">บุคลากรผ่านการฝึกอบรมตามข้อกำหนดและสามารถเข้าฝึกอบรมและเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและการสนองตอบต่อภาวะฉุกเฉิน
<p>5: มาตรฐานการปฏิบัติ</p> <p>บุคลากรของยูนิเซฟปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติขององค์กร โดยถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละบุคคลและเป็นข้อผูกพันในระดับองค์กร มาตรฐานการปฏิบัติเช่นว่านี้ได้แก่ มาตรฐานว่าด้วยเรื่องการเลือกปฏิบัติ การคุกคาม การคุกคามทางเพศ และการใช้อำนาจโดยมิชอบ การปกป้องคุ้มครองเด็ก รวมทั้งการแสวงประโยชน์และล่วงละเมิดทางเพศ</p>	<ul style="list-style-type: none">เผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติ และเจ้าหน้าที่ยูนิเซฟเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องดังกล่าวตามที่กำหนดเมื่อมีการฝ่าฝืนมาตรฐานการปฏิบัติต้องดำเนินการอย่างเหมาะสมและทันที่ภาวะความเป็นผู้นำช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติขององค์กรมีกลไกการร้องเรียนและการแสดงข้อคิดเห็น และประชากรที่ได้รับผลกระทบ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงกลไกดังกล่าวได้⁸¹

80 มีแผนงานเกี่ยวกับการให้บุคลากรเข้ามาสับสนุนอย่างเร่งด่วนเป็นระยะเวลาสามเดือน หรือหกเดือน

81 ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการทุกโครงการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีกลไกการร้องเรียนและการแสดงข้อคิดเห็น

3.3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การใช้ทรัพยากรบุคคลได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p> <p>ใช้โครงสร้างพื้นฐานและโซลูชันต่าง ๆ เกี่ยวกับ ICT ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อช่วยสนับสนุนให้การจัดทำโครงการมีประสิทธิภาพและเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีความปลอดภัย</p>	<ul style="list-style-type: none">• สำนักงานประจำประเทศทุกแห่งที่มีความเสี่ยงสูงมีหน้าที่จัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น ตลอดจนอุปกรณ์ ICT ว่างล่วงหน้าเพื่อให้พร้อมใช้งานในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉิน• มีระบบข้อมูลที่สำคัญของยูนิเซฟตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งระบบเชื่อมต่อข้อมูลองค์กรที่มีความปลอดภัย จัดเตรียมแพลตฟอร์มเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับผู้ใช้งานปลายทางเพื่อเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนเพื่อใช้ในการสื่อสารกับประชากรที่ได้รับผลกระทบ• ร่วมกับพันธมิตรกำหนดทางเลือกต่าง ๆ ในการให้บริการด้านการสื่อสารข้อมูลและการสื่อสารข้อมูลทางไกลร่วมกัน
<p>2: ชีตความสามารถ</p> <p>บุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ ICT มีขีดความสามารถในการสนองตอบต่อภาวะฉุกเฉินตามมาตรฐานความปลอดภัยในการสื่อสารทางไกลและมาตรฐานระหว่างหน่วยงาน</p>	<ul style="list-style-type: none">• บุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ ICT ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภาคสนามได้รับการฝึกอบรมและเข้าร่วมในการซักซ้อมการจำลองสถานการณ์ภาวะฉุกเฉินในระดับระหว่างหน่วยงาน ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ
<p>3: การคุ้มครองข้อมูล</p> <p>การเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับประชากรที่ได้รับผลกระทบหรือประชากรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงนั้นต้องรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและปฏิบัติตามหลักการและมาตรฐานว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none">• กำหนดแนวทางและขั้นตอนในการป้องกันทั้งด้านเทคนิคและองค์กร เพื่อให้การบริหารจัดการข้อมูล⁸² มีความเหมาะสมและเพื่อคุ้มครองข้อมูลและความเป็นส่วนตัว⁸³ <p> ดูหัวข้อ 1.3.9 กระบวนการสร้างหลักฐานเชิงจริยธรรมและการคุ้มครองข้อมูล</p>

82 สอดคล้องกับนโยบายของยูนิเซฟว่าด้วยการเก็บรักษาข้อมูล (UNICEF's data retention policy)

83 สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ UNDG ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูล ความมั่นคงและธรรมาภิบาล (UNDG recommendation on Data Protection, Security and Governance) แนวทางปฏิบัติด้านจริยธรรมของกลุ่มประเมิน องค์การสหประชาชาติ (UN Evaluation Group's Ethical Guidelines) คู่มือเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลในการดำเนินงานด้านมนุษยธรรม (Handbook on Data Protection in Humanitarian Action) และ นโยบายของยูนิเซฟว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (UNICEF Policy on Personal Data Protection)

3.4 การสื่อสารและการรณรงค์ผลักดัน

ข้อผูกพัน

เกณฑ์มาตรฐาน

1: การสื่อสาร

มีการแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสถานการณ์และความต้องการของเด็ก ผู้หญิง และชุมชน ตลอดจนการดำเนินการของยูนิเซฟเพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

การดำเนินการดังต่อไปนี้สอดคล้องกับนโยบายของยูนิเซฟว่าด้วยการปกป้องคุ้มครองเด็ก และมาตรฐานด้านจริยธรรมและความปลอดภัย

- ดำเนินการตามแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการสื่อสารให้มีความสอดคล้องกันทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก
- เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินครั้งใหม่ หรือเมื่อวิกฤตการณ์ที่มีความยืดหยุ่นนั้นมีพัฒนาการใหม่ ต้องเผยแพร่ข้อมูลอย่างรวดเร็วทั้งในระหว่างที่คาดว่าจะเกิดผลกระทบเนื่องจากภาวะฉุกเฉิน (aftermath) และทันทีที่เกิดผลกระทบต่อเนื่อง (ภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง)
- แจ้งข้อความที่สำคัญตลอดจนข้อเท็จจริงที่เป็นปัจจุบันให้บุคคลภายนอกทราบเป็นประจำ โดยใช้สื่อ ช่องทางการสื่อสารด้วยระบบดิจิทัล และสื่อที่มีความหลากหลายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและการระดมทรัพยากร

2: งานรณรงค์ผลักดัน

รณรงค์ผลักดันในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลกเพื่อคุ้มครองสิทธิเด็ก ผู้หญิง และชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ อำนวยความสะดวกให้สามารถเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตามหลักมนุษยธรรม และจัดทำโครงการ ตลอดจนส่งเสริมนโยบายและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เป็นมิตรต่อเด็ก

- ดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ในการรณรงค์ผลักดันเพื่อให้สอดคล้องกันทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลกเพื่อแก้ปัญหาด้านสิทธิเด็กตามลำดับความสำคัญ รวมทั้งเพื่อปิดช่องว่างสำหรับโครงการหรือนโยบายที่มีความสำคัญ
- เก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและข้อมูลเกี่ยวกับเด็กเป็นประจำ การเก็บรวบรวมและการใช้ข้อมูลดังกล่าวมีความปลอดภัยและเป็นไปตามหลักจริยธรรมเพื่อสร้างอิทธิพลต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ

 ดูหัวข้อ 1.3.2 การรณรงค์ผลักดันด้านมนุษยธรรม

3.5 การเป็นพันธมิตรกับรัฐบาล องค์กรภาคประชาสังคมและภาคเอกชนในการดำเนินโครงการ

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การเตรียมความพร้อม</p> <p>กำหนดโครงการและพันธมิตรด้านมนุษยธรรมก่อนล่วงหน้า โดยวางแผนเผชิญเหตุและใช้มาตรการเตรียมความพร้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จัดให้มีแผนงานที่เป็นปัจจุบันเพื่อกำหนดหาพันธมิตรของรัฐบาลและภาคประชาสังคมในปัจจุบันและอนาคต โดยจัดทำทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก • วางแผนเผชิญเหตุและการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมในประเทศที่มีความเสี่ยงสูง ใช้โปรโตคอลที่เรียบง่ายเพื่อเริ่มดำเนินงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็ว⁸⁴
<p>2: ขั้นตอนที่เรียบง่าย</p> <p>ใช้ขั้นตอนที่เรียบง่ายเพื่อจัดทำสัญญาการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ศึกษาทบทวนและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเป็นพันธมิตรทางด้านมนุษยธรรมอย่างรวดเร็ว • ลงนามในสัญญาการเข้าเป็นพันธมิตรทางด้านมนุษยธรรมกับองค์กรภาคประชาสังคมภายใน 15 วันทำการหลังจากยื่นเอกสารที่กำหนดแล้ว
<p>3: การเบิกจ่ายเงินทุนสนับสนุนได้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p> <p>การเบิกจ่ายเงินทุนสนับสนุนให้แก่พันธมิตรภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เบิกจ่ายเงินให้แก่รัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมภายใน 10 วันทำการหลังจากที่ได้รับคำร้องขอเงินทุน
<p>4: การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคเพื่อให้สามารถดำเนินโครงการที่มีคุณภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์</p> <p>ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและเสริมสร้างขีดความสามารถให้พันธมิตรเพื่อส่งเสริมให้การจัดทำโครงการมีคุณภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จัดหาเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่พันธมิตร เพื่อให้การจัดทำโครงการมีคุณภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์ <p> ดูบทที่ 2 ข้อผูกพันโครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ให้โอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อใช้ประโยชน์จากทักษะความชำนาญและความสามารถของพันธมิตร
<p>5: การติดตามผล</p> <p>ปรับปรุงคุณภาพการจัดทำโครงการ ความครอบคลุมและความเป็นธรรมอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการเข้าประชุมเพื่อหารือร่วมกับพันธมิตร การใช้กลไกการแสดงความคิดเห็น การติดตามการทำงานในภาคสนามและการแก้ไข</p>	<ul style="list-style-type: none"> • พันธมิตรทางด้านมนุษยธรรมรวมถึงกรอบการทำงานเพื่อติดตามผล โดยมุ่งเน้นไปที่คุณภาพของการจัดทำโครงการเป็นหลัก <p> ดูหัวข้อ 2.2.1 คุณภาพของโครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ติดตามผลการปฏิบัติงานภาคสนามเพื่อให้การจัดทำโครงการมีคุณภาพ และเพื่อศึกษาว่าจะสามารถพัฒนาโครงการและพันธมิตรในส่วนใดได้บ้างเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการติดตามผลในพื้นที่ดำเนินงานของยูนิเซฟ (Field Monitoring Guidance) <p> ดูหัวข้อ 2.3.1 การประเมินความต้องการ การวางแผน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล</p>

84 ดูแนวทางสำหรับองค์กรภาคประชาสังคมในการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับยูนิเซฟ (Guidance for CSOs on Partnership with UNICEF)

3.6 การระดมทรัพยากร

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การระดมทรัพยากรที่มีคุณภาพและเพียงพอ</p> <p>ระดมทรัพยากรที่มีคุณภาพและเพียงพอภายในระยะเวลาที่เหมาะสมและใช้วิธีการที่สามารถกำหนดรายละเอียดได้ล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมและตอบสนองความต้องการด้านมนุษยธรรมและการคุ้มครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประชากรที่อยู่ในภาวะเปราะบางมากที่สุด</p>	<ul style="list-style-type: none">• ระดมเงินทุนครอบคลุมระยะเวลาหลายปีต่อเนื่องโดยใช้วิธีการที่สามารถกำหนดรายละเอียดได้ล่วงหน้าและมีความยืดหยุ่น⁸⁵ โดยระดมเงินทุนจากทั้งภาคเอกชนและภาครัฐเพื่อลดช่องว่างระหว่างความต้องการด้านมนุษยธรรมและทรัพยากรที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการด้านมนุษยธรรม• จัดสรรเงินทุนเพื่อช่วยเหลือการเตรียมความพร้อมในการสนองต่อสถานการณ์ภายในระยะเวลาที่สมควรได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และใช้เงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น• ใช้กลไกการให้เงินสนับสนุนภายใน (เงินทุนสนับสนุนโครงการในภาวะฉุกเฉินและเงินทุนสนับสนุนตามเนื้อหาการใช้เงิน) เพื่อสนองตอบและขยายขนาดการดำเนินโครงการได้อย่างรวดเร็ว
<p>2: ทรัพยากรในการเชื่อมโยงงานด้านมนุษยธรรมเข้ากับการพัฒนา</p> <p>เพิ่มการบูรณาการระหว่างทรัพยากรที่ใช้เพื่องานด้านมนุษยธรรมและการพัฒนา</p>	<ul style="list-style-type: none">• นำเงินจากกองทุนของยูนิเซฟที่แบ่งตามเนื้อหาการใช้เงินไปลงทุนเชิงกลยุทธ์เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อม การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบและการเสริมสร้างความยืดหยุ่นในการปรับตัว• การจัดทำโครงการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและโครงการพัฒนาเพื่อให้เข้ากับบริบทในพื้นที่นั้นได้รับเงินทุนสนับสนุนที่จัดสรรให้ครอบคลุมระยะเวลาหลายปีต่อเนื่องโดยสามารถกำหนดรายละเอียดได้ล่วงหน้าและมีความยืดหยุ่น จัดให้มีระบบเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลการลงทุนดังกล่าว
<p>3: ความเป็นกลางและการแบ่งปันความเสี่ยง</p> <p>จัดสรรทรัพยากรอย่างยุติธรรมโดยพิจารณาจากความต้องการของประชากรที่ได้รับผลกระทบ</p>	<ul style="list-style-type: none">• จัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่โดยพิจารณาจากการประเมินความต้องการ ดูหัวข้อ 2.2.3 ความเป็นธรรม• กำหนดขั้นตอนในการบริหารจัดการเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ซับซ้อนกับผู้บริจาคในระดับสำนักงานประจำประเทศ• ผู้บริจาคทราบและเข้าใจนโยบายของยูนิเซฟในการบริหารจัดการความเสี่ยง

85 เงินทุนที่มีความยืดหยุ่นได้แก่ทรัพยากรตามปกติ (เงินทุนที่ไม่มีข้อจำกัดในการใช้) และทรัพยากรตามเนื้อหาการใช้เงิน (เงินทุนที่จัดสรรตามแหล่งเงินทุนที่แบ่งตามเนื้อหาการใช้เงิน ผู้บริจาคให้เงินทุนสนับสนุนตามเนื้อหาการใช้โดยพิจารณาจากความต้องการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ)

3.7 การจัดการด้านความปลอดภัย

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย (Security Risk Management: SRM)</p> <p>ระบุหา ประเมิน และบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่อาจกระทบต่อบุคลากร อาคาร ทรัพย์สิน และความสามารถในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ในภาวะฉุกเฉิน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย (SRM Policy)</p>	<ul style="list-style-type: none">• พัฒนาระบบการ SRM และนำไปใช้ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อให้การตัดสินใจสมเหตุสมผล สอดคล้องกับบริบท และใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม• การตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ SRM นั้นต้องได้สมดุลระหว่างความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและกรอบการทำงานว่าด้วยความสำคัญของโครงการ (Programme Criticality)
<p>2: ทรัพยากรที่เพียงพอ</p> <p>ขีดความสามารถด้าน SRM ต้องเพียงพอที่จะจัดการความเสี่ยงต่อบุคลากร ทรัพย์สิน และอาคาร และช่วยให้สามารถดำเนินโครงการได้</p>	<ul style="list-style-type: none">• จัดสรรทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรที่เป็นสิ่งของเครื่องใช้และทรัพยากรทางการเงินภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อช่วยประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดทำมาตรการเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยง
<p>3: การประสานงาน</p> <p>ประสานงานในเชิงรุกในหัวข้อเกี่ยวกับความปลอดภัยระหว่างหน่วยงานทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ เพื่อให้มาตรการ นโยบาย และแนวทางต่าง ๆ เกี่ยวกับ SRM ช่วยให้ผู้มีบทบาทและพันธมิตรสามารถจัดทำโครงการได้</p>	<ul style="list-style-type: none">• ร่วมมือและสนับสนุนพันธมิตรในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยเพื่อให้เกิดประสิทธิผลและปฏิบัติตามแนวทางระบบบริหารความปลอดภัยขององค์การสหประชาชาติ (UNSMS) และกรอบการทำงานเพื่อร่วมกันช่วยชีวิต (SLT)• เข้ามีส่วนร่วมในประเด็นดังต่อไปนี้ในเชิงรุก หน่วยความปลอดภัยและคณะทำงานด้านการบริหารความปลอดภัยในระดับประเทศ เครือข่ายจัดการด้านความปลอดภัยระหว่างหน่วยงาน (IASMN) ในระดับโลก และกรอบการทำงานเพื่อร่วมกันช่วยชีวิต (SLT) ในระดับโลกและระดับประเทศ

3.8 การจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์

ข้อผูกพัน	เกณฑ์มาตรฐาน
<p>1: การเตรียมความพร้อม</p> <p>มีมาตรการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ รวมทั้งจัดหาสิ่งของเครื่องใช้รวมทั้งการทำข้อตกลงล่วงหน้าเพื่อให้บริการด้านโลจิสติกส์และจัดหาสิ่งของเครื่องใช้ที่มีมีการร้องขอ</p>	<ul style="list-style-type: none">จัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้ในภาวะฉุกเฉินไว้ที่ศูนย์กลางการกระจายสิ่งของให้ความช่วยเหลือ และ/หรืออาคารของซีพีฟลายเออร์ และ/หรือที่สำนักงานประจำภูมิภาค/สำนักงานประจำประเทศ ในบางกรณีอาจจัดเก็บไว้ที่คลังสินค้าของรัฐบาลหรือพันธมิตรจัดหาสิ่งของเครื่องใช้ในภาวะฉุกเฉินและการบริการด้านโลจิสติกส์ในระยะยาวหรือตามข้อตกลงในสัญญาทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศและท้องถิ่นในการแยกส่วนและกระจายงานบริการด้านห่วงโซ่อุปทานเพื่อให้ภาคเอกชนรับไปดำเนินการ
<p>2: จัดหา ขนส่ง และส่งมอบสิ่งของเครื่องใช้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p> <p>จัดส่งอุปกรณ์เครื่องช่วยชีวิตสำหรับเด็กและชุมชนให้แก่พันธมิตร และ/หรือจุดใช้งานภายในระยะเวลาที่เหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none">ใช้ทรัพยากรทางการเงิน สิ่งของเครื่องใช้ และทรัพยากรบุคคลเพื่อจัดส่งสิ่งของเครื่องใช้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมจัดส่งสิ่งของเครื่องใช้ไปยังจุดรับของประเทศภายใน 72 ชั่วโมงสำหรับ Rapid Response และจัดส่งทางอากาศภายใน 14 วัน หรือจัดส่งทางเรือภายใน 60 วันสำหรับการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแจกจ่ายสิ่งของเครื่องใช้ให้แก่พันธมิตรและ/หรือจุดใช้งานภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และจัดให้มีโปรโตคอลในการติดตามผลในกรณีผู้ใช้งานปลายทาง
<p>3: การจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์ที่มีความยั่งยืน</p> <p>การดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดหาสิ่งของช่วยเหลือและโลจิสติกส์ (การทำสัญญา ข้อตกลง และ/หรือแผนงาน) มีความยั่งยืนและมีความพร้อมเพื่อใช้ในวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมทั้งในช่วงเริ่มต้นและเมื่อวิกฤตการณ์ทวีความรุนแรง</p>	<ul style="list-style-type: none">ระบุและจัดลำดับความสำคัญของแหล่งสินค้าในระดับท้องถิ่น/ ภูมิภาคจัดลำดับความสำคัญในการขนส่งทางทะเล/ทางบกเมื่อเป็นการจัดหาสิ่งของเครื่องใช้ไปต่างประเทศหลังจากที่ได้จัดส่งสิ่งของเครื่องใช้รอบแรกแล้วระบุและจัดให้มีบริการด้านโลจิสติกส์ภายในประเทศ (การผ่านพิธีการศุลกากร การจัดเก็บในคลังสินค้า และการขนส่ง) รวมทั้งการร่วมมือกับพันธมิตร

ข้อมูลติดต่อ

องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
19 ถนนพระอาทิตย์
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
10200

โทรศัพท์: +66 2 356 9499
โทรสาร: +66 2 281 6032
อีเมล: thailandao@unicef.org